

OSOUL
CENTER
PUBLISHED

Pikturë

Biography & Pocket Guide

ALBANIAN

Profeti i Islamit

MUHAMMED

Biografi & Pictorial Udhëzues
për Bazat Morale të
Qytetërimit Islam

مركز الأوسول
Osoul Center
www.osoulcenter.com

MUHAMMAD

Botimi i dytë

“E Ne nuk të dërguam ty (Muhammed),
veçse si mëshirë për të gjitha krijesat”

Kur'ani Fisnik, sureja 21 (Profetët), ajeti 107

Profeti i Islamit

MUHAMMEDI

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

Profeti i Islamit, Muhammedi
Biografi dhe udhëzues i ilustruar

Paraqitje e mësimëve të tija që
i formuan bazat morale të qytetërimit islam

Botimi i dytë

MUHAMMAD
POCKET GUIDE

Botuar nga Osoul
Osoul Global Center

Copyright © Osoul Global Center, 2017

Ky libër është përgatitur nga Osoul Global Center dhe të gjitha imazhet e përdorura në dizajn kanë të drejta ose burim të hapur, dhe Qendra Global Osoul lejon çdo muslimani të shtypë librin dhe ta publikojë atë me kusht që detyrimi për të informuar Qendrën në mënyrë formale , referohet burimi dhe nuk ka ndryshim në tekst, Duke respektuar standardet e cilësisë në shtypje sipas specifikimeve të specifikuara në qendër

Shtypur dhe lidhur në Kuvajt nga KHT Press
Kopertina nga STA Design

Informatat e paraqitura në këtë udhëzues xhepi, janë marrë nga burime autentike për aq sa di autori.

Lexuesit mund t'i dërgojnë komentet e tyre në:

osoul@rabwah.com

muhammadpocketguide@gmail.com

www.guidetoislam.com

ISBN 978 - 603 - 8229 - 08 - 8 1439 / 640

Botimi i dytë, shtypi i parë qershor 2017

www.guidetoislam.com

Vërejtje dhe shënime me rëndësi

Kur muslimanët e përmendin emrin e Muhammedit, është kërkesë fetare që të shprehet respekt dhe të thuhet “paqja qoftë mbi të”, që zakonisht shkurtohet si p.q.m.t. ose s.a.v.s., nga sal-laAllahu alejhi we sel-lem në arabishte, ose siç shkruhet në origjinal.

Megjithatë, me qenë se ky është një udhëzues xhepi i përmbledhur, ku emri i Profetit Muhammed përmendet shpesh, kjo në disa vende është hequr me qëllim të kursimit të hapësirës dhe për të mos i shpërqendruar lexuesit jomuslimanë. Nuk është menduar kurrfarë mosrespektimi.

Muslimanët besojnë në një Zot (një hyjni) i Cili krijoi gjithësinë dhe të gjitha qeniet. Emri i Tij është “Allah”. Kurdo që fjala Zot ose Zotërues të përmendet në këtë udhëzues xhepi, nënkupton Allahun e Lartësuar dhe Madhështor.

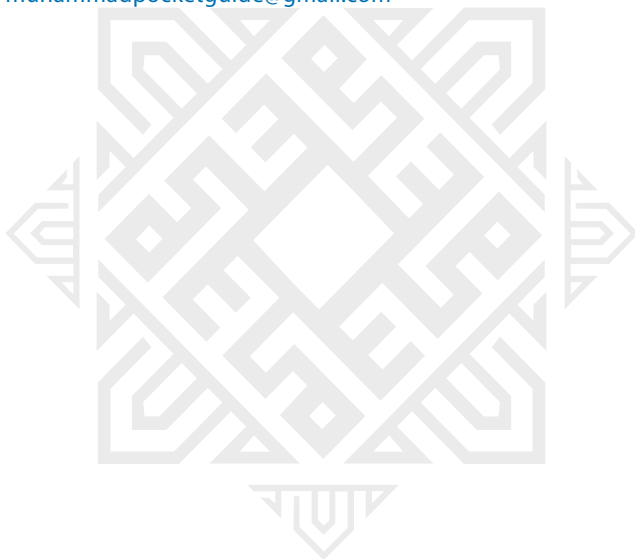
Në hebraishte Zoti quhet “Elohim”, ndërsa në aramaishte Zoti quhet “Elah”, ose “Alaha”. Sipas besimit islam, Zoti ka shumë atribute siç janë “I Shenjti” (Kuddus në arabishte dhe Kadosh ose Hakkadosh në hebraishte), “Një” (Ehad në arabishte dhe Echad në hebraishte) dhe “Paqe” (Es-Selam

në arabishte dhe Shalom në hebraishte). Muslimanët shpesh e përshkruajnë Allahun si “I Gjithëmëshirshmi, Mëshirëploti”.

Është kërkesë fetare që çfarëdo botimi që përmban emrin e Zotit (Allahut) të ruhet në vende të përshtatshme dhe të pastra. Qyteti i Mekës shqiptohet shpesh si “Mekka”. Ai gjendet në luginën Beka, që shqiptohet “Bekka” në Dhiatën e Vjetër. Qyteti i Medinës përshkruhet shpesh si “El Medineh el Munevvereh”, që do të thotë qyteti i përndritur.

Informatat e paraqitura në këtë udhëzues xhepi janë siguruar nga burime autentike për aq sa di autori. Lexuesit mund t’i dërgojnë komentet e tyre në:

muhammadpocketguide@gmail.com

“Ngjasimi im në krahasim me pejgamberët e tjerë para meje, është si ai i një njeriu që ka ndërtuar një shtëpi tërësisht dhe shkëlqyeshëm, me përjashtim të një vendi për një tullë. Kur njerëzit e shikojnë shtëpinë, ata e admirojnë bukurinë e saj dhe thonë:

Sa e shkëlqyer do të ishte shtëpia sikur tulla që mungon të vendosej në vendin e saj!

E unë jam ajo tullë,
dhe unë jam i fundit nga pejgamberët.”

Muhammedi

(paqja qoftë mbi të)

(Transmetuar nga Buhariu 4.734, 4.735)

Të gjitha lavdërimet i takojnë Allahut, Zotit të gjithësisë dhe të gjitha qenieve. Ai krijoi njeriun në shtat më të mirë dhe e bëri të aftë për të dëgjuar, parë dhe menduar. Ai e bëri atë pasues në tokë dhe e besoi atë për të ndërtuar tokën dhe për të mos shkaktuar ndonjë dëm në të. Prandaj, njeriu duhet të adhurojë Perëndinë dhe të vendosë fenë e Tij (Ligj) në tokë. Urdhërimet tona Krijuese janë të qarta. Ata i urdhërojnë njerëzit të bëjnë vepra të mira dhe të përmbahen nga të gjitha llojet e veprave të këqija dhe të neverive.

Krijuesi ynë e bëri jetën tonë në tokë të shkurtër dhe të përkohshme. Jeta në tokë është një urë për jetën e përjetshme në Ahiret. Kjo është Dita e Gjykimit. Kushdo që bën mirë, do ta shohë atë dhe do të shpërblehet për të. Dhe kushdo që bën keq, do ta shohë atë dhe do të dënohet për të.

Në të gjithë historinë, Perëndia dërgoi shumë lajmëtarë tek njerëzit për t'i udhëzuar ata te Krijuesi i tyre dhe t'u shpjegonte atyre të vërtetën pas krijimit të tyre dhe qëllimit të jetës. Noeu, Abrahami, Moisiu, Jezusi dhe Muhammedi ﷺ ishin lajmëtarë të Perëndisë. Sidoqoftë, paqja qoftë mbi të ishte i dalluar nga disa karakteristika të rëndësishme.

Perëndia e zgjodhi atë që t'ua përcjellë mesazhin e fundit hyjnor njerëzimit. Ajo ruhet në Kuran, libri i fundit hyjnor për njerëzimin. Gjithashtu, jeta e Profetit Muhamed ishte një demonstrim dhe aplikim praktik ndaj Urdhërimeve të Perëndisë.

Mësimet e Tij dëshmuar për të gjithë botën se të sinqertët dhe të ndershmit që i binden urdhërimeve të Krijuesit tonë sjell dashamirësi, mirëqenie dhe paqe për të gjithë njerëzimin. Profeti Muhammed ﷺ vendosi bazën morale të një qytetërimi që u bë një pikë kthese në zhvillimin e njerëzimit.

Megjithatë, në ditët e sotme, bota po kalon nëpër një fazë kritike që është e ngarkuar me probleme sociale, ekonomike dhe politike, si dhe katastrofa të rënda. Të gjithë popujt në botë po kërkojnë një dalje të sigurt nga kjo fazë.

Qendra Global Osoul po paraqet një biografi të shkurtër rreth Profetit Muhamed dhe mësimet e tij që ndriçojnë zemrat e miliona njerëzve në tokë. Kur shokët dhe ndjekësit e tij besuan sinqerisht në Mesazhin e fundit të Perëndisë dhe zbatuan mësimet e të Dërguarit të Tij Muhammed (paqja qoftë mbi të), ata ishin në gjendje të udhëheqnin botën dhe të përhapnin drejtësinë, mëshirën dhe dashamirësinë kudo që arrinin.

Megjithatë, ndërlikimet e tanishme në botë po shkallëzojnë dhunën dhe terrorizmin. Ata po shkaktojnë media negative dhe shoqëri të padrejta me mësimet e Profetit Muhamed (as). Pas leximit të këtij libri, i cili mbështetet nga transmetime autentike, i ftojmë lexuesit jomuslimanë të jenë objektivë dhe të paanshëm. Kur e lexojnë librin me kujdes dhe pasqyrojnë biografinë e profetit Muhamed ﷺ, ata do të arrijnë një përfundim të drejtë. Zoti thotë në Kuran: "Dhe Ne nuk të kemi dërguar ju, por si mëshirë ndaj botëve" (Kur'an 21: 107).

Ne i kërkojmë Zotit tonë, krijuesit të universit dhe të gjitha qeniet që të na udhëheqin në rrugën e vërtetë dhe të drejtë.

Qendra Global Osoul

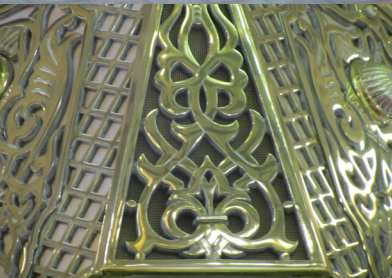
Mirënjohje

Përmbajtja

1. Dëshmitë	14
2. Karakteri i tij	20
3. Biografia	26
4. Porosia	64
• Muhammedi dhe Shpallja Hyjnore. Për çka thërriste Muhammedi? Si është i lidhur Muhammedi me Abrahamin/Ibrahimin, Mojsiun/Musain, Jezusin/Isain dhe profetët e tjerë? Si e gjeti Muhammedi fenë universale?	
5. Qytetërimi islam	106
Vlerat dhe parimet morale Shtimi i vlerës së jetëve të njerëzve përmes dashurisë, harmonisë, diturisë, sportit, kujdesit dhe zhvillimit personal, asgjësimit të korrupsionit, përmbajtjes, të menduarit të arsyeshëm, respektimit të fqinjëve dhe besimtarëve të feve të tjera.	
6. Gratë	136
•Të drejtat e grave, autorizimi dhe trajtimi i tyre.	

mbajtja

7. Të drejtat e njeriut	152
<ul style="list-style-type: none">• Liria dhe barazia e njerëzimit. Rregullat e drejtësisë. Shenjtëria dhe paprekshmëria e jetës dhe pronës së njeriut	
8. Mjedisi	166
<ul style="list-style-type: none">• Thirrja për një botë të gjelbër. Ruajtja e resurseve natyrore. Trajtimi etik i kafshëve dhe ushqimi hallall	
9. Mrekullia	176
<ul style="list-style-type: none">• Kurani Fisnik është një mrekulli i amshuar.• Faktet shkencore në Kura'nin Fisnik.	
10. Thëniet e tija	190
Thëniet e Muhammedit në lidhje me çështje të ndryshme.	
11. Epilogue	204
12. Arkitektura islame	216
Arkitektura islame nga mbarë bota.	
Referencat	270

Kjo është fjala Muhammed në arabishte e shkruar në një stil fjalëformues. Ajo duket sikur pjesa e sipërme e një xhamie me kube në mes. Ju lutemi kini kujdes se kubeja është shkronja “h” në fjalën “Muhammed”. Pjesa më e poshtme e xhamisë është e formuar nga fjalia “resulu-Allah” që do të thotë “I Dërguari i Zotit”.

Gjashtëkëndëshi është i formuar nga fjala arabe “Muhammed” e shkruar në stil të ndryshëm të bukurshkrimit arab dhe e përsëritur 6 herë.

Nga artisti në plastikë Farid El-Ali

Në arabishte fjala “Muhammed” nënkupton personin që është i lavdëruar së tepërmi, shpesh dhe vazhdimisht për veprat e tij të mira. Prandaj, ai është person i lavdëruar.

Dëshmitë 1

Kreu

1

John Adair (Xhon Ader)

Autor i librit: "The Leadership of Muhammad". Kryetar i Leadership Studies United Nations System Staff College në Turin

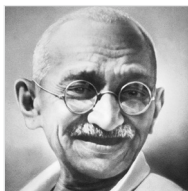
"Në mendimin islam, udhëheqësit model kanë qenë njëkohshëm edhe madhështorë dhe modestë, të aftë për vizion dhe frymëzim, por njëkohësisht edhe të përkushtuar në shërbim të popullit të tyre. Duke lexuar këto faqe, shpresoj, do të jeni në gjendje të gjykoni se sa afër këtij ideali qëndron Muhammedi. Argumentimi im, në këtë libër, është se ky ideal – i paraqitur më shumë se një herë në jetën e Profetit Muhammed – pajtohet mirë me atë që ne e dimë si e vërtetë universale për natyrën dhe ushtrimin e udhëheqjes".

William Montgomery Watt

(1909 - 2006) historian skocez dhe Emeritus Profesor në arabisht dhe islame studime në Universitetin e Edinburgut. Autor i "Muhamedit në Mekë", Oxford, 1953, f. 52

"Gatishmëria e tij për të kryer një persekutime për bindjet e tij, karakteri i lartë moral i njerëzve që besuan në të, dhe shikuar deri në atë si udhëheqës, dhe madhështia e arritjes së tij përfundimtare - të gjitha argumentojnë integritetin e tij fundamental. Asnjë nga figurat e mëdha të historisë po aq vlerësuar dobët në perëndim si Muhamedi. "

Mahatma Gandhi (Mahatma Gandi)

(1869-1948) Udhëheqës politik dhe shpirtëror i Lëvizjes për pavarësi të Indisë

“Dëshiroja ta dija më të mirin që e ka sot fuqinë (ndikimin kontrollues) mbi zemrat e miliona njerëzve. U binda tërësisht se nuk ishte shpata ajo që fitoi vend për Islamit në ato ditë në skemën e jetës. Ishte thjeshtësia e paepur, vetë shuarja (përvulësia) e plotë e Profetit Muhammed, respektimi i ndërgjegjshëm (kujdesi i skajshëm) për zotimet e tij, përkushtimi i madh ndaj shokëve dhe ithtarëve të tij, guximi (të qenët i patrembur) i tij dhe besimi i tij absolut tek Zoti dhe tek misioni i vet. Kur e përmbylla vëllimin e dytë (të librit për jetën e tij), më erdhi keq që nuk kisha më se ç’të lexoja për këtë jetë madhështore”.

Alphonse de Lamartine (Alfons dë Lamartin)

(1790-1869) Poet, shkrimtar dhe politikan

“Histoire De La Turquie”, Paris, 1854, vëll. II, f. 276-277

“Filozof, gojëtar, apostull, legjislator, luftëtar, pushtues i ideve, mëkëmbës i dogmave racionale, i kultit pa imazhe; themelues i njëzetë perandorive tokësore dhe i një perandorie shpirtërore. Ky është Muhammedi. Sa u përket të gjitha standardeve sipas të cilave mund të matet madhështia, mund të pyesim: Vallë a ka njeri më të madh se ai?”

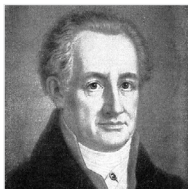

William Durant

(1885-1981) *The American historian, philosopher and author of "The Story of Civilization", part 4, vol. 4, p. 25*

"Emri i tij, dot ë thotë," shumë i vlerësuar, "huazohet edhe vetë për pasazhe të caktuara biblike janë parashikuar ardhjen e tij. Muhamedi kurrë nuk ishte i njohur për të shkruar vetë asgjë; ai përdori një amanuensis. Analfabetizmi i tij i dukshëm nuk e ka penguar atë nga përbërës (p.sh. përcjellë Kur'anin e Shenjtë e cila iu shpall atij dhe konsiderohet si) librin më të famshme dhe elokumente në gjuhën arabe, dhe nga blerjen kuptuarit të tillë të menaxhimit të njerëzve si rrallë vjen të personave me arsim të lartë".

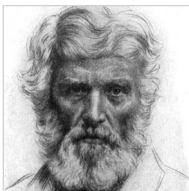
Shënim: *Fjala sekretar do të thotë dikush që shkruan atë që është diktuar atij. William Durant përdorur fjalën "përbërëse", e cila është e papranueshme nga pikëpamja islame si myslimanët besojnë se Kurani është shpallje literal hyjnore nga Allahu (Zoti i të gjitha genieve) për Muhamedin nëpërmjet Archangel Gabriel.*

Johann Wolfgang Von Goethe

(1749 - 1832) *Një poet i madh evropian, Noten und Abhandlungen zum Weststlichen Dvan, WA I, 7, 32*

"Ai është një profet dhe jo një poet dhe për këtë arsye Kurani i tij është për t'u parë si Ligj Hyjnor dhe jo si një libër i një genie njerëzore e bërë për edukim apo argëtim".

Thomas Carlyle (Thomas Karlajl)

(1795-1881) Historian, filozof dhe autor i librit: "Heroes and Hero Worship and the Heroic in History"

"Si mundet që një njeri vetë t'i bashkonte fiset ndërluftuese dhe beduinët bredhës, në një popull aq të fuqishëm dhe të qytetëruar, në më pak se në dy dhjetëvjeçarë".

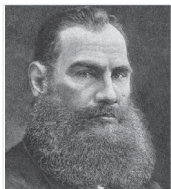
Shënim: Thomas Carlyle bëri përpjekje për ta përvijuar zhvillimin e intelektit njerëzor duke përdorur njerëzit historikë si koordinata dhe i caktoi vend të veçantë në libër Profetit Mu hammed në kreun me titull "Hero as a Prophet" ("Heroi si Profet). Në veprën e tij, Carlyle e shprehu admirimin e tij të pasionuar për vendin e parë të Muhammedit si faktor hegelian i reformës.

Reverend Reginald Bosworth Smith

(1839-1908) Author of *Mohammad and Mohammedanism*, London, 1874, p. 92

"Kreu i shtetit si dhe i Kishës, ai ishte Cezari dhe Papa në një; mirëpo, ai ishte Papa pa pretendimet e Papës, dhe Cezar pa legjionet e Cezarit, pa një ushtri të qëndrueshme, pa truprojë, pa pallat, pa të ardhura fikse. Nëse ndonjëherë ndonjë njeri ka pasur të drejtën të thotë se ka sunduar me të drejtë Hyjnore, ka qenë ky Muhammedi, ngase ai kishte tërë pushtetin pa instrumente dhe pa ndihmën e tij. Atij nuk shqetësohej për veshjen e pushtetit. Thjeshtësia ejetës së tij private qëndronte në mbajtjen e harmonisë me jetën e tij publike."

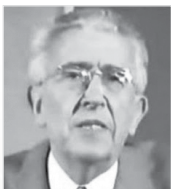

Leon Tolstoy (Leon Tolstoj)

(1828-1920) Shkrimtar dhe romancier i famshëm rus.

Autori i romanit: "Lufta dhe Paqja".

"Nuk ka dyshim se Profeti Muhammed është njëri nga reformuesit më të mëdhenj që i shërbeu thëllësisht kornizës shoqërore. Mjafton për të që udhëhoqi një komb të tërë drejt ndriçimit të së vërtetës dhe e bëri më të përkushtuar ndaj qetësisë e paqes, ndërsa e pengoi nga gjakderdhja dhe sakrificimi i njerëzve (edhe pse kjo nuk është provuar kurrë për arabët para Islamit). Ai ia hapi gjerë kombit të tij portën e zhvillimit dhe të qytetërimit. Kjo është një vepër e madhe të cilën mund ta bëjë vetëm një njeri i fuqishëm, dhe një njeri i tillë meriton të respektohet dhe admirohet".

Maurice Bucaille (Moris Bykaj)

(1920-1998) Mjek francez dhe specialist i

gastroenterologjisë. Anëtar i Shoqërisë Franceze të

Egjjiptologjisë. Autor i "Bibla, Kur'ani dhe shkenca".

"Islami mëson se Zoti ia ka dhënë njeriut zotësinë e arsyes dhe prandaj pret nga njeriu që t'i arsyetojë gjërat në mënyrë objektive dhe sistematike. Duke pasur parasysh gjendjen e dijes në kohën e Muhammedit, është e papërfytyrueshme që ekspozimet në Kur'an, që kanë të bëjnë me shkencën, të mund të kenë qenë vepër e njeriut. Një shqyrtim tërësisht objektiv i Kur'anit në dritën e shkencës moderne, na shpie ta njohim pajtimin mes të dyve".

Karakteri i tij

Kreu
2

Përshkrim i vetive të Profetit: Karakteri dhe atributet e dokumentuara ashtu siç janë parë nga shokët e tij. Prodhuar nga bukurshkruesi spanjoll Nuria Garcia Masip.

Karakteri i Muhammedit

Muslimanët nuk kanë kurrfarë vizatimesh apo pikturash të Profetit Muhammed, apo të profetëve para tij. Me gji tha të, ndryshe nga themeluesit e traditave të mëdha fetare para kohës së tij, Profeti Muhammed, është një fi gurë historike më e njohshme, ngase shokët dhe anëtarët e familjes së tij e kanë përshkruar shumë mirë dhe për brezat e ardhshëm kanë regjistruar shumë ndodhi nga jeta e tij.

Si dukej ai?

Muhammedi ishte një arab me prejardhje fisnike, me ngjyrë të lëkurës të bardhë dhe nuanca të kuqërremta. Ai ishte pak më i lartë se mesatarja, me trup të rregullt dhe me shpatulla të gjera. Stomaku i tij nuk dilte kurrë jashtë gjoksit të tij. Ai ecte gjallërisht dhe me vendosmëri.

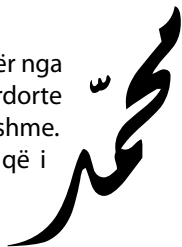

Shokët e Muhammedit e përshkruanin atë si person të pashëm me ballë të spikatur, hundë të mprehtë, me qerpikë të gjatë, me sy të zinj të mëdhenj, me dhëmbë të vendosur mirë dhe buzëqeshje të këndshme. I kishte flokët pak kaçurrele dhe mjekrën e dendur.

Shokët e tij tregojnë se ai kishte një fytyrë miqësore, të ndritshme që dukej si hëna e plotë. Ai nuk qeshte me zë; të qeshurit e tij ishte kryesisht buzëqeshje që i tregonte dhëmbët e tij disi si kokrra breshëri. Gazi i tij dhe personaliteti i hapur ndjeheshin nga të gjithë njerëzit.

Natyra e tij

Muhammedi ishte vërtetë gazmor, i qetë për nga natyra dhe me sjellje të butë. Ai nuk përdorte kurrë ligjërim ofendues ose thënie të turpshme. Ai nuk gjente të meta tek të tjerët, e as që i lavdëronte tepër të tjerët.

Mënyra se si fliste

Muhammedi nuk fliste pa nevojë dhe ato që thoshte, ishin gjithmonë me rëndësi dhe pa shtime. Thëniet e tija ishin të përpikta dhe koncize me kuptimin e plotë në disa fjalë. Ai fliste me përsosmëri dhe në të folurit nuk kishte teprim e as shkurtësi të parregullt.

Kur e vinte theksin mbi ndonjë çështje, ai e përsëriste atë tri herë me gjest. Ai nuk fliste për asgjë, veçse nëse shpresonte shpërblim nga Zoti për këtë. Ai iu thoshte shokëve të tij:

“Unë jam garant për një shtëpi në periferi të Parajsës për ata që pushojnë së debatuari, madje edhe nëse kanë të drejtë, dhe unë jam garant për një shtëpi në mes të Parajsës për ata që pushojnë se gënjyeri, qoftë edhe për shaka, dhe unë jam garant për një shtëpi në pjesën më të lartë të Parajsës për ata që kanë sjellje të mirë.” (Sahih Abu Dawood, 4974/4800)

Pasionet e tij

Muhammedi i mbante ndjenjat e tij nën kontroll të fortë. Kur ngacmohej, ai kthehej anash ose heshtte. Kur dikush kryente ndonjë veprim që dhunonte ligjin e Zotit, ai e kishte për zakon të shprehte zemërim serioz dhe qëndrim të prerë. Askush nuk mund t'i bënte ballë zemërimit të tij në çështjet e kundërshtimit të së vërtetës së Zotit; ai ishte i qëndrueshëm në mbrojtjen e së vërtetës, derisa ta bindte tjetrin për drejtësinë e së vërtetës së Zotit ashtu siç është shpallur në Kur'anin Fisnik. Muhammedi nuk zemërohej kurrë për vetveten.

Bashkëveprimi i tij me njerëzit

Muhammedi gjithmonë i pari i përshëndeste të tjerët, dhe nuk e tërhiqte dorën e vet nga shtrëngimi derisa tjetri ta tërhiqte dorën e tij. Kushdo që e shihte papritmas, shfaqte admirim dhe respekt të thellë për të. Dhe kushdo që shoqërohej apo lidhej me të familjarisht, e donte atë. Ai ishte i butë nga natyra. Nuk ishte as i ashpër, e as përçmues ndaj askujt. Kur i shikonte të tjerët, ai i shikonte me fytyrë të plotë. Nëse dikush e thërriste atë, ai nuk e kthente vetëm fytyrën, por i kushtonte vëmendjen shumë i përqendruar.

Kur shkonte të vizitonte ndonjë grup, ulej në vendin më të afërt në dispozicion dhe i urdhëronte edhe shokët e tij ta ndiqnin praktikën e tij. Muhammedi iu kushtonte vëmendjen e plotë atyre që ishin më afër tij asisoj që askush të mos mendonte se të tjerëve u ishte kushtuar me tepër vëmendje se atij. Ai nuk rezervonte vende të caktuara për t'u ulur ndër njerëzit. Ai ishte i drejtë ndaj shokëve të tij dhe ndaj të gjithë njerëzve. Ata shquheshin vetëm për nga virtyti dhe devocioni ndaj Zotit.

Stili i tij jetësor

Gjithçka që bënte ai ishte me maturi, pa teprim apo kryeneçësi. Muhammedi nuk e kritikonte kurrë ushqimin ose pijen që përgatitej për të, e as që e lavdëronte tepër. Kur ishte në shtëpi, ai e ndante kohën e tij në tri pjesë: një për Zotin, një për familjen e tij dhe një për vetveten. Ai gjithmonë i bashkëngjitej pu nës në familje dhe ndonjëherë i arno nte rrobat e tija, i riparonte këpucët dhe e fshinte dyshemenë. E kishte zakon të vishej bukur dhe t'i vinte era e mirë.

Pas namazit të sabahut, ai parapëlqente të rrinte në xhami, të recitonte Kur'anin Fisnik dhe ta madhëronte Allahun, deri në lindjen e diellit. Pas mesnate, ai çohej për namaz (Tehexhud) të cilin nuk e la pa e falur asnjëherë gjatë jetës së tij

Ai e shpallte si të paligjshme, për të dhe për familjen e tij, gjithçka të dhënë nga njerëzit si lëmoshë (zekati i dhënë nga muslimanët për mirëqenien e njerëzve në nevojë). Ai ishte aq i përpiktë për këtë, sa që nuk emëronte asnjë anëtar të familjes së tij si mbledhës të lëmoshës për bashkësinë.

Shtëpia e tij ishte veçse një kolibe me mure prej argjile të papjekur, dhe me çati prej gjethesh palme të mbuluara me lëkure deveje.

Muhammedi ka thënë: “Ç’punë kam unë me gjërat e botës. Lidhja ime me botën është sikurse ajo e një udhëtari, që pushon një çikë nën hijen e një peme e pastaj vazhdon më tutje.” (2/666- 2788, Musnad Ahmad, Narrated by Abdullah bin Abbas).

Kur vdiq, ai nuk la pas vetes asnjë qindarkë apo ndonjë pasuri tjetër, pos mushkës së tij të bardhë dhe një copë toke të cilën e kishte kushtuar për të mirën e bashkësisë së muslimanëve (Sahih Buhari).

Shtëpia e Profetit Muhammed, ashtu siç është përshkruar dhe përfytyruar.

Xhamia e Profetit Muhammedi, ashtu siç është përshkruar dhe përfytyruar

Biografia

Kreu
3

Të dhënat personale

Emri	Muhammed ﷺ
Emri i babait	Abdullah, i biri i Abdul-Muttalibit (origjina i arrin deri tek Profeti Ismail/Ishmael, i biri i Profetit Ibrahim/Abraham)
Mbiemri	Ishte nga familja Beni Hashim (Beni Hashim ishin nga Kurejshët, një fis që mbante pozitë të lartë në Arabi)
Data e lindjes	20-22 prill 570 e.r. përafërsisht
Vendi i lindjes	Qyteti Meka – Gadishulli Arab (aktualisht në Arabinë Saudite)
Data e vdekjes	6 qershor 632 e.r. (ai ishte 63 vjeç kur ndërroi jetë)
Vdekja dhe vendi i varrosjes	Qyteti Medine (nja 400 km. në veri të Mekës)

Fëmijëria dhe adoleshenca

Lindja – 2-vjeç	Muhammedi nuk kishte vëllezër apo motra. I ati ndërroi jetë para se të lindte ai. E ëma e dërgoi jashtë Mekës tek një tajë me emrin Halime, për t'i dhënë gji (ky ishte një zakon i lashtë arab)
2-6 vjeç	Jetoi me të ëmën Amine, deri kur ajo ndërroi jetë në vitin 576 e.r.
6-8 vjeç	Jetoi me gjyshin e tij Abdul-Muttalib, deri kur ai ndërroi jetë.
8-25 vjeç	Jetoi me xhaxhain e tij (Ebu Talib) që kishte 10 fëmijë.

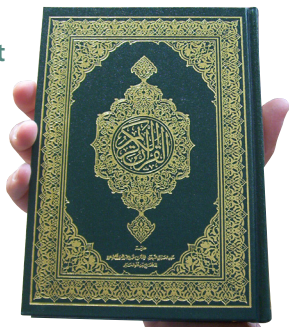
Arsimimi

Muhammedi ishte analfabet: Ai nuk dinte shkrim-lexim.

Nuk jetoi kurrë jashtë Mekës, e as që kërkoi dituri të huaj. Muslimanët besojnë se Muhammedi e kumtoi Kur'anin Fisnik si Porosi të Zotit dhe Libër të Tij për të gjithë njerëzit. Ai e kumtoi atë shkronjë për shkronjë dhe fjalë për fjalë pa e parafrazuar asnjë pjesë të tij me fjalë të veta.

Thëniet dhe mësimet e Muhammedit nuk janë përzier me Kur'anin Fisnik:

Ato u mblodhën në libra që quhen: "Sunneti i Profetit", dhe që nënkupton mësimet e tij, mënyrën e jetesës dhe shpjegimin e Librit (Kur'anit Fisnik).

Jeta dhe vepra

<p>Fëmijëria – mesi i të njëzetave</p>	<p>Punoi si barí për njëfarë kohe (kujdesej për delet dhe dhitë e të tjerëve). Përveç kësaj, punoi në tregti me xhaxhain e tij Ebu Talib. Sipas rrëfimeve autentike, Muhammedi ishte vetëm 12-vjeç, kur për herë të parë e shoqëroi xhaxhain e tij Ebu Talibin, në një udhëtim tregtar për Siri.</p>
<p>Mesi i të njëzetave – 40-vjeçar</p>	<p>Punoi si shitës ose tregtar për një grua të pasur me emrin Hadixhe, e cila kishte biznes të përgjithshëm tregtie (ata blinin mallra nga një rajon dhe i shisnin në një tjetër). Ishte i famshëm për besnikërinë e tij, integritetin dhe besimin. Dikur asokohe, ai kishte fituar edhe titullin Es-Sadikul Emin, që do të thotë “besniku dhe i besueshmi”.</p>
<p>40-63 years old</p>	<p>When he was 40 years old (year 610 CE) Muhammad received the divine revelation and dedicated his life to conveying God’s Message to all people. He taught people the oneness of God and conveyed God’s Book (The Qur’an) which calls for social justice, peace, harmony and wellbeing.</p>

Jeta dhe vepra

I martuar me një grua për 25 vjet: Muhammedi u martua me Hadixhenë, të bijën e Huvejlidit, e cila vinte nga një familje fisnike e quajtur Esed.

Ajo ishte një grua e respektuar në bashkësinë e saj dhe ishte vejushë. Muhammedi punoi për të dy vjet para se ajo t'i propozonte martesën atij përmes një pale të tretë. Ajo e konsideronte atë si person shumë besnik, transparent dhe të moralshëm.

Martesa e suksesshme: Ndonëse Hadixheja ishte 15 vjet më e madhe se Muhammedi, që të dy vinin nga një klasë e ngjashme shoqërore në komunitetin e tyre. Dallimi i moshës nuk ishte pengesë për lidhjen e një martese të suksesshme që zgjati plot 25 vjet, derisa Hadixheja ndërroi jetë në vitin 619 e.r. në moshën 66-vjeçare. Muhammedi u rimartua pas vdekjes së Hadixhesë.

Baba i gjashtë fëmijëve dhe njeri familjar

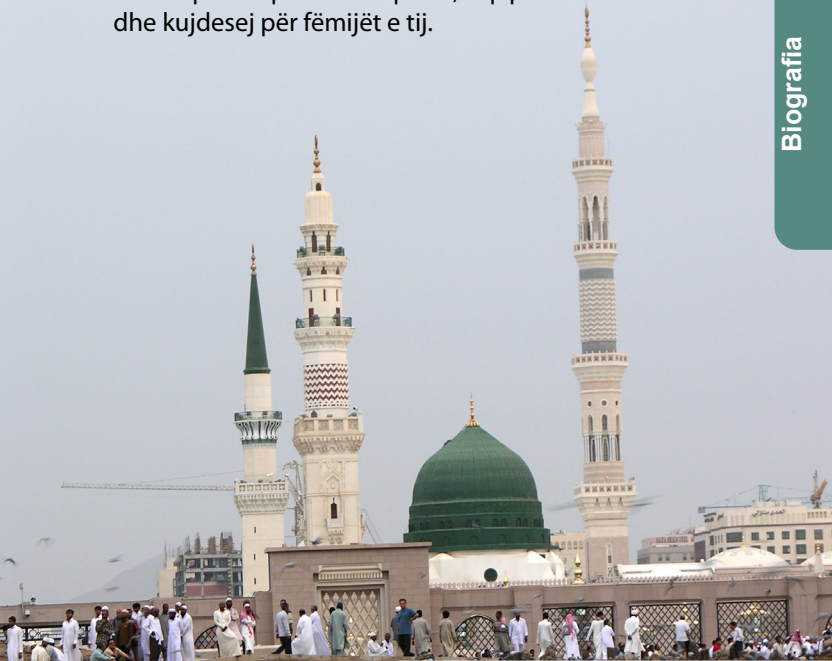
Muhammedi dhe Hadixheja jetuan në harmoni dhe paqe; ata kishin katër bija (Zejneb, Rukaje, Um Kulthum dhe Fatime) dhe 2 bij (El-Kasimi që vdiq kur ishte 3-vjeçar dhe Abdullahu që vdiq në moshën 4-vjeçare).

Muhammedi e dashuronte Hadixhenë dhe i ishte besnik.

Në disa raste ai e përshkroi atë si gruan më të mirë të kohës së saj, ngjashëm me Merjemen/ Marinë, të ëmën e Isait/ Jezusit, që ishte gruaja më e mirë e kohës së saj.

(Transmetohet nga Buhariu)

Muhammedi kalonte kohë me familjen e tij, e ndihmonte të shoqen në punët shtëpiake, i qepte vetë rrobat e veta dhe kujdesej për fëmijët e tij.

Fotografi nga varrezat Baki, që gjenden mu pranë Xhamisë së Profetit Muhammed në Medine. Disa nga shokët, kushërinjët, gratë dhe fëmijët e Muhammedit janë varrosur në këto varreza.

Varrezat El-Me'ala në Mekë, ku është varrosur Hadixheja.

Mision i përmbushur brenda 23 vitesh

v. 610 e.r.

Nisi Shpallja Hyjnore

Muhammedi e pranoi shpalljen e parë nga Zoti dhe u caktua si i Dërguar i Zotit për mbarë njerëzimin, mision ky që kërkonte besim të fortë, përkushtim, zotim dhe ndershmëri.

v. 610-612 e.r.

Formimi i bërthamës së muslimanëve

Muhammedi i ftoi shokët e tij, rrethin e tij më të ngushtë dhe njerëz të zgjedhur, që të besojnë tek Zoti Një dhe ta pranojnë Islamin si Porosi të Tij të fundit për njerëzimin. Në tre vitet e para pas misionit profetik, rreth 130 njerëz e pranuan Islamin, dhe u bënë bërthamë e fortë që ishte në gjendje ta përhapte atë publikisht. Kjo bërthamë muslimanësh ishte përzierje njerëzish të pasur dhe të varfër.

v. 613-615 e.r.

Rezistenca ndaj ftesës publike të Muhammedit

Udhëheqësit e Mekës nuk i besuan atij. Ata e përshkruan atë si poet, magjistër dhe i marrë., udhëheqësit e Mekës nuk i besuan atij. Ata e përshkruan atë si poet, magjistër dhe i marrë.

Muhammedi joshej dhe kërcënohej: Paria e Mekës u përpoqën t'ia ndërronin mendjen Muhammedit, nga thirrja e njerëzve në Islam, duke e joshur një herë, e duke e kërcënuar herën tjetër. Po ashtu, ata u përpoqën t'i pengonin njerëzit nga dëgjimi i tij. Paria e Mekës shf a qën armiqësi të shtuar ndaj muslimanëve të rinj. Ata i persekutuan dhe torturuan muslimanët e varfër dhe të dobët.

Muhammedi i përkrahu ithtarët e tij dhe disa prej tyre i dërgoi në Abisini: Muhammedi ishte shumë i afërt me ithtarët e tij. Ai i takonte ata tek shtëpia e El-Erkemit që ishte si një lloj kolegji i vogël. Ai ua mësonte atyre vlerat dhe parimet morale, dhe ua rrënjoste ndjenjat e përgjegjësisë dhe të zotimit.

Muhammedi e pa vuajtjen dhe fatkeqësinë që pësonin dhe përballonin disa prej ithtarëve të tij, ndaj i këshilloi ata të kërkonin strehim në Abisini, duke e përshkruar atë si një vend mirësie, i sunduar nga një mbret i krishterë i drejtë, nën të cilin askush nuk trajtohej padrejtësisht.

Dy burra me ndikim e pranuan Islamin: Dy mekas të fuqishëm dhe të respektuar e pranuan Islamin: Omer bin el-Hattab dhe Hamza bin Abdul-Muttalib (xhaxhai i Muhammedit). Kjo ishte një pikë kthese me rëndësi për muslimanët. Hamzai u bë mbështetës i fuqishëm dhe mbrojtës i Muhammedit deri në vdekjen e tij (Hamzait) në betejën e Uhudit (v. 625 e.r.). Tre vite pasi ndërroi jetë Profeti Muhammed, Omeri u bë halifi i dytë dhe sundoi në Shtetin Islam për 11 vjet.

v. 616-618 e.r.

Muhammedi u bojkotua: Udhëheqësit e Mekës i bojkotuan Muhammedin dhe ithtarët e tij dhe vendosën bllokadë shoqërore e ekonomike ndaj tyre që zgjati plot 3 vjet. Gjatë kësaj kohe, Muhammedi dhe ithtarët e tij pë an fatkeqësi të madhe. Kjo periudhë ishte një provë e vështirë për durimin, besimin dhe zotimin e tyre ndaj së vërtetës.

v. 619-620 e.r.

Viti i Hidhërimit: Paria e Mekës e hoqën bllokadën shoqërore e ekonomike, ngaqë e panë se ajo ishte e padobishme. Në vitin e njëjtë, ndërruan jetë bashkëshortja e Muhammedit, Hadixheja, dhe xhaxhai i tij Ebu Talib.

Muhammedi humbi shpresën në Mekë dhe vendosi ta kumtonte Porosinë e Zotit dhe të kërkonte mbështetje ja shtë Mekës. Ai shkoi në qytetin Taif, por atje u përball me armiqësi. Përveç kësaj, ai edhe pse u foli më shumë se 20 fiseve arabe për Islamin, nuk mori kurrfarë përgjigje pozitive.

v. 620-622 e.r.

Një shkëndijë shprese: Muhammedi u takua me gjashtë njerëz nga Jethribi (qytet nja 450 km. në veri të Mekës), gjatë kohës së pelegrinazhit, dhe u foli atyre për Islamin. Ata i besuan Muhammedit dhe u kthyen në qytetin e tyre, me qëllim që të ftonin më shumë njerëz nga fisi i tyre dhe fiset e tjera në Jethrib. Ata u pajtuan të ktheheshin në Mekë vitin tjetër, gjatë kohës së pelegrinazhit dhe ta takonin rishtas Muhammedin, "Profetin dhe të Dërguarin e Zotit".

Muslimanët e rinj iu zotuan për besnikëri Muhammedit

Grupi i njëjtë u kthye vitin e ardhshëm (v. 621 e.r.) me gjashtë njerëz të tjerë. Ata iu zotuan për besnikëri Muhammedit (e pranuan atë si të Dërguar të Zotit dhe i premtuan):

(1) të mos adhuronin tjetër, pos (Allahut) Zotit Një; (2) të mos vidhnin; (3) të mos kryenin kurorëshkelje; (4) të mos vrisnin; (5) të mos përgojonin fqinjët dhe (6) të mos i shfaqnin mosbindje të Dërguarit të Zotit.

Grupi u kthye në Jethrib dhe i ftuan udhëheqësit e tyre fisnorë dhe popullin e tyre, ta pranojnë Islamin. Ata u kthyen sërish vitin e ardhshëm (v. 622 e.r.) gjatë kohës së pelegrinazhit, me më shumë se 70 burra dhe dy gra. Edhe ky grup iu zotua për besnikëri Profetit Muhammed.

Aqaba or Al-Bay'aa "Pledge" Mosque

Një bashkësi e re muslimane u formua 450 km. në veri të Mekës: Udhëheqësit e dy fiseve kryesore në Jethrib (Evs dhe Hazreth) e përqaftuan Islamin, dhe më pas popujt e tyre u bënë muslimanë. Muhammedi, Profeti i Zotit, u ftua të vinte në Jethrib dhe të bëhej sundimtar dhe udhëheqës i tij.

v. 622 e.r.

Paria e Mekës komplotuan ta vrisnin Muhammedin; filloi migrimi për në Jethrib: Gjërat u përkeqësuan në Mekë. Muhammedi iu kërkoi muslimanëve të Mekës të emigronin në Jethrib. Pas migrimit të tyre, Muhammedi, emigroi në Jethrib në shtator të v. 622 e.r. Emigrimi ishte pika e kthesës më me rëndësi në historinë islame. Nga Jethribi Islami lulëzoi, u themelua Shteti Islam dhe lindi një sistem shoqëror i drejtë.

v. 623-624 e.r.

Muhammedi zgjidhet sundimtar i Jethribit:

Populli i Jethribit ishte përzjerje arabësh dhe çifutësh. Ndonëse kishte dy fise arabe kryesore, dhe tre fise çifute më të vogla, bashkësia arabe ishte më e madhe se ajo çifute dhe kishte pushtetin sundues. Muhammedi, Profeti i Zotit, u zgjodh sundimtar i Jethribit vullnetarisht dhe paqësisht me marrëveshje të shumicës së njerëzve.

Muhammedi e ndryshoi emrin e shoqërisë shumëkulturore: "Madinah" was the new name Muhammad gave to the city of Yathrib.

Pas emigrimit të muslimanëve mekas, Jethribi nuk i përkiste më një grupi të caktuar arabësh, kështu që ai u bë atdhe i besimtarëve që pranuan Islamin.

Meqenëse në Jethrib kishte fise çifute dhe arabë të tjerë që nuk e pranuan Islamin, Muhammedi nuk e quajti atë qyteti i Islamit. Në vend të kësaj ai u quajti "El-Medine", që do të thotë: "Qyteti", ku të gjithë banorët kishin të drejta të ngjashme shtetësie.

Muhammedi kërkonte paqe dhe unitet në Medine:

Në adresimin e tij publik të parë popullit të Medines, Muhammedi mbajti një fjalim shumë të përmbledhur që përkrahte harmoninë dhe kohezionin shoqëror. Ai tha:

" O njerëz, kërkoni dhe përhapni paqen dhe i ofroni ushqim njëri-tjetrit, kujdesuni për lidhjet familjare dhe lutjuni Zotit natën kur të tjerët flenë, që të arrini kënaqësinë e Zotit dhe të hyni në Parajsën e Tij. (Ibn Majah, 4331) and (Tirmidhi, 5842)

Muhammedi i ndërlidhi këto vepra me kënaqësinë e Zotit, me qëllim që t'i motivonte njerëzit ta duan njëri tjetrin dhe të jetojnë në paqe e harmoni në një shoqëri shumëkulturore.

v. 623-624 e.r.

Muhamedi e formuloi marrëveshjen e parë me hebrenjtë për të mbrojtur të drejtat e njeriut:

Shumë çifutë shpresonin se Profeti i fundit do të vinte nga radhët e tyre. Edhe pse shumica e çifutëve nuk e pranuan Muhammedin si i Dërguar i Zotit, Muhamedi (si sundimtar i shtetit) e formuloi të parën “Kushtetutë dhe Kartë për të drejtat dhe liritë e njeriut” me të cilën u pajtuan dhe e firmosën të gjitha fiset arabe dhe çifute.

Marrëveshja garantonte lirinë e ndërgjegjes dhe adhurimit për muslimanët dhe hebrenjtë, si dhe për arabët që nuk pranuan Islamin.

Përveç kësaj, marrëveshja mbronte sigurinë dhe paqen e të gjithë qytetarëve të Medinës dhe kërkoi nga të gjitha partitë që kishin nënshkruar marrëveshjen mbi kushtetutën për të qenë pjesë e mbrojtjes kombëtare nëse Medina do të sulmoheshin nga armiqtë.

v. 624 e.r.

Beteja e pashmangshme e Bedrit: Kur muslimanët emigruan nga Meka në Medine, shumë prej tyre u detyruan t’i braktisnin shtëpitë e tyre, ndërsa pronat e tyre u konfiskuan.

Vendndodhja e Bedrit

Paria e Mekës i shfrytëzonte paratë e konfiskuara për tregti dhe biznes. Muslimanët dinin për një karvan tregtar që i takonte parisë së Mekës, të udhëhequr nga armiku i tyre Ebu Sufjani, që do të kalonte përgjatë një udhe tregtare afër Medines.

Muhammedi i thirri muslimanët ta merrnin karvanin si kompensim për pasurinë e tyre të konfiskuar në Mekë. Një ushtri prej vetëm 313 muslimanësh e ndërmori këtë mision. Shërbimet zbuluese mekase, e këshilluan Ebu Sufjanin ta ndryshonte udhën e karvanit tregtar. Përveç kësaj, Meka dërgoi një ushtri prej 950 ushtarësh për ta luftuar ushtrinë muslimane, e cila nuk ishte përgatitur për luftë, dhe ishte më pak e pajisur se ushtria e Mekës.

Ishte e habitshme dhe përtej pritjeve që muslimanët e fituan betejën e tyre të parë kundër parisë mekase. Shumë nga paria e Mekës dhe figura të rëndësishme u vranë në këtë betejë.

v. 625 e.r.

Paria e Mekës e sulmoi Muhammedin dhe ithtarët e tij, në betejën e Uhudit: Si shpajim për humbjen e tyre në betejën e Bedrit, dhe nga frika se mos e humbisnin rolin e tyre udhëheqës në Arabi, paria e Mekës, me disa aleatë arabë, dërguan një ushtri prej 3000 ushtarësh për t'i sulmuar muslimanët në malin Uhud në veri të Medines.

Vendndodhja e Uhudit – Medine, Arabi Saudite

Muslimanët e humbën këtë betejë ndërsa Muhammedi u plagos, por shpëtoi. Në betejën e Uhudit u vranë disa nga shokët e Muhammedit, ndër ta edhe xhaxhai i tij i dashur, Hamzai.

Martirët e Betejës së Uhudit, varrezat e Uhudit – Medine, Arabi Saudite

v. 626 e.r.

Fiset e Mekës dhe të tjerë e sulmuan Muhammedin dhe ithtarët e tij në betejën e Hendekut: Kjo betejë njihet gjithashtu edhe si “Beteja e Aleatëve”. Meqenëse Muhammedi nuk u vra në betejën e mëparshme, paria e Mekës dhe disa fise arabe e çifute, kërkuan një përpjekje të bashkuar dhe sulm gjithëpërfshirës për ta vrarë Muhammedin dhe për ta shkatërruar bashkësinë e muslimanëve.

10.000 ushtarë marshuan drejt Medines. Pas këshillimit me shokët e tij, Muhammedi vendosi ta pranojë propozimin e një muslimani persian me emër Selman, që në hyrjen veriore të Medines të gropohej një hendek (5.5 km. i gjatë dhe 4.6 m. i gjerë).

Muslimanët ishin në një situatë tejet shqetësuese dhe bënë çmos, përfshirë edhe luftën psikologjike, për t’u mbrojtur. Pas një rrethimi gati një muaj, ushtria e Mekës dhe aleatët e tyre e humbën durimin, ndërsa ndërkohë frynë stuhi të furishme dhe erë që i detyroi aleatët t’i mbledhin çadrat e tyre dhe të tërhiqeshin.

v. 627 e.r.

Marrëveshja e Hudejbijes, armëpushim

10-vjeçar: Një vit pas betejës së Hendekut, Muhammedi ndërmori një nismë paqësore për ta kryer Umren (ta vizitojë Ka’ben, Shtëpinë e Zotit në Mekë dhe të kryejë rite të tjera). Vizita në Mekë për qëllime adhurimi ishte e drejtë fetare që Meka ua mundësonte të gjithë njerëzve në Arabi.

Paqja
10-vjezare

Përparinë e Mekës ishte befasuese kur e panë Muhammedin teksa i afrohej Mekës me 1400 civilë që vinin nga

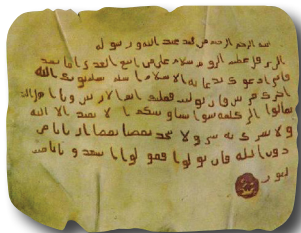
Medina. Pas disa negociatave, u arrit armëpushim midis parisë së Mekës dhe Muhammedit për 10 vjet, me ç'rast Muhammedi dhe shokët e tij u kthyen në shtëpitë e tyre, me kusht që të vinin sërish ta vizitonin Mekën vitin e ardhshëm (v. 628 e.r.). Armëpushimi kishte shumë kushte të tjera që ishin zhgënjyese për muslimanët, ngase ato rëndonin më shumë nga ana e Mekës.

v. 628-629 e.r.

Gjatë armëpushimit, Muhammedi e kumtoi Porosinë e Zotit brenda dhe jashtë Arabisë:

Armëpushimi ishte një rast i artë për Muhammedin që ta kumtonte Porosinë e Zotit dhe t'iu fliste njerëzve lirshëm për Islamin pa u penguar, apo pa u ndërprerë nga forcat e tjera. Muhammedi dërgoi një delegacion tek fiset e tjera arabe në Arabi, dhe u shkroi letra sundimtarëve dhe mbretërve të vendeve fqinje dhe superfuqive si: Persia, Bizanti dhe Egjipti duke i thirrur ata ta pranonin Islamin si "Porosi nga Zoti". Muslimanët u shtuan në numër pasi njerëzit e gjenin të vërtetën tek Islami.

v. 630 e.r.

Marrja paqësore e Mekës: Brenda më pak se 2 vjetësh, armëpushimi u shkëlqy nga ana e Mekës, kur aleatët e tyre vranë 20 muslimanë. Si kundërpërgjigje ndaj këtij akti tronditës, Muhammedi marshoi me 10.000 muslimanë për ta pushtuar Mekën, por ai kërkoi nga ushtarët e tij që të mos luftojnë kundër askujt, veçse nëse luftoheshin. Paria e Mekës ishin të shqetësuar dhe të papërga titur për t'i luftuar muslimanët. Kur ushtria mu slimane arriti në Mekë, Muhammedi iu drejtua të gjithë popullit të Mekës duke e konfirmuar njëjësinë e Zotit, duke ia përshkruar fitoren Atij, dhe duke i përkujtuar njerëzit se të gjithë ata ishin pasardhës të Ademit/Adamit, ndërsa Ademi ishte krijuar nga pluhuri i dheut.

Pastaj e pyeti popullin e Mekës: “Çfarë prisni të bëj me ju?” Ata u përgjigjën: “Shpresojmë më të mirën. Fundja, ti ke qenë një vëlla shpirtmirë dhe kushëri i njerëzishëm”.

Falja shembullore: Përkundër vështirësive të shkaktuara nga populli i Mekës gjatë 21 viteve të fundit, Muhammedi u soll me parime të larta morale. Ai u përgjigj: “Mos u frikësoni sot. Shkoni pra (nëpër shtëpitë tuaja), jeni të lirë.” Fjalimi i Muhammedit kishte ndikim të madh ndaj shumë banorë të Mekës erdhën tek ai për t’iu zotuar dhe për ta përçafuar Islamin. (Sunan Al-Bayhaqi, 9/118, 18342, 18343)

v. 630-631 e.r.

Fiset arabe e përçafuan Islamin: Pas marrjes paqësore të Mekës, delegacione nga mbarë Arabia erdhën të mësonin për Islamin. Përveç fisit Havazin, që luftoi kundër muslimanëve dhe që në fund e humbi betejën e Hunejnit, shumica e fiseve arabe e përçafuan Islamin. Muhammedi dërgoi shumë nga shokët e tij nëpër provinca të ndryshme të Arabisë për t’iua mësuar njerëzve Islamin, “Porosinë e Zotit”.

Kur Muhammedi u kthye në Mekë, qëllimi i tij kryesor ishte ta pastronte Shtëpinë e Zotit. Ai i shembi të gjithë idhujt rreth dhe brenda Ka'bes, që ishte ngritur nga Profeti Ibrahim/Abraham (p.q.m.t.) për madhërim të Zotit (Krijuesin e gjithësisë dhe të gjitha qenieve).

v. 632 e.r.

Fjalimi i lamtumirës i Muhammedit: Misioni i Muhammedit u përmbush dhe jeta e tij po i afrohej fundit. Në vitin 632 e.r. Muhammedi e kreu pelegrinazhin, dhe e mbajti predikimin e tij të fundit para më shumë se 100.000 njerëzve. Predikimi i tij i përkujtoi njerëzit për besimin në Zotin Një dhe për elementet themelore të besimit, siç janë: shenjtëria e jetës; mbrojtja e pasurisë dhe pronës; barazia e të gjitha racave; rregullat e drejtësisë; të drejtat e grave dhe parimet morale.

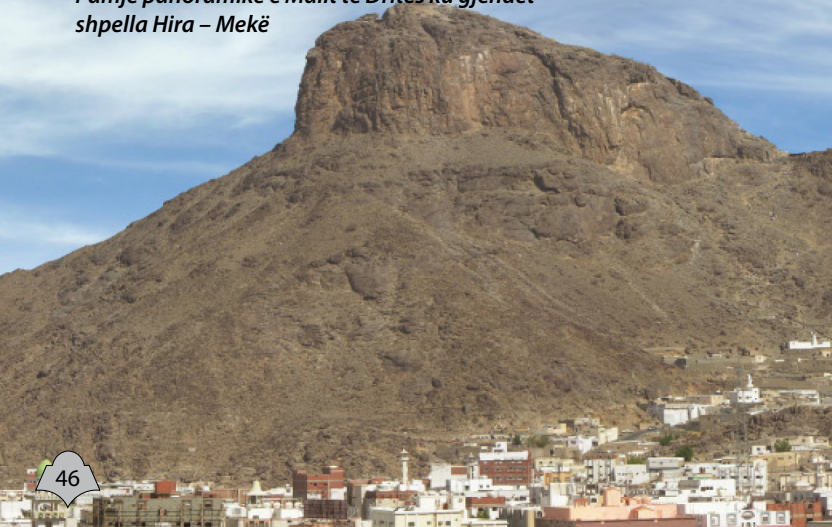
Vdekja e Muhammedit: Profeti Muhammed ndërroi jetë në shtëpinë e tij në Medine, në vitin 632 e.r. duke lënë pas vetëm disa zotërime. Ai nuk la kurrfarë parash apo pasuri, por një trashëgimi të besimit në Zot që vazhdon t'i ndriçojë zemrat e miliona njerëzve në mbarë rruzullin tokësor.

*Të gabosh është njerëzore, të falësh është hyjnore -
Alexander Pope (Aleksandër Poup)*

Malet në Mekë, Arabia Saudite

*Pamje panoramike e Malit të Dritës ku gjendet
shpella Hira – Mekë*

*Pamje nga ajri e Xhamisë
së Shenjtë Mekë –Arabia
Saudite*

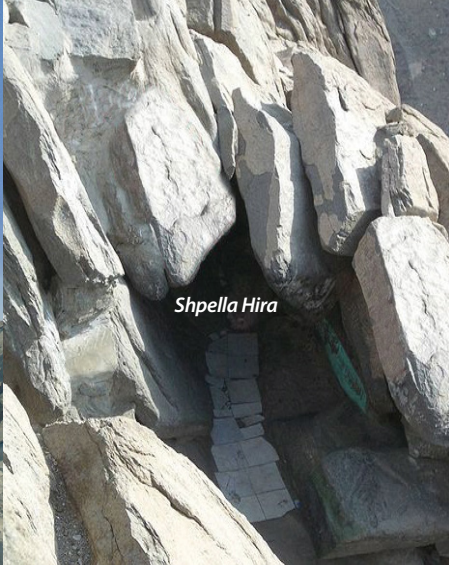

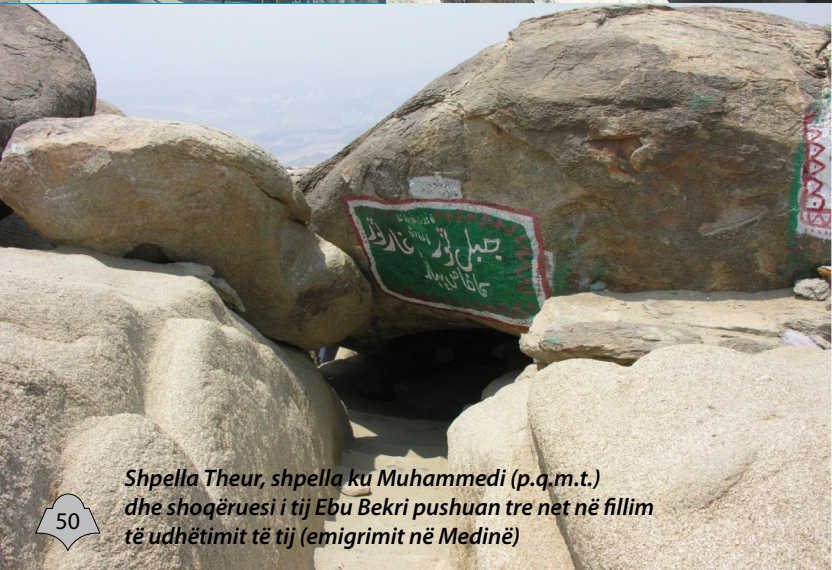
*Pamje nga ajri e Mekës (Mekke), Arabia Saudite,
ku shihet Xhamia e Shenjtë (El Mesxhid el Haram)
Nga fotografia profesioniste Suzan Eskander*

*Mali En-Nur
Meke – Arabi Saudite*

Shpella Hira

*Shpella Theur, shpella ku Muhammedi (p.q.m.t.)
dhe shoqëruesi i tij Ebu Bekri pushuan tre net në fillim
të udhëtimit të tij (emigrimit në Medinë)*

*Xhamia Kuba, xhamia e parë në Islam,
8 km në jug të Xhamisë së Pejgamberit,
Medinë – MAS*

Xhamia Kuba – Medinë - MAS

Pamje nga ajri i qytezës Bedr

Hapësira ku fushoi ushtria kurejshite në Bedr

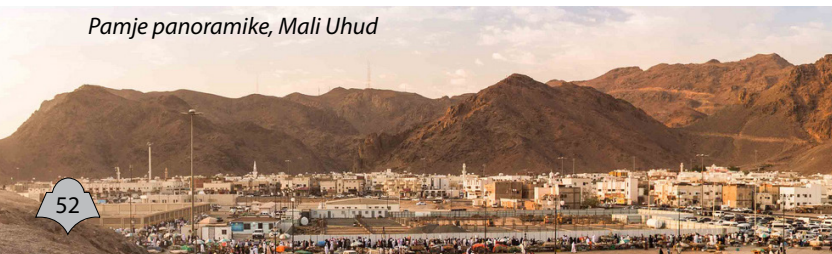

*Lokacioni i Betejës së Bedrit,
hapësira ku Muhammedi
(p.q.m.t.) fushoi bashkë me*

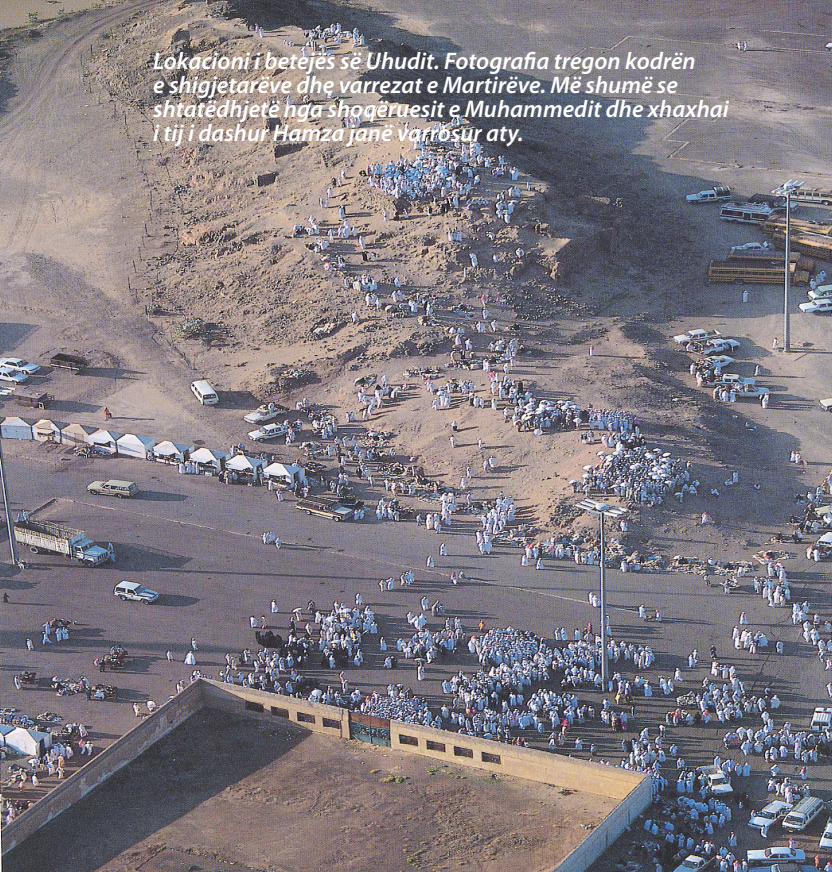

Lokacioni i Betejës së Bedrit

Pamje panoramike, Mali Uhud

Lokacioni i betejës së Uhudit. Fotografia tregon kodrën e shigjetarëve dhe varrezat e Martirëve. Më shumë se shtatëdhjetë nga shoqëruetit e Muhammedit dhe xhaxhai i tij i dashur Hamza janë varrosur aty.

Beteja e Hendekut

Mali Uhud

Një pamje e përfytyruar e qytetit të Medinës ku tregohet xhamia e Pejgamberit Muhammed (Xhamia Nebevi) e rrethuar nga shtëpi dhe pemë palme.

(Nga: Madinah Research and Studies Center, Arabia Saudite)

Zhvillimi i Xhamisë së Pejgamberit

*Ndër pejgamberët e njohur të Zotit,
Muhammedi është pejgamberi i vetëm
të cilit i dihet saktësisht vendi se ku është
varrosur, dhe ithtarët e tij janë të sigurt për
vendndodhjen e saktë të varrit të tij.*

*Muhammedi u varros në shtëpinë e tij, që
është e ngjitur me xhaminë e tij, "Xhaminë el
Nebevi" në Medinë.*

*Kjo fotografi tregon anën e godinës së
xhamisëku njerëzit mund të hyjnë për ta
parë varrin e Pejgamberit Muhammed dhe
shtëpinë e tij, që aktualisht është e rrethuar
me grila.*

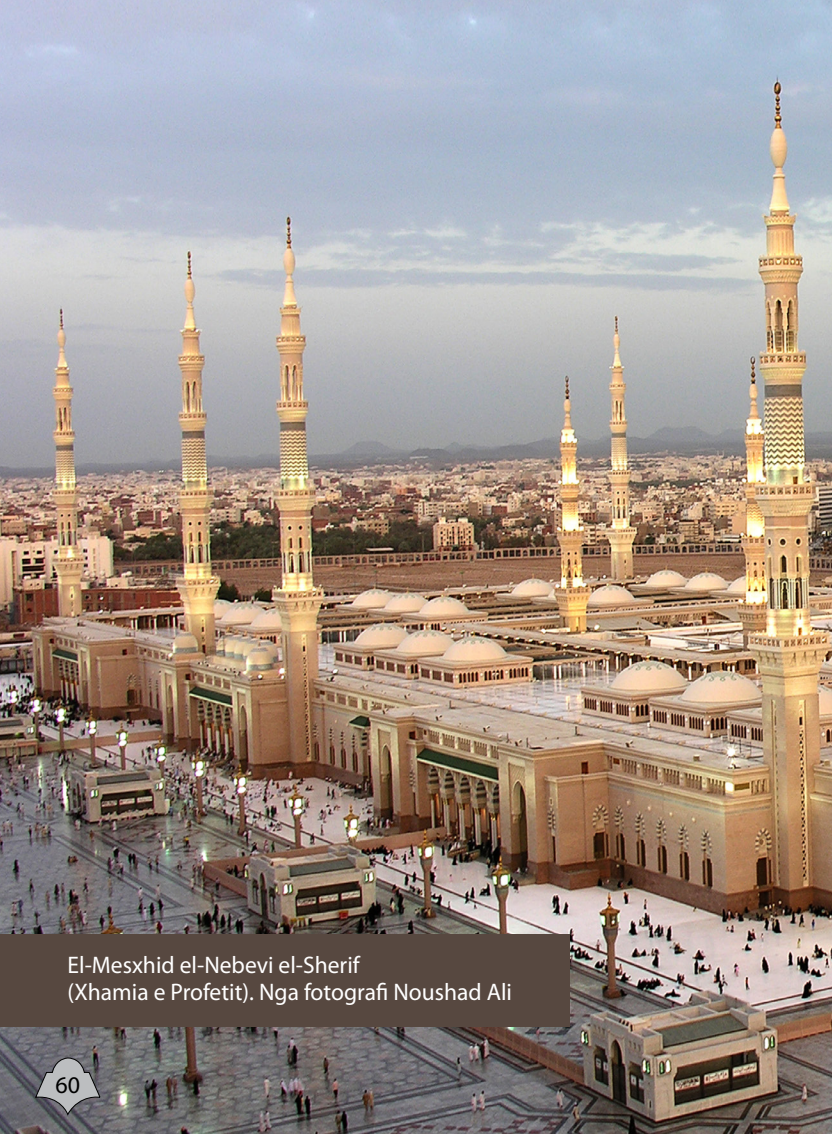

Duke ecur në varrin e Pejgamberit

إِنَّا لَنَرِيكُمْ فِيهَا مَن لَّمْ يَسْمَعْ كَلِمًا مِّنْهُ لِيُذَمَّرَ بِهَا مَن لَّمْ يَرَأِهَا يُحَدِّثُ بِهَا وَيُؤْتِيهَا مَن لَّمْ يَأْتِهَا مِن تِلْكَ الْأُمَّةِ قَدِ افْتَرَىٰ لَهَا كَلِمَاتٍ لَّكَبِيرًا وَيَسْمَعُ كَلِمَاتٍ لَّكَبِيرًا مِّنْهَا وَيَعْلَمُ إِنَّهَا عِजَابٌ لِّلرَّسُولِ أَفَرَأَىٰ لَهُ خِزْيَانًا مَّعِينًا

Varri i Pejgamberit Muhammed tek Xhamia Nebevi në Medinë (i pari nga e majta) Pranë tij janë varret e Halifit (trashëgimtarit) të parë dhe sunduesit të Shtetit Islam Ebu Bekr es-Siddik dhe i Halifit të dytë Omer Bin El-Hattab.

El-Mesxhid el-Nebevi el-Sherif
(Xhamia e Profetit). Nga fotografi Noushad Ali

Ndër profetët e njohur të Zotit, Muhammedi është profeti i vetëm të cilit i dihet saktësisht vendi se ku është varrosur, dhe ithtarët e tij janë të sigurt për vendndodhjen e saktë të varrit të tij.

Xhamia e Shenjtë (El-Mesxhid el-Haram) në Mekë (Mecca), Arabi Saudite. Kjo është Xhamia më e shenjtë në Islam. Godina e zezë është Ka'ba. Muslimanët besojnë se Zoti e urdhëroi Profetin Ibrahim/ Abraham ta ndërtonte Ka'ben për madhërim dhe adhurim të Tij (Zotit Një). Kur muslimanët i luten Zotit, ata i drejtojnë fytyrat e tyre (nga të gjitha anët e botës) drejt Ka'bes.

POSHTËSHËNIME

1. Sipas disa transmetimeve dhe kalkulimeve Muhammedi lindi në vitin 571 e.r.
2. Disa transmetime thonë se martesë e Muhammedit dhe Hadixhesë zgjati 24 vjet e disa muaj.
3. Është një dhe vetëm një Kura'n që iu shpall Muhammedit në origjinalin në arabishte. Megjithatë, ka shumë përkthime të kuptimeve të vargjeve (ajeteve) të Kur'anit Fisnik në gjuhë të ndryshme, si në anglishte, frëngjishte, kinezishte etj. Ajetet e cituara në këtë udhëzues xhepi nga Kur'ani Fisnik janë paraqitur në një anglishte të thjeshtë të bazuar mbi përkthimin anglisht të përmendur në referencat e cituara (për përkthimin shqip është shfrytëzuar versioni i përkthimit nga H. Sherif ef. Ahmeti – v.p.).
4. Muhammedi u sulmua në Ta'if dhe përjetoi trajtimin më të keq atje. Kur u largua nga Ta'ifi, ai ishte tejet i dëshpëruar. Sipas disa transmetimeve ai iu drejtua Zotit me një lutje të mrekullueshme (shih faqen tjetër)
5. Xhamia e Akabasë ose El-Bej'a (Xhamia e Zotimit): e themeluar nga Halifi abasid Ebu Xhafer El Mensur në të njëjtin vend ku besohet se muslimanët e rinj nga Medina iu zotuan për besnikëri Pejgamberit Muhammed teksa e përqafulan Islamin.
6. Një bashkësi e vogël muslimanësh qëndruan në Mekë dhe nuk ishin në gjendje të emigronin për Jethrib (Medinë).
7. Kalendari islam fillon nga data kur Muhammedi emigroi nga Meka në Medinë (përafërsisht 13 shtator 622 e.r. Marrja paqësore e Mekës u bë përafërsisht më 8 janar 630 e.r.)
- 8.

Lutja e Muhammedit drejtuar Zotit

O Zoti im, Ti je Ai të cilit ia sjell dobësinë, pafuqinë
dhe poshtërimin tim.

O Më i Mëshirshmi nga të gjithë të mëshirshmit,
Ti je Mbështetësi i atyre që janë të dobët
dhe Ti je Mbështetësi im.

Tek Kush (pos Teje) të mbështetem?
Tek dikush i largët që më shikon me bezdi
apo tek armiku të cilit i jam dorëzuar.

Përderisa Ti nuk je i pakënaqur me mua,
atëherë unë nuk kam arsye për hidhërim.

Kërkoj strehim tek drita Jote me të cilën ndriçohet
errësira dhe në të cilën edhe kjo botë edhe bota
e ardhshme janë të vendosura drejt.

Mirëqenia që Ti ma dhuron mua është tejet
gjithëpërfshirëse që Ti ta derdhësh zemërimin
apo pakënaqësinë Tënde mbi mua.

Nga Ti do të vazhdoj të kthehem derisa ta fitoj
mbështetjen Tënde.

Kreu
4
Porosia

Bukurshkrim arab i projektuar nga
bukurshkruesi japonez Nobuko Segawa.

*“Ne nuk të dërguam ty ndryshe vetëm se për
të gjithë njerëzit, myzhdedhënës dhe tërheqës
i vërejtjes, por shumica e njerëzve nuk e dinë”*

Kur'ani Fisnik, sureja 34, ajeti 28

Mali En-Nur
Meke – Arabi Saudite

Muhammedi dhe pejgamberia

Muhammedi nuk e dinte se do të bëhej Pejgamber:

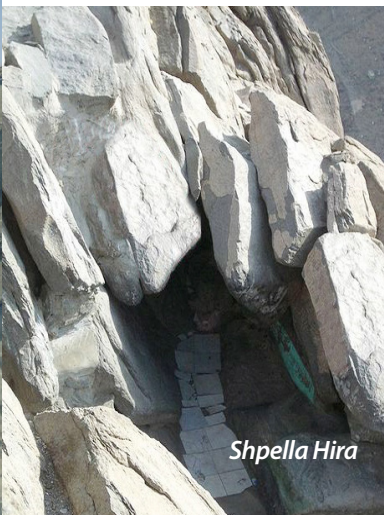
Ai jetonte një jetë etike dhe të rëndomtë. Ai njihej për besnikërinë e tij, integritetin dhe të qenët i besueshëm. Ai kurrë nuk adhuroi idhuj në kohën kur adhurimi i idhujve ishte i përhapur në shoqërinë politeiste.

Ai besonte gjithmonë se e tërë gjithësia duhet të kishte qenë e krijuar dhe e kontrolluar nga një Zot. Ai e kishte zakon ta adhuronte Zotin duke u tërhequr në një shpellë (634 m lartësi mbidetare) në një mal 4 km në lindje të Mekës. Kjo shpellë është e njohur si shpella Hira që gjendet në maje të malit të quajtur "Xhebel en-Nur" (d.m.th. Mali i Dritës). Kjo për arsye se Muhammedi e pranoi shpalljen e parë nga Zoti kur ishte duke medituuar në këtë shpellë.

Nuk ishte iluzion dhe nuk ishte

ëndërr: Kur Muhammedi arriti moshën dyzetvjeçare, ai filloi të meditonte shpesh në Shpellën Hira. Gjatë muajit ramazan (muaji i nëntë i vitit hënor, rreth vitit 610 e.r.), Kryeengjëlli Gabriel iu shfaq atij për herë të parë teksa ky ishte në shpellë dhe e urdhëroi atë: "Lexo!" Muhammedi u frikësua.

Lexo!

Shpella Hira

Meqë ishte analfabet, ai nuk mund të lexonte dhe nuk dinte ç'të lexonte. Kryeengjëlli Gabriel e përsëriste fjalën e tij "lexo!" vazhdimisht dhe pastaj i recitoi ajetet vijuese nga Zoti:

*"Lexo me emrin e Zotit tënd, i cili krijoi (çdo gjë).
Krijoi njeriun prej një gjaku të ngjizur
(në mitrën e nënës)... Lexo! Se Zoti yt është më Bujari!
Ai që e mësoi (njeriun) të shkruajë me penë.
Ia mësoi njeriut atë që nuk e dinte."*

Kur'ani Fisnik, 96:1-5

Kryeengjëlli Gabriel u zhduk pas këtij takimi të shkurtë.

Muhammedi u tmerrua Ai ishte jashtëzakonisht i frikësuar. Vrapoi prapa në shtëpinë e tij. Ai po dridhej. I rrëfeu të shoqes Hadixhesë se ç'i kishte ndodhur dhe kërkoi nga ajo që ta mbulonte. Ajo i tha se Zoti nuk do ta braktiste

atë e as nuk do të lëshonte që djajtë ta preknin pasi ai mbante marrëdhënie të mira me farefisin, u ndihmonte të varfërve dhe i pëlqente të bënte bamirësi.

Kjo është fjala Muhammed në arabishte e dizajnuar nga artisti Abdul Mexhid El Noerat. Ajo e simulon hipjen e Muhammedit mbi malin Nur (Dritë) dhe përpjekjen e tij të kuptonte për Zotin Një, Krijuesin dhe Zotëruesin e të gjitha qenieve.

Një shpallje hyjnore apo pëshpëritje djallëzore?

Muhammedi kishte frikë se mos vallë ishte i pushtuar nga e liga. Ai shkoi bashkë me të shoqen Hadixhenë për t'ia treguar tërë ngjarjen Vereke Bin Neufelit (një kushëri i Hadixhesë), i cili ishte një fetar i krishterë dhe me njohuri të mira për Biblën. Vereke parashikoi se Muhammedi do të bëhej Pejgamber dhe e siguroi atë se ajo që kishte përjetuar ishte shpallje hyjnore, e ngjashme me atë që kishte pranuar Moisiu, profeti i çifutëve. Vereke dëshiroi ta përkrahte Muhammedin, por ai ishte i shtyrë në moshë asokohe. Ai i tha Muhammedit se do të dëbohej nga Meka nga vetë populli i tij dhe se do të trajtohej me armiqësi nga disa njerëz.

Ti je i Dërguar i Zotit: Muhammedit i duheshin ca ditë sa ta mblidhte veten dhe nuk u kthye tek mali. Pas njëfarë kohe Kryeengjëlli Gabriel u kthye tek ai dhe e lajmëroi se ai do të ishte i dërguar i Zotit (Allahut të Lavdëruar dhe të Lartësuar), me qëllim që t'ua kumtonte Porosinë e Tij Hyjnore të gjithë njerëzve. Gabrieli i recitoi ajetet në vijim nga Zoti:

*O ti i mbuluar! Ngrihu dhe tërhiqu vërejtjen
(duke i thirrur). Dhe madhëroje Zotin tënd!
Dhe rrobat tua pastroi! Dhe të keqes së ndyrë largohu!
Dhe mos u mburr me atë që jep e të duket shumë!
Dhe për hir të Zotit tënd duro!”*

Kur'ani Fisnik, 74:1-7

Gabrieli vazhdoi t'i vinte Muhammedit për një periudhë kohore prej 23 vitesh. Gjatë kësaj periudhe, u shpall Porosia e Zotit (Kur'ani Fisnik) për njerëzimin.

Muhammedi ua kumtoi Porosinë e Zotit të gjithë njerëzve: Muhammedi veproi sipas shpalljes që e pranoi në vitin 610 e.r. Ai i ftoi njerëzit në Arabi dhe jashtë Arabisë të besonin në një Zot (Allahun) dhe t'u bindeshin Urdhëresave të Tij, ngaqë ato ishin caktuar për mirëqenien e mbarë njerëzimit.

Për çka bënte fjalë “Porosia”? Porosia e Islamit bazohet mbi “Akiden”, përkatësisht deklarin e besimit në Një Zot, dhe “Sheriatin”, që nënkupton Ligjin e Zotit, sistemi dhe rregullat që drejtojnë marrëdhëniet, veprimtaritë dhe praktikatat e përditshme të njerëzve. Sheriati ndahet në tri degë kryesore: (1) Adhurimi: siç janë namazet ditore, agjërimi, lutjet, dhënia e Zekatit (lëmoshës), etj. (2) Morali: siç janë veprat e drejta, mirësjellja dhe vlerat (ndershmëria, sinqeriteti, bujaria, dashuria, bashkëpunimi etj.). (3) Veprimtaritë dhe marrëdhëniet jetësore me të tjerët, siç janë normat e drejtësisë, të drejtat e njerëzve, etika e tregtisë dhe biznesit, trashëgimia etj.

Shënim: Pas pranimit të shpalljes hyjnore, Muhammedi u përqendrua mbi mësimin e njerëzve për monoteizmin (Akiden) për trembëdhjetë vjet me radhë. Pas emigrimit në Medinë, fokusi ishte më tepër mbi shpjegimin dhe zbatimin e Sheriatit.

Urdhëresat e Zotit

“Thuaj (O Muhammed):

*“Ejani t’ju lexoj atë që me të vërtetë
ju ndaloi Zoti juaj:*

*(1) të mos i shoqëroni Atij asnjë send,
(2) të silleni mirë me prindërit, (3) të mos i
mbytni fëmijët tuaj për shkak të varfërisë,
sepse Ne u ushqejmë juve dhe ata,
(4) të mos u afroheni mëkateve
të hapta apo të fshehta,*

*(5) mos e mbytni njeriun sepse
mbyttjen e tij e ndaloi Allahu, përpos kur
është me vend. Këto janë porositë e Tij,
kështu që të mendoni thellë.*

*(6) Mos iu afroni pasurisë së jetimit derisa
ai të arrijë pjekurinë, (mund t’i afroheni)
vetëm në mënyrë më të mirë,*

*(7) zbatoni me drejtësi masën (8) dhe
peshojën (kur blini e shisni dhe kur bëni
transaksione financiare dhe jo-financiare). Ne
nuk ngarkojmë asnjë njeri përtej mundësive të
tij. (9) Kur të flitni (të dëshmoni), duhet të jeni
të drejtë edhe nëse është çështja për (kundër)
të afërmit, (10) dhe zotimin e dhënë Allahut
plotësojeni. Këto janë me çka Ai ju porositë
kështu që të përkujtoni.”*

Paraqitje praktike në Abisini e mësimeve të Muhammedit: Xha'fer bin Ebi-Talib ishte në mesin e tetëdhjetë muslimanëve që ikën për mbrojtje në tokën e Abisinisë (sot Etiopia në Afrikë). Duke iu drejtuar Mbretit të Abisinisë në emër të muslimanëve që kërkuan azil atje, Xha'feri tha:

“O Mbret, ne ishim një kohë popull që jetonte në injorancë (të pandërgjegjshëm dhe të paditur), adhuronim idhuj, hanim ngordhësira, kryenim akte të neveritshme, i shpërfillnim miqtë dhe të afërmit tanë, i trajtonim keq fqinjët tanë dhe i lejonim të fortët ndër ne t’i shtypnim të dobëtit. Kështu jetonim derisa Zoti na e dërgoi një të dërguar nga mesi ynë, një burrë prejardhja, ndershmëria, integriteti dhe nderi i të cilit ishin të mirënjohura për ne.

Ai na thirri ta adhuronim vetëm Zotin dhe t’i braktisnim gurët dhe idhujt që i adhuronim ashtu siç kishin vepruar stërgjyshërit tanë. Ai na udhëzoi të jemi të singertë në fjalët tona, t’i plotësojmë premtimet tona dhe t’i respektojmë detyrimet tona ndaj lidhjeve tona të gjakut dhe na ndaloi të kryenim gjëra të neveritshme.

Kështu ne i besuam atij dhe e ndoqëm porosinë që ai e pranoi nga Zoti. Megjithatë, populli ynë na dënoi, na torturoi dhe bëri çmos për të na kthyer nga feja jonë. Kur ata vazhduan të na shtypnin, ne erdhëm në tokën tuaj duke ju zgjedhur juve mbi të gjithë të tjerët, me qëllim që të gjenim sigurinë dhe të trajtoheshim me paanshmëri.”

Mbreti i krishterë e njohu fenë e Muhammedi: Pasi Xha'feri tha atë që kishte për të thënë, Mbreti i Abisinisë (i cili ishte një person fetar dhe kishte frikë Zotin), kërkoi nga Xha'feri t'i recitonte disa ajete nga "Libri" që i shpallej M u h a m m e d i t . Xha'feri recitoi një pjesë nga kapitulli (sureja) "Merjem"1, nëna e Jezusit. Ai vazhdoi së recituar ndërkohë që Mbreti qau dhe mjekra e tij u njom nga lotët.

Negash, Mosque Tigray, Ethiopia

Mbreti me atë rast tha:

"Porosia që ua sjell Muhammedi dhe ajo që u soll nga Jezusi janë nga i njëjti burim."

Porosia e Islamit

Islami me fjalë të thjeshta

Islam do të thotë dorëzim dhe përkushtim ndaj Zotit Një. Ai është fe e monoteizmit, ku ithtari i Islamit beson që Zoti është Një dhe i pakrahasueshëm. Zoti nuk ka partnerë e as bij. Ai nuk lind e as që është lindur. Ai e krijoi tërë gjithësinë dhe të gjitha krijesat. Askush nuk e ndan me Të Hyjninë e Tij, dhe askush nuk ka të drejtë të adhurohet apo të lutet, veçse Ai.

Nga Abdul Aziz Er-Rashidi

Cili është emri i Zotit? Emri i Tij është Allah. Ky emër shqiptohet Allâh me zanoren “a” të zgjatur. Zoti ka shumë atribute dhe përcaktorë. Në Islam ka nëntëdhjetenëntë “emra të bukur” dhe atribute për Allahun. Për shembull, Zoti është “I Gjithëmëshirshmi” dhe “I Gjithëdijshti”. Askush nuk mund të jetë më i mëshirshëm se Ai dhe askush nuk mund të jetë më i dijshtëm se Ai.

Shqip	Arabisht	Hebraisht	Arameisht
Zot	Elah	Eloha	Elaha

“Ai është Allahu që nuk ka zot tjetër; vetëm Ai, që e di të fshehtën dhe të dukshmen, Ai është i Gjithëmëshirshmi, Mëshirëploti!

Ai është Allahu që nuk ka zot tjetër përveç Tij, Sunduesi i përgjithshëm, i Pastroi (prej të metave që i vishen), Shpëtimtari (që i shpëton njerëzit prej ndëshkimit të padrejtë), Siguruesi (që i siguroi njerëzit me premtimin e Vet dhe profetët me mrekulli), Mbikëqyrësi (që mbikëqyr dhe përcjell çdo send), i Plotfuqishmi, Mbizotëruesi, i Madhërishmi. I lartësuar është Allahu nga çka i shoqërojnë!

Ai është Allahu, Krijuesi, Shpikësi, Formësuesi. Të tij janë emrat më të bukur. Atë (Allahun) e madhëron çka ka në qiej e në tokë dhe Ai është Ngadhënjyesi, i Urti!”

Kur’ani Fisnik, 59:22,23,24

Muhammedi dhe Islami: Kur një burrë e pyeti Muhammedin për t’ia shpjeguar Islamin me fjalë të thjeshta, që ai të mos kërkonte sqarim të mëtejme nga askush tjetër, Muhammedi i tha përmbledhtas:

**Bahu
i drejta**

– Thuaj: E besoj Allahun (Zotin Një) e pastaj bëhu i drejtë.

Përqaftimi i Fesë islame kërkon të ndiqet një mënyrë e balancuar e jetës pa shmangie në skajshmëri në veprim, thënie ose vepra.

Islami dhe paqja: Gjuhësisht fjala islam në arabishte vjen nga rrënja seleme që do të thotë: e lirë nga dëmi dhe ndërlidhet me fjalën Selam që do të thotë paqe.

Profeti Muhammed e përkufizon Muslimanin si “ai nga i cili të tjerët janë të sigurt nga dëmi që vjen nga gjuha dhe duart e tij”, respektivisht njerëzit nuk duhet të kenë çfarëdo dëmi nga veprimet dhe fjalët e tij.

Në Islam Paqe është njëri nga emrat dhe atributet e mrekullueshëm të Zotit (Allahut). Ai që i dorëzohet Allahut, duhet të gjejë paqe të brendshme në vete dhe duhet të jetë në paqe me mjedisin dhe me njerëzit.

Është interesante të dihet se në shoqërinë muslimane, njerëzit e përshëndesin njëri-tjetrin me fjalët Es-selamu alejkum, që do të thotë paqja qoftë mbi ty në vend të fjalëve “Tung” ose “Përshëndetje”. Versioni i plotë i kësaj deklarate është: “paqja qoftë mbi ju si dhe mëshira dhe bekimet e Allahut”

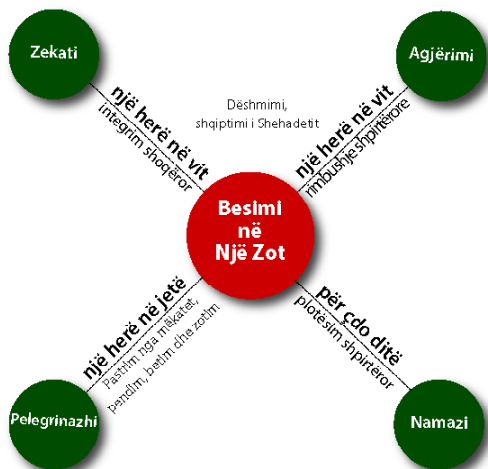
Muslimanë apo muhammedanë? Ndryshe nga ithtarët e religjioneve të tjera, ithtarët e Muhammedit nuk quhen muhammedanë. Një aderues i Islamit, ose ai që e përqafton atë si fe dhe mënyrë të jetës quhet “Musliman”, d.m.th., ai që besoi në Zot dhe iu dorëzua Atij.

Gjashtë elementet e kredos islame: Besimi në Një Zot kërkon besimin në engjëjt e Tij; librat e Tij; të Dërguarit e Tij; si dhe besimi në Ditën e Gjykimit dhe besimi në Paracaktimin Hyjnor të Zotit.

Shtyllat e Islamit, praktikimi i fesë islame

Feja islame bazohet mbi pesë shtylla që muslimani duhet t'i praktikojë

1	Shehadeti	Uttering (verbally saying) the creed of Islam (there is no God but Allah and Muhammad is a messenger of Allah)
2	Salati (Namazi)	Kryerja e lutjeve ditore të përcaktuara
3	Sijami (Agjërimi)	Agjërimi i muajit hënor ramazan
4	Zekati	Dhënia e lëmoshës për bamirësi një herë në vit
5	Haxhi	Pelegrinazhi në Xhaminë e Shenjtë (Shtëpinë e Zotit) në Mekë një herë gjatë jetës, për ata që kanë mundësi fizike dhe financiare.

1. Shqiptimi i kredos së Islamit, Shehadeti

Kjo do të thotë të pranohet se ka vetëm një Zot të Vetëm, i Cili i krijoi të gjitha qeniet. Emri i Tij është Allah.

Për një person thuhet që është musliman, kur ai, ose ajo beson me zemër, dhe e thotë gojarisht deklaratën e Shehadetit “nuk ka zot, pos Allahut dhe Muhammedi është i dërguar i Allahut”. Në arabisht kjo shqiptohet Eshhedu en la llahe il-la Allah ve eshedu enne Muhammeden Resulu

Pranimi i Muhammedit si Profet dhe i Dërguar i Zotit, kërkon pranimin e të gjithë profetëve dhe të dërguarve që Zoti i dërgoi para tij.

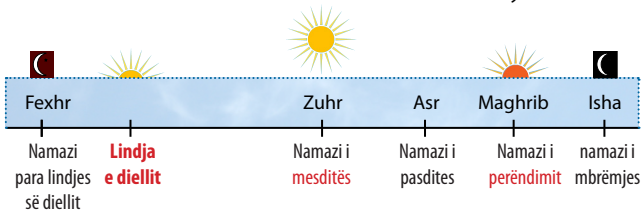
Kjo është dëshmia në bukurshkrim arab që është shkruar në mënyrë artistike. Ajo thotë: Unë dëshmoj se nuk ka zot, pos Allahut dhe se Muhammedi është shërbëtor i Tij dhe i dërguar i Tij.

2. Lutjet e përshkruara ditore, namazi (salati)

Namazi (Salati) në Islam është një akt adhurimi, që i mundëson individit t'i afrohet Zotit në mënyrë intime. Ka pesë lutje të përshkruara ditore gjatë gjithë ciklit ditor.

Thelbi i adhurimit është të madhërohet, të lartësohet dhe të lavdërohet Zoti me zemër, gjuhë dhe trup.

Islami...
Fe në
veprim

“E kur robërit e Mi të pyesin ty për Mua, Unë jam afër, i përgjigjem lutjes kur lutësi më lutet, pra për të qenë ata drejt të udhëzuar, le të më përgjigjen Mua dhe le të më besojnë Mua.”

Kur’ani Fisnik, 2:186

**Përsiatje
fuqishme**

Në fakt, fjala salat fjalëpërfjalshëm do të thotë “lidhje e nxehtë”. Çdo namaz përfshin lëvizje fizike të përljes dhe rënies me ballë për tokë Zotit. Namazi tregon në mënyrë progresive nivele në rritje të dorëzimit ndaj Zotit. Ai kërkon përqendrim të plotë dhe izolim nga çështjet e botës. Profeti Muhammed ka thënë: Një person është më afër me Zotin gjatë sexhdes (rënies me ballë për tokë)”.

Falja pesë herë në ditë, mund t’u duket paksa e tepruar disa njerëzve. Në realitet, është kjo një lloj përsiatjeje, që nuk merr më shumë se dyzetë minuta në ditë. Ashtu siç hamë tre apo katër herë në ditë, dhe nuk ankohemi kurrë, ngase kemi nevojë për ushqim fizik për të mbijetuar; ne kemi nevojë edhe për ushqim shpirtëror për shpirtin tonë. Salati në intervale kohore përgjatë ditës, siguron ushqim shpirtëror të tillë.

3. Zekati, dhënia e lëmoshës

Zekati është një shtyllë e rëndësishme e Islamit. Ai do të thotë dhënie e lëmoshës (pagesë bamirësie) një herë çdo vit të varfërve, nevojtarëve dhe të tjerëve që u takon me të drejtë, ashtu siç është përcaktuar nga Kur'ani. Ai është saktësuar si 2.5% e pasurisë personale të tepërt.

2.5%
e kursimeve
të pastra
vjetore

Zekati e pastron zemrën e njeriut nga makutëria, dhe e largon urrejtjen dhe xhelozinë nga zemrat e të varfërve. Ai ushqen integrimin dhe bashkëpunimin shoqëror, dhembshurinë dhe respektin. Ai e nxit mirëqenien e mbarë shoqërisë dhe realizon drejtësi sociale.

4. Agjërimi në ramazan

Muslimanët kërkohet ta agjërojnë tërë muajin hënor ramazan/ramadan (29 ose 30 ditë), nga para agimit deri në perëndim të diellit. Gjatë kohës së agjërit, muslimanët duhet të heqin dorë nga ngrënia, pirja dhe marrëdhënia seksuale në praktikimin e jetës normale.

Agjërimi për hir të Zotit, ndihmon në pranimin se ushqimi (që mund të kuptohet si diçka e dhënë) në të vërtetë vjen drejtpërdrejt nga Zoti.

Kur njerëzit i ndjejnë sëmbimet e urisë, ata e përjetojnë vuajtjen nëpër të cilën kalojnë njerëzit nevojtarë, sidomos nëpër ato hapësira ku sundon uria, ose ku mungojnë mjetet themelore për jetesë. Të pasurit do të jenë më të prirë për të dhënë lëmoshë kur agjërojnë. Kjo ndërton një marrëdhënie midis të pasurve dhe të varfërve dhe ndihmon në krijimin e harmonisë shoqërore.

Agjërimi i mundëson personit t'i frenojë dëshirat e mëdha, të mës ohet për vetëkontroll dhe kështu të arrijë zhvillim shpirtëror më të mirë. Agjërimi ka shumë përfitime shëndetësore dhe mjekët e këshillojnë atë për shërimin e disa sëmundjeve.

5. Pelegrinazhi në Mekë, Haxhi

Haxhi është pelegrinazh në Mekë në muajin dhul-hixhxe të kalendarit hënor, për ta vizituar Xhaminë e Shenjtë (Shtëpinë e Zotit) dhe për të kryer disa rite të caktuara fetare. Kjo është shtylla e pestë e Islamit që duhet kryer një herë gjatë jetës nga të gjithë muslimanët, që kanë arritur moshën e pjekurisë, me kusht që të kenë mundësi financiare dhe fizike për ta kryer atë.

Muajt hënorë

1	Muharrem
2	Safar
3	Rebi ul-evvel
4	Rebi uth-thani
5	Xhumade el-evvel
6	Xhumade eth-thani
7	Rexhep
8	Shaban
9	Ramadan
10	Shevval
11	Dhul Kade
12	Dhul Hixhxe

Ashtu siç njerëzit nga të gjitha racat dhe kombet tubohen tek epiqendra shpirtërore e Botës islame, ata e pohojnë origjinën e tyre atërore me Ademin, dhe origjinën e tyre shpirtërore me Ibrahimin.

Një Zot ... Një porosi

Profetët dhe të dërguarit e Zotit në Kur'anin Fisnik:

Islami i pranon të gjithë profetët dhe të dërguarit që Zoti i dërgoi para Muhammedit, për ta udhëzuar njerëzimin. Ata konfirmonin një porosi, "monoteizmin", që është besimi në ekzistimin dhe njëjësinë e Zotit.

Zoti i dërgoi ata për t'i edukuar njerëzit rreth qëllimit të jetës, për t'i mbrojtur nga humbja e rrugës dhe për t'iu mësuar moralet e mira.

Kur'ani Fisnik përmend me emër 25 profetë dhe të dërguar, dhe përqendrohet mbi rrëfimet për disa prej tyre. Për shembull: në Kur'anin Fisnik Ademi/Adami përmendet 25 herë; Nuhu/Noe përmendet 43 herë; Ibrahim/Abrahimi përmendet 69 herë; Musai/Moisiu përmendet 136 herë; ndërsa Isai/Jezusi përmendet 25 herë.

Muhammedi ka thënë: "Ngjasimi im krahasuar me profetët e tjerë para meje, është si ajo e një njeriu që ka ndërtuar një shtëpi tërësisht dhe shkëlqyeshëm, përveç një vendi për një tullë. Kur njerëzit e shohin shtëpinë, ata e admirojnë bukurinë e saj, dhe thonë: sa e shkëlqyer do të jetë shtëpia kur tulla që mungon të vendoset në vendin e vet. E unë jam ajo tullë, dhe unë jam i fundit nga profetët."

(Transmetuar nga Buhariu 4.734, 4.735)

*“Ne kemi dërguar profetë para teje,
për disa prej tyre të kemi njoftuar me rrëfimet e tyre,
e për disa sish nuk të kemi njoftuar, e asnjë profeti
nuk i takoi të sjellë ndonjë argument, vetëm se me
urdhrin e Allahut.”*

Kur’ani Fisnik, 40:78

*“Ju (besimtarë) thoni: “Ne i besuam Allahut, atë që
na u shpall neve, atë që iu shpall Ibrahimit, Ismailit,
Is’hakut, Jakubit dhe pasardhësve (të Jakubit që ishin
të ndarë në dymbëdhjetë fise), atë që i është dhënë
Musait, Isait dhe atë që iu është dhënë nga Zoti i tyre
profetëve, ne nuk bëjmë dallim në asnjërin prej tyre
dhe ne vetëm Atij i jemi bindur.”*

Kur’ani Fisnik, 2:136

Tora, Ungjilli dhe Kur’ani janë shpallje të Zotit për njerëzimin: Besimi në librat e shpallur të Zotit para Kur’anit Fisnik, është një shtyllë thelbësore e besimit islam. Muslimanët besojnë se Kur’ani Fisnik nuk bie ndesh me shpalljet e mëparshme, por i thekson dhe i përmirëson shmangiet nga e vërteta që ndodhën përgjatë historisë.

“Ne e zbritëm Tevratin (Toran), në të cilin është udhëzimi i drejtë dhe drita.” Kur’ani Fisnik, 5:44

“Ne vazhduam gjurmët e tyre (të profetëve) me Isain (Jezusin), birin e Merjemes (Marisë), vërtetues i Tevratit (Toras) që kishin më pranë. Atij i dhamë Inxhilin (Ungjillin), që është udhëzim i drejtë dhe dritë, që është vërtetues i Tevratit (Toras) që kishin pranë, që ishte udhëzues e këshillues për të devotshmit.” Kur’ani Fisnik, 5:46

“Ne edhe ty (Muhammed) ta zbritëm librin (Kur’anin) e vërtetë që është vërtetues i librave të mëparshëm dhe garantues i tyre.” Kur’ani Fisnik, 5:48

“Këta (të përmendur) ishin që Allahu i gradoi nga profetët pasardhës të Ademit, prej pasardhësve të atyre që i patëm bartur (në anije) bashkë me Nuhun, prej pasardhësve të Ibrahimit dhe të Jakubit (Israilët), dhe prej atyre që i udhëzuam dhe i bëmë të zgjedhur; kur u lexoheshin atyre ajetet e Zotit, binin në sexhde dhe qanin.” Kur’ani Fisnik, 19:58

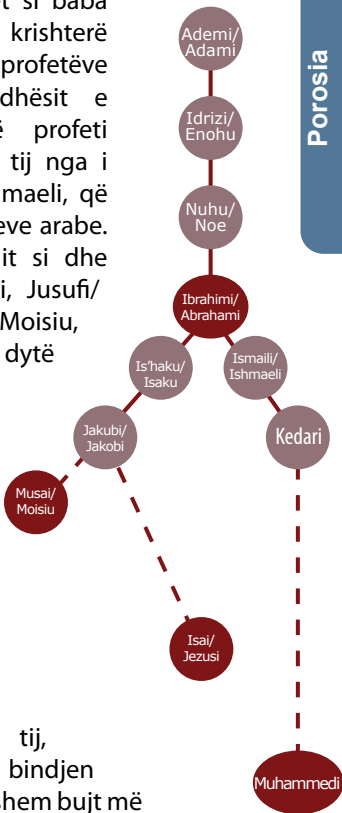
Tabela 1: Jeta e profetëve kryesorë

Profeti	Muhammedi	Isai/Jezusi	Musai/Moisiu	Ibrahimi/ Abrahami
Periudha e përafërt	v. 570-632 e.r	1-33 e.r.	rreth v. 1400 p.e.r.	rreth v. 1700 p.e.r.
Mosha e përafërt	63	33	120	175

Muhammedi ﷺ dhe Abrahami عليه السلام

Ibrahimi/Abrahami konsiderohet si baba i profetëve në fenë çifute, të krishterë dhe islame, ngase shumica e profetëve të njohur, ishin nga pasardhësit e tij. Muslimanët besojnë që profeti Muhammed është pasardhës i tij nga i biri i tij më i madh Ismaili/ Ishmaeli, që ishte po ashtu baba i shumë fiseve arabe. Nga ana tjetër, kombi i Izraelit si dhe shumë profetë si Jakubi/Jakovi, Jusufi/ Jozefi, Haruni/Aroni dhe Musai Moisiu, kanë prejardhjen nga i biri i tij i dytë Is'haku/Isaku.

Ibrahimi e përkushtoi jetën e tij dhe u përpoq t'iua mësonte njerëzve monoteizmin. Kur'ani Fisnik shpesh e përmend Ibrahimin, dhe tregon se pas një përpjekjeje për ta gjetur të vërtetën, dhe për ta pranuar Njëjësinë e Zotit (Perëndisë Një), Ibrahimi edhe praktikisht e dëshmoi sinqeritetin e tij, ndershmërinë, falënderimin dhe bindjen ndaj Zotit. Ai paraqet njërin nga shem bujt më madhështorë dhe më të paharrueshëm në histori, për dorëzimin e plotë ndaj Zotit Një, madje edhe në situata më të vështira nëpër të cilat kaloi ai.

“Kush ka fe më të mirë se ai që sinqerisht i është bindur Allahut dhe, duke qenë bamirës, e ndjek fenë e drejtë të Ibrahimit? Allahu e zgjodhi Ibrahimin (Abrahamin) të dashurin më të ngushtë.”

TKur’ani Fisnik, 4:125

Ibrahimi ishte njeri i së vërtetës që tregoi një bindje shembullore ndaj Zotit, prandaj, sipas Kur’anit Fisnik, Zoti e zgjodhi Ibrahimin si të dashur dhe si njërin nga elita në këtë botë dhe mes të drejtëve në Botën tjetër (Shih: 4:125, 2:130). Zoti e udhëzoi atë në fenë e drejtë dhe e bëri “imam”, d.m.th. udhëheqës për njerëzit (Shih: 2:124) dhe e përshkroi atë si komb (shih: 16:120).

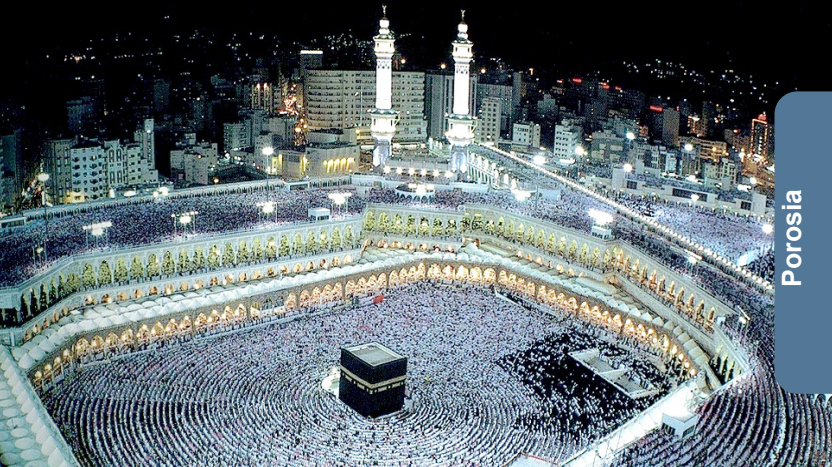
Nja
Zot

Ibrahimi nderohet nga muslimanët si person që ua dha atyre emrin “muslimanë” (d.m.th. ata që besojnë në Zotin Një dhe i dorëzohen Atij) (Shih: 22:78)

“Ibrahimi nuk ka qenë as jehudi as i krishterë, por ai ishte larg besimeve të kota, ishte musliman dhe nuk ishte prej idhujtarëve.”

Kur’ani Fisnik, 3: 67

Shënim: Origjina e emrit Abraham ishte Abram ose Avram; ndërsa në arabishte shkruhet dhe shqiptohet Ibrahim. Kisha Katolike Romake e quan Abrahamin: Babai ynë në fe. Kisha Ortodokse Lindore e përkujton atë si: Paraardhësi i drejtë Abraham.

Besohet se godina e parë për adhurimin e një Zoti, është themeluar kur Ademi zbriti i pari në Tokë. Muslimanët besojnë se personi më i rëndësishëm që e rindërtoi atë godinë, dhe i ngriti muret e saj, ishte Profeti Ibrahim bashkë me të birin, Ismailin. Ndërtesa që është kubike për nga forma quhet Ka'be. Ajo ndodhet në Mekë, që gjendet në luginën Beka (sot në Arabinë Saudite). Zoti i dha për detyrë Ibrahimit dhe të birit për ta pastruar Ka'ben për ata që i luten, e përsiasin dhe i përkulen Atij. Zoti e bëri atë vend adhurimi dhe shenjtoje (vend i sigurt dhe strehim) për njerëzit.

Lutja e Ibrahimit dhe Ismailit

“Zoti ynë, bëna neve të dyve besimtarë të sinqertë ndaj Teje dhe nga pasardhësit tanë, njerëz të bindur ndaj Teje, na i mëso rregullat e ibadetit (adhurimit) tonë dhe falna neve, vërtet Ti je Falësi, Mëshiruesi!”

Kur'ani Fisnik, 2:128

Pejgamberi Muhammed ka bërë të ditur se falja në Xhaminë e Shenjtë (shtëpinë e adhurimit të Zotit) është shumë e shpërblyer. Shpërblimi për një namaz në Xhaminë e Shenjtë është e barasvlershme me shpërblimin e 100.000 namazeve.

Haxhi

Pelegrinazhi e thekson unitetin dhe barazinë e gjinisë njerëzore pavarësisht nga raca, ngjyra, gjendja shoqërore dhe mundësitë financiare të tyre. Haxhi po ashtu simulon tubimin e të gjithë njerëzve dhe qëndrimin e tyre para Zotit në Ditën e Gjykimit. Njerëzit vijnë në grupe me veshje të thjeshtë, të zhveshur nga të gjitha posedimet botore. Ata kanë rastin t'i rishqyrtojnë veprat që kanë kryer, ta kenë ndërmend përgjegjësinë e tyre në pasjen e lirisë së zgjedhjes dhe t'i luten Zotit dhe të kërkojnë falje nga, Ai individualisht dhe bashkërisht.

Profeti Muhammed ka thënë: “Kushdo që e kryen Haxhin dhe nuk bën asgjë të turpshme dhe keqbërje, ai/ajo do të dalë si ditën kur ai/ajo është lindur, i pastër dhe i lirë nga të gjitha mëkatet.”

Pastaj Muhammedi u fal pas vendit të Abrahamit. Momentalisht ai është një vend i mbyllur ku gjenden gjurmët e shputave të Abrahamit mbi një copë shkëmbi (Muslimanët e quajnë atë Mekam Ibrahim).

Pastaj Muhammedi eci midis kodrave Safa dhe Merva, i njëjti vend ku Hagar (Haxhereja) eci mijëra vite më parë në kërkim të ujit, pasi i shoqi i saj Abrahami e la atë aty me të birin e tyre Ishmaelin (Ismailin). Abrahami kërkoi nga ajo që të qëndronte aty si një akt bindjeje dhe nënshtrimi ndaj Urdhëresës së Zotit, i Cili dëshiroi që ai vend të bëhej shenjtërore dhe vend adhurimi.

Distanca midis këtyre dy kodrave është rreth 395 m. Ky Haxh quhej “Sa’e” (Saj), që do të thotë ecje e shpejtë midis kodrave Safa dhe Merva. Sa’e i përngjan lëvizjes,

aktiviteteve, veprimeve, udhëtimit, përpjekjes dhe akteve të përditshme që një person i kryen gjatë jetës së tij/saj. Këto akte dhe veprime duhen bërë për qëllime të dobishme dhe që shtojnë vlerën. Ato duhet të jenë në pajtim me Urdhëresat e Zotit. Si plotësim ndaj riteve të tjera të Haxhit, Muhammedi shkoi në një vend që sot njihet si “Xhemerat” në një qytezë me emrin Mina (8 km në lindje të Mekës). Aty ai gjuajti me gurë ngjashëm me veprimin e Abrahamit, kur ai gjuajti me gurë djallin që u shfaq para tij si një burrë plak që u përpoq t’ia ndërronte mendjen nga therja e të birit si flijim për Zotin. Abrahami gjuajti disa herë drejt tij. Kur muslimanët e kryejnë aktin e njëjtë, ata në të vërtetë e sfidojnë djallin dhe dëshirat e liga të brendshme brenda vetes së tyre.

Në fund, ashtu si Zoti që e shpëtoi të birin e Abrahamit duke e zëvendësuar atë me një dash, Muhammedi i mësoi muslimanët që të ofrojnë fli për Zotin duke therë një dele, apo dhi si simbol të sakrificës së Abrahamit dhe ta ndajnë mishin në mesin e të varfërve.

Muhammedi i mësoi muslima nët t'ia përkushtojnë një lutje Abrahamit dhe familjes së tij në çdo falje të pesë namazeve ditore. Po ashtu, vlen të theksohet se Muhammedi e emërtoi njërin nga bijtë e tij "Ibrahim", që vdiq që në fëmijëri.

"Thuaj (o Muhammed): "Vërtet Zoti im më udhëzoi në rrugë të drejtë, që është fé e drejtë, fé e Ibrahimit, që ishte larg besimeve të kota. Ai (Ibrahimi) nuk ishte idhujtar!"

Kur'ani Fisnik, 6:161

Besohet që Abrahami është varrosur në Hebron – Palestinë. Ai konsiderohet si vend i shenjtë për çifutët, të krishterët dhe muslimanët. Kompleksi i ndërtuar që përmban monumentin e varrit të Abrahamit quhet “El-Mesxhid El-Ibrahimi” (Xhamia e Ibrahimit). Nga jomuslimanët ai vend quhet “Varret e Patriarkëve”.

Godina është në rend të parë një xhami e madhe (në formë drejtkëndore) me dy minare katrore. Ajo përfshin gjithashtu edhe shumë dhoma dhe një varg shpellash të nëndheshme. Dhoma qendrore e godinës përmban monumentet e varreve të Abrahamit dhe Sarës.

Dhoma jugore (Ohel Jixhak në hebraishte) përmban monumentet e varreve të Isakut dhe Rebekës).

Dhoma veriore e godinës përmban monumentet e varreve të Jakobit dhe Leas. Gjerësisht besohet se mbetjet e Abrahamit, Isakut, Jakobit, Saras, Rebekas dhe Leas janë të ruajtura në dhomat e nëndheshme nën godinën.

Shënimi: Muslimanët nuk i lartësojnë varret. Sipas mësimëve islame, struktura e varrit nuk duhet të jetë e ngritur mbi nivelin e tokës.

Cenotaph of Abraham

Mësimet islame ndalojnë drejtimin e lutjeve ose lutjeve ndaj varreve ose njerëzve të varrosur. Profeti Muhamed ka thënë: Nëse kërkoni (për diçka) pyesni Allahun dhe nëse kërkoni ndihmë, kërkoni nga Allahu.

Muhammedi ﷺ dhe Musai عليه السلام

Njeriu
që foli me
Zotin

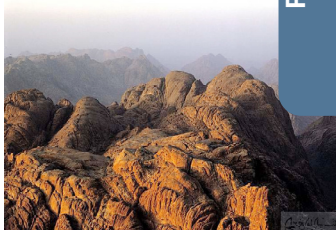
Muhammedi e lavdëronte shumë Profetin Musa dhe thoshte se: në Ditën e Ringjalljes ai do ta shihte Musain duke qëndruar dhe duke mbajtur anën e Fronit të Zotit (Allahut). (Sahih Al-Bukhari, 4/157, 3408. 4/159, 3414)

Me një rast tjetër, kur Muhammedi erdhi në Medine, dhe e pa që çifutët e agjëronin ditën e “Ashurasë” (kur Zoti i shpëtoi bijtë e Izraelit nga Faraoni i Egjiptit), ai kërkoi nga muslimanët që edhe ata ta agjëronin këtë ditë vullnetarisht, ngaqë Musai e kishte agjëruar atë ditë si shprehje falënderimi ndaj Zotit (Dita e “Ashurasë” është dita e 10-të e muajit të parë të kalendarit hënor).

Thuajse një e treta e Kur'anit Fisnik flet për Musain, dhe për ndodhitë nëpër të cilat kaluan bijtë e Izraelit. Përveç kësaj, Kur'ani Fisnik, i përmend disa nga profetët që iu ishin dërguar bijve të Izraelit si Haruni/Aroni, Zekirija/Zaharia dhe Jahja/Gjoni.

Kur'ani Fisnik tregon se Zoti i foli Musait, dhe e përshkruan Musain si njërin nga pesë të dërguarit dhe profetët që kishin misione të rënda (Ulu el-Azm), ndërsa Zoti mori nga ata zotim solemn (shih: Kur'ani Fisnik, El-Ahzab 33:8). Këta pesë të dërguar janë: Nuhu, Ibrahim, Musai, Isai dhe Muhammedi, paqja qoftë mbi të gjithë ata.

Musai vdiq afër ose në malin Nebo, që ndodhet mbi Detin e Vdekur dhe tokën e Palestinës. Në mal është ngritur një monument që është bërë atraksion i rëndësishëm turistik në Jordani.

Muslimanët shohin shumë ngjashmëri midis Musait dhe Muhammedit. Që të dy ishin profetë dhe të dërguar që sollën Libër Hyjnor, që përfshinte Ligjin dhe Urdhëresat e Zotit. Që të dy i udhëhoqën popujt e tyre dhe jetuan mes tyre për një kohë të gjatë. Që të dy u martuan dhe kishin fëmijë.

Muhammedi ﷺ dhe Isai/Jezusi ﷺ

Sipas rrëfimeve autentike Muhammedi ka thënë:

– Unë jam më i afërt me të birin e Merjemes/Marisë nga të gjithë njerëzit, ndërsa të gjithë profetët janë vëllezër nga babai, dhe nuk ka pasur profet tjetër midis meje dhe atij (d.m.th. Jezusit). (Bukhaari, 3285)

Kur’ani Fisnik e përshkruan Isain/Jezusin si “Fjalë e Zotit” dhe lajm i gëzuar i kumtuar Merjemes/Marisë. Emri i tij është “Mesihu, Isai biri i Merjemes”. Zoti e mbështeti atë me Shpirtin e Shenjtë (Kryeengjëlli Xhibril/Gabriel) dhe e dërgoi atë si të dërguar tek bijtë e Izraelit, për t’i udhëzuar ata rrugës së drejtë dhe ta adhurojnë Zotin “Allahun”, Zot i tij dhe Zot i tyre dhe Zot i të gjitha krijesave. (Shih: 2:87, 3:45-49, 4:171).

Isai/Jezusi
në Kur’an

Nazareti është qytet historik në Galilenë e Poshtme, Palestinë. I përmendur në Ungjill si vendi i Marisë, ai lidhet ngushtë me fëmijërinë e Jezu Krishtit. Sipas traditës katolike romake, Shpallja ndodhi në Kishën e Shpalljes në Nazaret.

Po ashtu, Kur'ani Fisnik e përshkruan Isain si shembullor (i paharrueshëm dhe i shquar) në këtë botë dhe në Botën Tjetër, dhe si njëri nga të drejtët dhe ata që i janë afruar Zotit.

Kur'ani Fisnik tregon se Zoti ia ka mësuar Isait Shkrimin e Shenjtë dhe urtësinë, si dhe Tevratin/Toran dhe Inxhilin/ Ungjillin. Allahu e përkrahu atë me mrekullitë e shërimit të të verbrit, dhe lebrozit, dhe ngritjen e të vdekurit me lejen dhe Vullnetin e Tij.

Foto nga Betlehemi: Kisha e Lindjes së Krishtit është njëra nga kishat më të vjetra që funksionin në botë. Shumë të krishterë besojnë se kisha shënon vendin e lindjes së Jezu Krishtit.

Muslimanët besojnë se Isai do të kthehet. Muhammedi ka treguar se Dita e Ringjalljes nuk do të ndodhë para se Isai të zbresë nga qielli. Ai do të kthehet para se të përfundojë jeta mbi tokë, me qëllim të vendosjes së Ligjit të Zotit. Ai do të luftojë kundër Mesiut të rremë, dhe do t'i bashkojë të gjithë besimtarët në një Zot. Ai do të jetë sundimtar i drejtë dhe do t'i sjellë paqe mbarë botës. Muslimanëve u kërkohet të jenë ndër përkrahësit e Jezusit me kthimin e tij.

Kthimi
i Isait

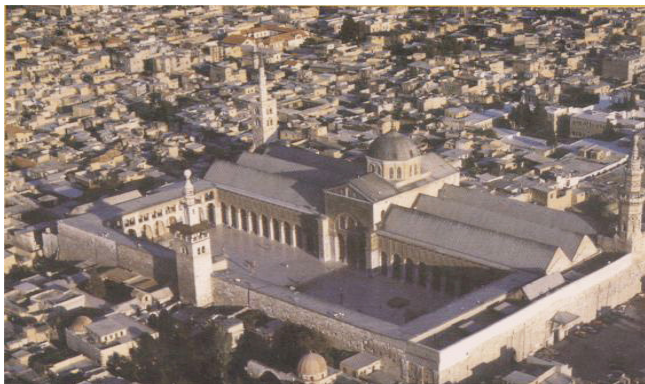

Foto nga Damasku, Siri: Sipas disa rrëfimeve, Profeti Muhammed ka treguar se Isai do të zbresë në anën lindore të Damaskut.

Universalizmi i “Porosisë” së kumtuar nga Muhammedi

Muslimanët besojnë se Muhammedi e pranoi të njëjtën Porosi që i ishte dhënë edhe Ibrahimit, Musait, Isait dhe profetëve të tjerë, por që misioni i tij ishte universal. Atij iu besua t’i përmirësonte besimet e njerëzve, t’i kthente ata në fenë e vërtetë, dhe t’iua mësonte veprat e mira.

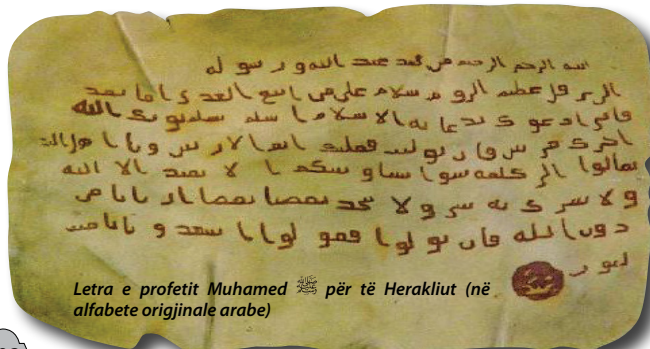
“E Ne nuk të dërguam ty (Muhammed) veçse si mëshirë për të gjitha krijesat” Kur’ani Fisnik, 21:107

**Letra e Muhammedit
dërguar
Perandorit romak**

Muhammedi u dërgoi letra sundimtarëve dhe mbretërve të vendeve fqinje, dhe superfuqive si: Persia, Bizanti dhe Egjipti, duke i thirrur ata ta pranonin

Islamin si “Porosi të Zotit”. Kur Herakliu,

Mbreti i Bizantit, e pranoi letrën e Muhammedit, ai e ftoi Ebu Sufjanin (njërin nga prijësit dhe tregtarët kryesorë të Mekës, që rastësisht po tregtonte në atë rajon) të vinte tek ai. Herakliu, i parashtrroi Ebu Sufjanit disa pyetje dhe kërkoi nga ai të ishte i sinqertë.

Letra e profetit Muhamed ﷺ për të Herakliut (në alfabeto origjinale arabe)

Herakliu : Nga cila klasë shoqërore vjen Muhammedi?

Ebu Sufjani : Ai vjen nga një familje bujare në Mekë.

Herakliu : A ka tradhtuar ndonjë herë, a ka thyer premtimin, apo ka gënjyer?

Ebu Sufjani : Jo.

Herakliu : Po ithtarët e tij, a po shtohen apo pakësohen ata? Dhe a ka ikur dikush nga ithtarët e tij për shkak se nuk ishte i kënaqur me Muhammedin?

Ebu Sufjani : Në fakt, ithtarët e Muhammedit e admirojnë atë dhe shtohen në numër.

Herakliu : Atëherë, çka u mëson Muhammedi ithtarëve të tij?

Ebu Sufjani : Besimin në Një Zot dhe drejtësinë shoqërore.

Herakliu u mendua pak e pastaj tha: “Nëse ajo që më the ti është e vërtetë, atëherë Muhammedi do të jetë i aftë ta trashëgojë mbretërinë time.”

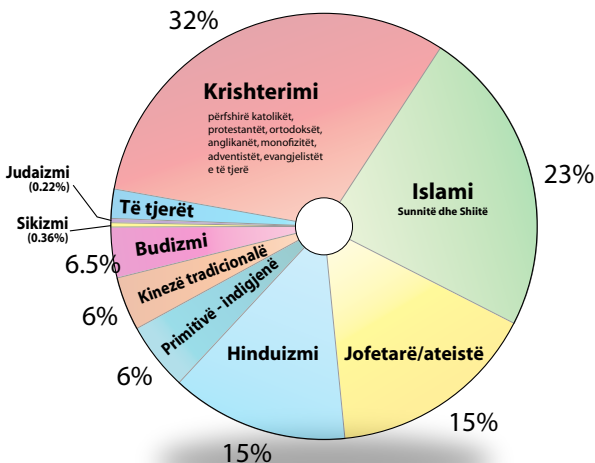
Perandori Heraklii sundoi me Perandorinë Romake nga viti 610-640 e.r.

dhe gjatë asaj kohe zhvilloi tri fushata ushtarake dhe e mposhti Perandorinë Persiane, si dhe i riktheu Sirinë, Palestinën dhe Egjiptin. Në vitin 636 e.r. Islami arriti në Palestinë, Siri dhe Egjipt dhe në pjesën më të madhe të Afrikës Veriore. Në vitin 642 e.r. Islami arriti në Persi.

Islami – fe universale: Sot Islami është religjioni i dytë në botë pas Krishterimit. Një studim demografik gjithëpërfshirës i më shumë se 200 vendeve, tregon se sot në botë jetojnë 1.57 miliardë muslimanë të të gjitha moshave, që përfaqësojnë 23% të një popullsie botërore prej 6.8 miliardë në vitin 2015 (Pew Forum on Religion & Public Life 2015).

Jo të gjithë muslimanët janë arabë: Muslimanët arabë përbëjnë më pak se çerekun e numrit të përgjithshëm të muslimanëve në botë.

Në botë ka rreth 2.1 miliardë të krishterë, që përfaqësojnë 33% të popullatës botërore, dhe 1.2. miliardë jofetarë/ateistë (16% e popullatës botërore). Judaizmi përfaqëson 0,22% të popullatës botërore (përafërsisht 14 milion njerëz).

SHËNIME

1. Shkoqitje nga tregimi për Merjemen/Marinë nga Kur'ani Fisnik, sureja 19, "Merjem", ajetet 16-23

E, përmendju në këtë libër (tregimin për) Merjemen kur ajo u largua prej familjes së saj në një vend në lindje. Ajo vuri një perde ndaj tyre, e Ne ia dërguam asaj Xhibrilin, e ai iu paraqit asaj njeri në tërësi.

Ajo tha: "Unë i mbështetem të Gjithëmëshirshmit prej teje, nëse je që i frikësohesh Atij (pra më le të lirë)!"

Ai (Xhibrili) tha: "Unë jam vetëm i dërguar (melek) i Zotit tënd për të dhuruar ty një djalë të pastër (pejgamber)".

Ajo tha: "Si do të kem unë djalë, kur mua nuk më është afruar njeri (nuk jam e martuar), e as nuk kam qenë e pamoralshme".

Ai (Xhibrili) tha: "Ja, kështu ka thënë Zoti yt; ajo për Mua është lehtë, e për ta bërë atë (djalin e krijuar pa babë) argument për njerëzit e edhe mëshirë nga ana e Jonë. Kjo është çështje e kryer!"

Ajo e barti atë (Isain), andaj (me të në bark) u izolua në një vend të largët. E dhembja (e lindjes) e mbështeti atë te një trup i hurmës. Ajo tha: "Ah sa mirë ka qenë për mua të kisha vdekur para kësaj e të isha e harruar që moti!"

Sipas tregimit të përmendur në Kur'anin Fisnik, Merjemja/Maria e solli të birin tek populli i saj që e akuzuan atë, por Isai/Jezusi (i porsalinduri) në mënyrë të mrekullueshme foli dhe tha: sureja 19, ajetet 30-35:

Ai (Isai) tha: "Unë jam rob i Allahut, mua më ka dhënë (ka caktuar të më japë) librin dhe më ka bërë Pejgamber.

Më ka bërë dobiprurës kudo që të jem dhe më ka porositur me namaz (falje) e zeqatë për sa të jem gjallë!

Më ka bërë të mirësjellshëm ndaj nënës sime, e nuk më ka bërë kryelartë as të padëgjueshëm!

Selami (shpëtimi prej Allahut) është me mua ditën kur u linda, ditën kur të vdes dhe ditën kur të dal (prej varrit) i gjallë!"

Qytetërimi islam

Kreu

5

Vlerat dhe parimet morale

وَالْعَالَمِينَ

Vërtet, ti je në një shkallë të lartë të moralit!

Kur'ani Fisnik, 68:4

Zhvillimi personal dhe udhëheqja

Drejtëshimi i përkryer në kënaqjen e nevojave të trupit dhe të shpirtit Muhammedi kërkonte ruajtjen e drejtëshimit midis materializmit dhe përsëritshmërisë. Ai i mësoi ihtarët e tij se nevojat e trupit dhe të shpirtit duhet të kënaqen, por në drejtëshim të duhur dhe në mënyrë të ligjshme.

Ai i nxiste njerëzit ta kuptojnë fenë si motivues, për mënyrë jetese më të mirë, që ua shton vlerën trupave dhe shpirtave të tyre.

Muhammedi e dënonte ekstremizmin: Ai kërkonte një mënyrë jetese të drejtëshuar, pikëpamje të palëkundura dhe të menduar të arsyeshëm. Transmetohet se tre njerëz erdhën në shtëpinë e tij për ta pyetur rreth stilit të tij të adhurimit. Muhammedi nuk ishte në shtëpi, ndaj e shoqja e tij bisedoi me ta. Sidoqoftë, ata e konsideruan nivelin e adhurimit të tij më të ulët nga ç'prisnin.

Ata mendonin se mënyra fetare e jetesës kërkon përqendrim mbi çështjet shpirtërore, dhe injorim të disa nevojave trupore, ose privimin e trupit nga dëshirat e tij natyrale.

Sipas të kuptuarit të tyre, një person fetar duhej të mbetet i vetëm dhe nuk duhej martuar. Po ashtu, ai apo ajo, duhej të agjëronte çdo ditë, dhe të kryente çdo natë namaze shtesë, përveç namazeve ditore.

Kur Muhammedi e kuptoi se ç'kishin thënë ata, u shqetësua por tha se ai zakonisht kryente namaze shtesë natën dhe pushonte si njerëzit e tjerë. Si shtojcë ndaj agjërimit vjetor të muajit ramazan, ai agjëronte ndonjëherë e ndonjëherë jo. Përfundimisht, ai u martua dhe nuk pëlqente që njerëzit të ngeleshin të pamartuar.

“Ky është Sunneti im (mënyra e jetesës që i pëlqen Zotit). Kushdo që nuk e pranon atë, ai/ ajo nuk është një nga ne.” (Bukhaari, 1184) and (Muslim, 849)

Muhammedit nuk i pëlqen mundimi: Transmetohet se kurdo që Muhammedi duhej të vendoste për ndonjë punë, ose çështje ku jepeshin një ose më shumë opsione apo alternativa, ai e shmangte gjithmonë mundimin, dhe e zgjidhte më pak të ndërlikuarën, me kusht që ajo t'i plotësonte qëllimet e kërkuara, dhe të mos përfshinte akte të paligjshme.

(Sahih Al-Bukhari, 8/160, 6786. Sahih Muslim, 7/80, 2327)

Thjeshtësia

Nga bukurshkruesi
Wissam Shawkat

الْمُقِيمِينَ لِلْقِيَامَةِ وَالْمُقِيمِينَ لِلْقِيَامَةِ

Dëlirja (pastrimi) dhe pastërtia:

Pastërtia dhe higjiena personale, janë kërkesa thelbësore në Fenë islame.

“.. Vërtetë, Allahu i do ata që pendohen dhe ata që ruhen prej punëve të ndyta e të neveritshme (që pastrohen).” Kur’ani Fisnik, 2:222

“Dhe rrobat tua pastroi!”

Kur’ani Fisnik, 74:4

Abdest
3do dita

Marrja e abdestit para faljes është kërkesë thelbësore për namazet. Ai përfshin larjen e duarve, fytyrës, krahëve deri në llërë, fshirjen e kokës dhe larjen e shputave.

Gusuli, larje e tërësishme

e trupit: Marrja e “Gusulit” (larja e tërë trupit) rregullisht, është fort e këshilluar dhe konsiderohet si pjesë e Sunnetit (mësimëve dhe mënyrës së jetës) të Muhammedit. Megjithatë, gusuli është detyrim për pastërti në disa raste (p.sh. pas kontaktit bashkëshortor dhe menstruacioneve).

Muhammedi e theksonte pastërtinë dhe pastrimin në të gjitha aspektet e jetës. Ai kërkonte nga shokët (as'habët) e tij që t'i pastrojnë shtëpitë e tyre dhe rrethinën rregullisht. Ai i mësoi ata se largimi i diçkaje të dëmshme apo i mbeturinave nga rruga është vepër e shpërblyer bamirësie. Gjithashtu, Muhammedi i nxiste shokët e tij të ruajnë në nivel të lartë higjienën dhe pastërtinë e tyre personale. Thëniet e tij në këtë kontekst e tregojnë vijuesen:

- Vishni rroba të pastra dhe të rregullta, por mos u bëni të shkapërdarë.
- Përdorni parfume (Teeb) që t'ju vijë era e mirë
- Shkurtoni thonjtë, largoni qimet nga vendet e turpshme dhe nën sjetulla
- Lani duart para dhe pas ngrënies. Mos prekni ushqim pasi të zgjoheni, derisa të mos i lani duart.

Misvaku dhe përkujdesja dentare. Gojë epastër dhe erë e këndshme gjatë gjithë ditës

Muhammedi ka thënë: "Sikur të mos ju shkaktonte bezdi, do të kërkoja nga ju që t'i pastroni dhëmbët me misvak para çdo namazi." (d.m.th. pesë herë në ditë) (Transmetuar nga Buhariu dhe Muslimi)

Ç'është misvaku?

Misvak është emër i përbashkët për Salvadore persica (druri për furçë dhëmbësh, i njohur po ashtu edhe si druri Arak). Është mjaft i popullarizuar në Arabinë Saudite. Fijet e Misvakut i pastrojnë vendet midis dhëmbëve dhe nuk thyhen nën shtypje, për më tepër janë të epushme dhe të forta.

Analiza kimike e Misvakut tregon se përmban shumë minerale dhe elemente të dobishme, si fluoride në sasi të mëdha, silic, vitaminë C dhe sasi të vogla kloridesh, tanin, saponine, flavonoide dhe sterole.

Shënim: Sipas kërkimeve analitike, Misvaku ndihmon në luftën kundër pllakave bakteriale, tërheqjes dhe gjakosjes së mishit të dhëmbëve. Shkopi i Misvakut liron lëng bimor dhe silic (material të fortë shkëlqyes), që vepron si material abraziv në largimin e njollave. Misvaku mund t'i pastrojë dhëmbët butë dhe efektshëm, i zbardh dhëmbët pa e dëmtuar emalin apo mishin e dhëmbëve. Përbërësi klorid ndihmon në largimin e pllakave bakteriale dhe njollave të gurit të dhëmbëve, ndërsa vitamina C ndihmon në shërimin dhe përmirësimin e indeve. Besohet se ekstrakti i Misvakut e zbut dhembjen e kokës, ftohjen e zakonshme, të përzierit, tensionet dhe marramendjen.

Shtimi i vlerës përmes diturisë:

Muhammedi solli një Porosi drite dhe udhëzimi, që e nxiti përparimin shkencor dhe zhvillimin në qytetërim. Kjo nisi nga shpallja hyjnore që fillonte me fjalët “**Lexo**”. Brenda disa dhjetëvjeçarëve, kjo e revolucionarizoi diturinë dhe të gjitha llojet e shkencës në Arabi dhe në mbarë botën.

Fjalët: lexo, mendo, mëso, vrojto, eksploro, kupto, pesho, përsiat, shih dhe reflekto përsëriten shpesh në Kur’anin Fisnik.

“Vërtet, në krijimin e qiejve e të tokës, në ndryshimin e natës dhe të ditës, ka argumente të qarta për ata që kanë arsye dhe intelekt. Për ata që Allahun e përmendin me përkujtim kur janë në këmbë, kur janë ulur, kur janë të shtrirë dhe thellohen në mendime rreth krijimit të qiejve e të tokës (duke thënë): Zoti ynë, këtë nuk e krijove kot, i lartësuar qofsh, ruana prej dënimit të zjarrit!”

Kur’ani Fisnik, 3: 190, 191

lexo

mendo

mëso

vrojto

eksploro

reflekto

*“Edhe në tokë ka argumente (që tregojnë praninë e Zotit)
për ata të bindurit.*

Po edhe në veten tuaj. A nuk e shihni?”

Kur’ani Fisnik, 51: 20, 21

Muhammedi iu shtoi vlerë jetëve të njerëzve, duke i nxitur ata të mësojnë dhe të kërkojnë dituri të dobishme. Ai i nxiti shokët e tij ta shfrytëzojnë diturinë për mirëqenien e njerëzimit, dhe të mos shkaktojnë ligësi në tokë. Ai këtë e ndërlidhi me kënaqësinë e Zotit, kur tha:

“Atij që ndjek udhën për fitimin e dijes, Zoti ia lehtëson atij udhën për në Parajsë”.

(Sahih Muslim, 8/71, 2699)

Për shumë shekuj, shkencëtarët muslimanë ishin pararojë në shkencat ekzakte dhe të aplikuara. Arabishtja, gjuha e Kur’anit Fisnik, u bë gjuhë e shkencave në të cilën zhvillohej mësimi nëpër universitetet e zhvilluara plotësisht që jepnin tituj në kimi, matematikë, llogaritje, mjekësi, astronomi, gjeografi, inxhinieri, art dhe letërsi.

Disa hulumtues e pranojnë të vërtetën se qytetërimi perëndimor mbështetej në rend të parë mbi qytetërimin islam. Pa të, qytetërimin perëndimor do t’i duheshin të paktën edhe 500 vjet për ta arritur atë që e ka arritur tashmë.

Tabela 2: Kontributet e shkencëtarëve muslimanë të famshëm

Shkencëtari	Kontributet kryesore
<p>Geber</p> <p>Babai i kimisë</p> <p>v. 721-815 e.r.</p>	<p>Xhabir ibn Hajan ishte një dijetar i shquar: kimist, astronom, astrolog, inxhinier, gjeolog, filozof, fizikan dhe farmacist e mjek. Ai konsiderohet nga shumë shkencëtarë si baba i kimisë. Ishte i pari që zbuloi shumë acide si acidi nitrik, klorhidrik dhe sulfurik. Ai i përshkroi shumë procese kimike si avullimi, fisnikërimi dhe distilimi. Historiani i kimisë Erick John Holmyard (Erik Xhon Holmjard) ia atribuon Geberit zhvillimin e alkimisë në shkencë eksperimentale.</p>
<p>Algoritmi</p> <p>Baba i algoritmeve</p> <p>v. 780-850 e.r.</p>	<p>Muhammed ibn Musa El-Hvarizmi ishte njëri nga shkencëtarët më të mëdhenj të kohës së tij. Ai ishte matematikan, astronom dhe gjeograf. Ai ia paraqiti botës sistemin e pozicionimit decimal të numrave. Ai dha kontribut të madh për Matematikën kur e zhvilloi Algjebren (fjalë e prejardhur nga fjala arabishte El-Xhebr) dhe "algoritmet" që ia dhanë emrin e tij. Emri i tij është origjina e fjalës "guarizmo" në spanjishte dhe i fjalës "algarismo" në atë portugeze, të dyja në kuptimin shifër.</p>
<p>Razes (Razis)</p> <p>Babai i mjekëve</p> <p>v. 865-929 e.r.</p>	<p>Ebu Bekr Muhammed ibn Zekerija Er-Razi. Nga shumë shkencëtarë konsiderohet si babai i mjekëve. Ishte i pari që bëri dallimin midis lisë dhe fruthit. Ai zbuloi një mori bashkimesh dhe kimikatesh përfshirë alkoolin dhe kerozinën. Edward Granville Browne (Eduard Grenwill Braun) e konsideron atë si më origjinalin nga të gjithë mjekët. Ai shkroi shumë libra me rëndësi që u përkthyen në gjuhë të ndryshme, përfshirë anglishten, si Enciklopedia Mjekësore "El-Havi", "Farmakologjia e Madhe", "Guri në veshka dhe në fshikëz" dhe "Libri i Përvojave".</p>

<p>Avicenna</p> <p>Baba i mjekësisë moderne</p> <p>v. 980-1307 e.r.</p>	<p>Ebu Ali El-Hussein Ibn Sina është njëri nga dijetarët muslimanë më të shquar në mjekësi, dhe njëri nga shkencëtarët muslimanë më të famshëm në botë. Ai ishte dijetar i shumanshëm dhe autor i gati 200 librave nga shkenca, feja dhe filozofia. Dy veprat më të rëndësishme të Avicenës janë: Shifa (Libri për Shërimin), që është enciklopedi filozofike e bazuar mbi traditën aristoteliane dhe El Kanun Fi-Tibb (Kanuni i Mjekësisë). Kanuni është një libër 14-vëllimor që i klasifikon dhe përshkruan sëmundjet, dhe i përvijon shkaqet e tyre të supozuara. Është përkthyer në gjuhë të ndryshme dhe ka qenë tekst mjekësor standard në Evropë për shtatë shekuj (deri në fillim të shekullit të 18.)</p>
<p>El-Xhezeri</p> <p>v. 1136-1206 e.r.</p>	<p>Abdul-iz Bin Ismail El-Xhezeri. Njihet më së shumti për shkrimin e "Libri i Dijes për pajisjet mekanike të mprehta", ku i përshkroi pesëdhjetë pajisje mekanike bashkë me udhëzimet se si të ndërtohen ato. El-Xhezeri është i njohur po ashtu si shpikësi i më të madhes "sahat kullë" astronomike, që konsiderohet si kompjuter analog i parë i programueshëm. Sipas Donald Routledge Hill (Danëlld Ratlixh Hill), El-Xhezeri i përshkroi më të sofistikuarat orë qiriri. Ai e zbuloi po ashtu edhe orën e ujit, dhe aksin e manivelës, që e shndërron lëvizjen rrotulluese në lëvizje lineare.</p>

Avicenna

SHIFRAT LATINE:

I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X

NUMRAT ARABË:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10

Shtimi i vlerës përmes sportit

Muhammedi i nxiste shokët e tij t'i mbanin trupat e shëndetshëm, dhe të mësonin lloje të ndryshme të sporteve, si noti, qitja me shigjetë, kalërimi dhe garat me kuaj. Përveç kësaj, ai mori pjesë në disa gara vrapit me shokët e tij, një sport ky që shkakton gëzim dhe ngacmim. Transmetohet se Muhammedi bënte gara vrapit me të shoqen Aishen. Një herë garën e fitonte ajo, e herën tjetër ai. Ky aktivitet e pasqyronte dashurinë e ndërsjellë, harmoninë dhe argëtimin që kishte Muhammedi me të shoqen.

(Abu-Dawoud, 2/334, 2578. Ibn-Majeh, 3/149, 1979)

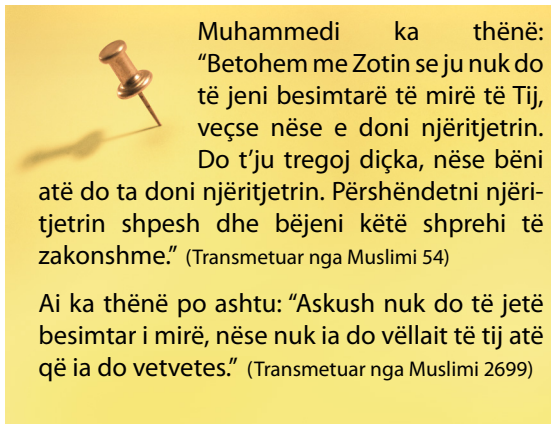
Muhammedi caktoi një hapësirë që do të ishte fushë për gara në pjesën perëndimore të Xhamisë Nebevi në Medine. Garat e vrapit me kuaj zhvilloheshin në po atë fushë. Një xhami u ndërtua pranë fushës për gara dhe u quajt Xhamia Sabak (d.m.th., xhamia e fushës për gara).

Vlerat shoqërore

Shtimi i vlerës së jetëve të njerëzve

Muhammedi i nxiste njerëzit ta duan njëri-tjetrin

Muhammedi ka thënë: “Betohem me Zotin se ju nuk do të jeni besimtarë të mirë të Tij, veçse nëse e doni njëritjetrin. Do t’ju tregoj diçka, nëse bëni atë do ta doni njëritjetrin. Përhëndetni njëri-tjetrin shpesh dhe bëjeni këtë shprehje të zakonshme.” (Transmetuar nga Muslimi 54)

Ai ka thënë po ashtu: “Askush nuk do të jetë besimtar i mirë, nëse nuk ia do vëllait të tij atë që ia do vetvetes.” (Transmetuar nga Muslimi 2699)

Dhe: “Kushdo që e ndihmon një besimtar ta kapërcejë një vështirësi, Zoti do ta ndihmojë atë të kapërcejë një vështirësi në Ditën e Gjykimit, dhe Zoti do ta ndihmojë vazhdimisht një individ përderisa ai/ajo i ndihmon të tjerët”.¹ (Transmetuar nga Muslimi)

Përhëndetja e njerëzve është porosi paqeje:

Muhammedi ka thënë: “Kurrë mos e nënvlerësoni ndonjë veprim të sjellshëm, madje edhe nëse i takoni të tjerët me fytyrë të buzëqeshur”.² Dhe: “Ai që i përshëndet i pari të tjerët, është më i afërt tek Zoti se të tjerët”.³ Në një rast tjetër ai i tha dikujt që e pyeti për mënyrën e mirë të sjelljes me njerëzit: “Jepuni njerëzve ushqim dhe përshëndetini ata që i njihni dhe ata që nuk i njihni”.⁴ (Transmetuar nga Muslimi 2626)

Takimi i të tjerëve me fytyrë të buzëqeshur është vepër bamirësie. Muhammedi (s.a.v.s.)

Muhammedi e kishte zakon t'i përshëndeste njerëzit

ngrohtësisht: Sipas rrëfimeve autentike, Muhammedi takohej me njerëzit me fytyrë të ndritshme, ndërsa kur tokej me të tjerët, ai nuk e lironte kurrë dorën para se këtë ta bënte ai tjetri.

Muhammedi kishte një sens

të lartë humori: Ai ishte një person shumë gazmor dhe optimist. Njerëzit që kishin punë me të e përshkruanin atë si person të pëlqyer dhe njëkohësisht ai ishte i nderuar dhe i respektuar. Në disa raste ai bënte shaka me shokët e tij dhe me anëtarët e familjes.

Gjatë kohës së Muhammedit, gara në shpejtësi (si vrap) ishte një veprimtari e zakonshme për t'u zbavitur.

Transmetohet se Muhammedi ishte parë disa herë duke bërë gara në vrap me të shoqen dhe fëmijët e tij

Sensi i lartë i humorit me një plakë Transmetohet se një grua plakë e kishte lutur atë të lutej për të, që ajo të mund të hynte në xhennetin e Zotit. Muhammedi u përgjigj në një mënyrë joserioze: "Në Parajsën e Zotit nuk ka plaka." Ajo e keqkuptoi atë që tha ai dhe u ngatërrua. Por shumë shpejt ai e shtjelloi këtë: "Ti do të jesh e re kur të futesh në Xhennet" (dhe të gjithë njerëzit do të jenë të tillë).

Sensi i lartë i humorit me shokët e tij: Me një rast, Muhammedi e pa një person me sy të lënduar që quhej Suhejb (që ishte një romak musliman), me pamje të mjerueshme duke ngrënë një hurmë të pjekur. Muhammedi deshi të bënte shaka me të që ta gazmonte një çikë dhe i tha: “Si mund ta hash hurmën duke pasur syrin e majtë të lënduar?” Suhejbi e kuptoi që

Muhammedi po bënte shaka ndaj iu përgjigj: “Mos u mërzit, jam duke e ngrënë me anën e djathtë të gojës (ana në të cilën syri i djathtë ishte i shëndoshë).

(Al-Hakim, 4/411, 8357. Ibn-Majeh 4/500, 3443)

Enes Bin Malik rrëfen se një burrë erdhi tek Muhammedi dhe kërkoi nga ai ta shëtiste mbi deve. Muhammedi i tha: “Do të lë të shëtisësh mbi fëmijën e devesë femër”. Burri iu përgjigj: “Ç’ të bëj unë me fëmijën e devesë?”. Atëherë Muhammedi iu përgjigj: “Po a nuk janë të gjitha devetë fëmijë të deveve femra?”⁵

Muhammedi kujdesej për fëmijët dhe i donte ata

Muhammedi u kushtonte vëmendje fëmijëve. Ai e kishte për zakon t’i përshëndeste dhe të luante me ta. Me një rast Muhammedi e pa një çun se si rrinte i mërzitur ngaqë i kishte ngordhur zogu i vogël. Edhe pse Muhammedi ishte nisur për diku tjetër, ai kaloi ca kohë me atë çunin e vogël për ta kënaqur atë dhe për t’ia hequr mërzinë.⁶ (Sahih Al-Bukhari, 8/30, 6129. Muslim 6/176, 2150)

Muhammedi e kishte për zakon të kërkonte nga prindërit që ta shprehin dashurinë e tyre ndaj fëmijëve të tyre duke i puthur dhe përqaftuar ata dhe duke qenë të drejtë me të gjithë fëmijët e tyre.

Muhammad described a father who never kissed his child as lacking mercy in his heart.

Muhammedi i donte fqinjët e tij: Muhammedi kishte një fqinj çifut që nuk e pranoi Islamin, dhe nuk ishte i sjellshëm me të. Kur fqinji çifut u sëmur, Muhammedi e vizitoi atë në shtëpinë e tij, gjë që ia zbuti zemrën fqinjit. Po ashtu, Muhammedi e vizitoi një çun çifut në shtëpinë e tij kur ai u sëmur, nga shkakut se ai kishte punuar si ndihmës, ose si shërbëtor tek Muhammedi për disa kohë. (Sahih Al-Bukhari, 2/94, 1356)

Bëhuni të sjellshëm

ndaj fqinjëve tuaj

Muhammedi e theksonte mirësjelljen ndaj fqinjëve:

Muhammedi iu tha shokëve të tij se Kryeengjëlli Xhibril/Gabriel vazhdonte ta këshillonte për trajtim të mirë të fqinjëve. Muhammedi ka thënë se kushdo që beson në Zot dhe në Ditën e Gjykimit duhet të jetë i sjellshëm ndaj fqinjëve të tij/saj.

(Sahih Al-Bukhari, 8/10, 6015)

Me një rast ai i tha një shoku të tij me emrin Ebu Dherr: “Nëse gatuan supë, gatuaje me më shumë ujë (d.m.th., shtojë sasinë e saj), që të të mjaftojë t’iu japësh ca fqinjëve të tu.” (Sahih Muslim, 8/37, 2625)

Muhammedi i shfuqizoi sjelljet e liga shoqërore: Ai ka thënë në disa raste se njerëzit me parime morale të mira do të jenë më afër tij në Ditën e Gjykimit dhe më të dashurit e tij. Ai ka thënë po ashtu:

“Mos e urreni njëri-tjetrin dhe mos e kini zili njëri-tjetrin, po bëhuni vëllezër.”

“Një besimtar i Zotit nuk mallkon, nuk shan e as nuk përdor gjuhë të pamoralshme”.

No derision or defamation: Muhammedi i recitoi ajetet vijuese nga Kur'ani Fisnik (që nga Muslimanët konsiderohen si fjalë të Zotit, e jo fjalë të vetë Muhammedit).

“O ju që besuat, nuk bën të tallet një popull me një popull tjetër, meqë të përqeshurit mund të jenë më të mirë nga ata të cilët përqeshin dikë tjetër, e as gratë me gratë e tjera, sepse mund të ndodhë që gratë e tjera të jenë më të mira se ato që përqeshin (duke e nënçmuar njëri-tjetrin) dhe mos etiketoni njëri-tjetrin me llagape. Pas besimit është keq të përhapet llagapi i keq. E ata që nuk pendohen, janë mizorë.” Kur'ani Fisnik, 49:11

Pa mendim të keq, dyshim të lig, spiunim dhe përgojim:

“O ju që keni besuar, largohuni prej dyshimeve të shumta, meqë disa dyshime janë mëkat dhe mos hulumtoni për zbulimin e të metave të njëri-tjetrit, dhe mos përgojoni njëri-tjetrin; a mos ndonjëri prej jush dëshiron të hajë mishin e vëllait të vet të vdekur? Atë pra e urreni! Kini frikë nga ndëshkimi i Allahut, e Allahu është mëshirues, Ai e pranon shumë pendimin.”

Kur'ani Fisnik, 49:12

Mos bartni lajme të pavërteta:

*“O believers,
“O ju që keni besuar, nëse ndonjë i pandërgjegjshëm u sjell ndonjë lajm, ju shqyrtojeni mirë, ashtu që të mos e goditni ndonjë popull pa e ditur realitetin, e pastaj të pendoheni për atë që keni bërë.”*

Kur'ani Fisnik, 49:6

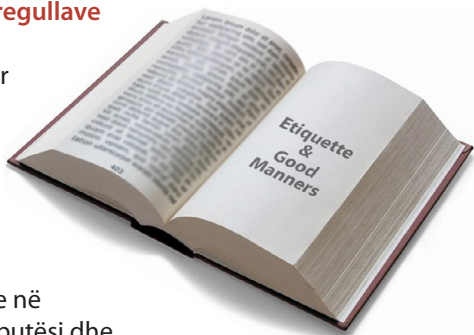
Shtimi i vlerës përmes rregullave të mirësjelljes

Muhammedi kujdesej për etikën e sjelljes. Ai i mësonte shokët e tij se mirësjellja është pjesë e shembullit dhe e mënyrës së jetesës (Sunnetit) së tij.

Përveç kësaj, shumë ajete në Kur'anin Fisnik nxisin në butësi dhe mirësjellje. Muhammedi thoshte se engjëjt mërzhiten nga ajo që i mërzhit qeniet njerëzore. (p.sh. zërat e lartë, aromat e pakëndshme etj.)

Pikat në vijim i përmbledhin disa nga rregullat e mirësjelljes islame:

- Mos flisni me zë të lartë dhe mos ecni me arrogancë.
- Mos rrini shumë kur vizitoni një të sëmurë, lejojini atij apo asaj kohë të pushojë.
- Duhet t'ju vijë era e mirë kur shkoni në xhami.
- Ata që hanë hudhra ose qepë nuk duhet të shkojnë në xhami, për të mos i shqetësuar të tjerët me erë, ose me veprim të pakëndshëm (p.sh. gromësira).
- Bëhuni të dobishëm dhe hapuni vend të tjerëve, në hapësirat e tubimit ku vështirë gjendet vend i lirë.

- Thirrini të tjerët me emrin apo nofkën që iu pëlqen atyre
- Vëreni dorën në gojë kur gogësin, dhe bekojini të tjerët kur teshtijnë.
- Kur flisni me të tjerët, duhen përdorur fjalët më të mira dhe më të pranueshme për ta, ashtu siç iu pëlqen atyre. Fjala e mirë është një formë bamirësie në Islam.
- Flisni butë me prindërit tuaj dhe mos u bërtisni në fytyrë, mos u thoni kurrë fjalë të pahijshme e as “of ose oh” (fjala më e vogël e padenjë në arabishte).
- Fëmijët duhet gjithmonë të trokasin në derë dhe të kërkojnë leje për t’u futur, para se të hyjnë në dhomën e prindërve të tyre, në kohë të caktuara gjatë ditës.
- Nëse e shërbeni dikë me ujë, ju duhet të jeni i fundit që do të pini (sjellje e parapëlqyer).
- Nëse jeni të ftuar për drekë apo banket, hani nga ena më e afërt para jush dhe mos i bezdisni të tjerët.
- Mos fryni në gotën me ujë derisa pini nga ajo.

Etiketa me Gratë

Uleni shikimin tuaj, dhe mos e ngulni atë mbi gratë ose njerëzit që kalojnë. Muhammedin e kanë parë duke e përkulur gjurin e tij për të shoqen Safijen, për t’i ndihmuar asaj që të hipte e para mbi deve duke i shkelur atij mbi kofshë.

(Transmetuar nga Enes bin Malik – Buhari, 9/20)

Muhammedi e kishte për zakon t'i respektonte mendimet e të tjerëve Kurdo që u jepte udhëzime ithtarëve të tij që kuptoheshin dhe perceptoheshin në dy mënyra të ndryshme, ai e kishte për zakon t'i pranonte të dyja mënyrat, me kusht që të dyja ato të arrinin qëllimin e kërkuar në mënyrë të ligjshme.

Në betejën e “Dhat El-Selasil”, komandanti musliman Amr ibn El As u kritikua për udhëheqjen e namazit pa marrjen e gusulit dhe abdestit (ai ishte në gjendje të papastërtisë shpirtërore). Muhammedi e dëgjoi justifikimin e tij dhe e pranoi atë. Amri i tha Muhammedit se kishte bërë ftohtë natën dhe nëse ai do ta lante trupin, do të mund të sëmurej dhe nuk do të kishte mundësi ta udhëhiqte grupin e tij.

(Al-Hakim, 1/177, 634. Abu-Dawoud 1/132, 334)

Muhammedi ishte realist dhe i lehta për ta pasur puna me ta

Enes bin Malik thotë se ai i shërbeu Muhammedit dhjetë vjet dhe se nuk ishte pyetur kurrë nga Muhammedi se “përse e bërë këtë dhe përse nuk e bërë atë.” (Al-Tirmidhi, 3351)

Muhammedi e nxiste këshillimin dhe demokracinë (Shura): Muhammedi gjithnjë këshillohej me shokët e tij e madje edhe me bashkëshorten e tij. Ai i këshillonte ithtarët e tij të jenë objektivë dhe të përdornin të menduarit e arsyeshëm. Ai i autorizonte dhe i përfshinte ata në procesin e vendimmarrjes.

Kur paria e Mekës, bashkë me fiset e tjera arabe, planifikonin sulm kundër Medinës, një musliman pers dha një propozim që të hapej një hendek në pjesën veriore të Medinës. Ndonëse ky ishte një koncept i huaj që nuk ishte zbatuar kurrë më parë në Arabi dhe ishte propozuar nga një person i rëndomtë, Muhammedi e mori seriozisht në konsideratë dhe e njëjta u pranua nga shumica e muslimanëve. Ata hapën një hendek të gjatë 5.5 km. dhe të gjerë 4.6 m.

Në një rast tjetër (beteja e Bedrit), një njeri i rëndomtë i tha Muhammedit: “O Pejgamber, nëse zgjedhja jote për të ngritur kampin në këtë vend nuk është e frymëzuar nga një shpallje nga Zoti, a mundem unë të propozoj të zhvendosemi në një vend tjetër?” Personi në fjalë i parashtrroi arsyet për sugjerimin e tij dhe pas këshillimesh, Muhammedi e mirëpriti propozimin njësoj si dhe shumica e muslimanëve; ata u zhvendosën në një vend tjetër.

*Fjala Muhammed në arabishte e dizajnuar në mënyrë artistike.
Nga artisti Farid El-Ali.*

Respektojini njerëzit e besimeve të tjera: Muhammedi i porosiste shokët e tij të jenë miqësorë dhe transparent, me njerëzit e besimeve të tjera duke ruajtur personalitetin kategorik dhe të kuptuarit e qartë për fenë e tyre islame.

Muhammedi në mjaft raste tregoi se sa shumë i respektonte njerëzit, pavarësisht besimit të tyre. Transmetohet se në një rast ai u ngrit në këmbë, për të treguar respektin ndaj kortezhit që mbante arkivolin e një burri çifut, kur kaloi pranë tij dhe shokëve të tij. Muhammedi iu përgjigj njërës prej shokëve që u habit pse Muhammedi u ngrit në këmbë për trupin që kalimtarët e mbanin: “Ai është qenie njerëzore” (pavarësisht racës, besimit dhe klasës shoqërore të tij). (Sahih Al-Bukhari, 2/85, 1312. Sahih Muslim, 3/58, 961)

Dialogu ndërfaqetar dhe bashkëjetesa paqësore me njerëzit e besimeve të tjera:

Dialogu ndërfaqetar mund të përkufizohet si komunikim apo diskutim dykahësh midis njerëzve të besimeve dhe traditave fetare të ndryshme, me qëllim të arritjes së rezultateve pozitive, siç është largimi nga dyshimi dhe ngatërresa, drejt mirëkuptimit dhe ndërgjegjes, nga armiqësia drejt miqësisë.

Dialogu
ndërfaqetar

Në vitin 632 e.r., Muhammedi, në xhaminë e tij në qytetin Medine, e pranoi dhe i ofroi pritje një delegacioni të krishterë që kishte ardhur nga Nexhrani (në Jemen) për të mësuar rreth Islamit, dhe për t'i diskutuar dallimet midis Islamit dhe Krishterimit. Muhammedi i shtroi direktivat dhe rregullat etike për bashkëbisedim dhe diskutim me të tjerët, bazuar mbi mësimet kur'anore që vënë theksin mbi respektin, urtësinë, mirëkuptimin e ndërsjellë dhe mirësinë. Ai i recitoi ajetet vijuese nga Kur'ani Fisnik:

Dialogu me delegacionin e krishterë

“Ti (Muhammed) thirr për në rrugën e Zotit tënd me urtësi e këshillë të mirë dhe polemizo me ata (kundërshtarët) me atë mënyrë që është më e mira. Zoti yt është Ai që e di më së miri atë që është larguar nga rruga e Tij dhe Ai di më së miri për të udhëzuarit.” Kur'ani Fisnik, 16:125

“Ithtarët e librit mos i polemizoni ndryshe (kur i thirrni në fenë tuaj) vetëm ashtu si është më së miri, përveç atyre që janë mizorë dhe thoni: “Ne i besuam asaj që na u zbrit neve dhe që u zbriti juve dhe se Zoti ynë dhe Zoti juaj është një, dhe se ne i jemi dorëzuar Atij.”

Kur'ani Fisnik, 29:46

Arabic calligraphy: "The best of people are those who benefit others". Courtesy of Hasan Çelebi,

Toleranca
fetare

Xhamia e Omerit dhe Kisha e Varrit të Shenjtë, Jerusalem

Në qytetin e vjetër të Jerusalemit ekziston një shembull madhor i tolerancës fetare prej shumë shekujsh. E gjitha filloi kur sundimtari i dytë musliman i Shtetit Islam, Halifi Omer Ibn El- Hattabi, e mori Jerusalemin (v. 638 e.r.) paqësisht, pa derdhur asnjë pikë gjaku.

Omeri u ftua nga Kryepeshkopi i Jerusalemit, Sofroniu, për t'u lutur në Kishën e Varrit të Shenjtë. Kisha njihet gjithashtu edhe si Kisha e Ringjalljes (Anastasis për të krishterët

ortodoksë të Lindjes). Ai është vendi më i shenjtë i krishterë në mbarë botën. Kisha përfshin vendin e Kryqëzimit, ku të krishterët besojnë se Jezusi është kryqëzuar, dhe varrin ku është varrosur ai. Ky vend ka qenë një vend pelegrinazhi me rëndësi që nga shekulli IV e.r.

Me një gjest të shquar, Omeri nuk pranoi të falej te Kisha, duke thënë: **“Po të falem në këtë kishë muslimanët do ta konsideronin atë për xhami”.**

Në vend se aty, Omeri u fal disa metra jashtë kishës. Veprimi i tij e pohoi bashkëjetesën paqësore midis Islamit dhe feve të tjera. Kjo e pohoi lirinë e adhurimit për jo-muslimanët nën Shtetin Islam.

Në vendin ku u fal Omeri, u ndërtua një xhami për ta shënuar këtë ngjarje historike (më vonë ajo u quajt Xhamia e Omerit).

Halifi Omer kujdestarinë mbi Kishën e Varrit të Shenjtë ia besoi Ubade Ibn Es-Samitit, një shok i profetit Muhammed i cili u bë gjykatësi musliman i parë i Jerusalemit. Ubade vdiq në vitin 658 e.r., dhe u varros tek varrezat “Porta e Mës hirës”, në cepin jugor të murit që e rrethon Shenjtëroren fisnike. Shenjtërorja përfshin Kuben mbi Shkëmb dhe Xhaminë Aksa.

Marrëveshja e Omerit

Omeri i dha popullit të Jerusalemit një marrëveshje paqeje dhe mbrojtjeje, që u bë e njohur si “Marrëveshja e Omerit”. Ajo është vendosur në murin e xhamisë, për shekuj me radhë, deri në ditët e sotme.

Marrëveshja e Omerit

Me emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit

Kjo është një garanci paqeje dhe mbrojtjeje dhënë nga shërbëtori i Allahut Omer, popullit të Ilias (Jerusalemit). Ai u dha atyre garanci mbrojtjeje për jetët e tyre, pasurinë e tyre, kishat e tyre si dhe për të sëmurët dhe të shëndoshët, dhe mbarë bashkësinë fetare të tij. Kishat e tyre nuk do të pushtohen, shkatërrohen e as do të merren në tërësi apo pjesërisht. Ata as nuk do të detyrohen në fenë e tyre, e as që do të dëmtohet dikush nga ta. Populli i Ilias do të paguajë tagër (xhizje) siç bëjnë banorët e qyteteve (dhe siç paguajnë muslimanët tagër të ngjashme “zekat”).

Etika e tregtisë dhe biznesit

Muhammedi e nxiste tregtinë dhe shkëmbimin e mallrave të bazuar mbi vlerat fisnike islame që dënojnë mashtrimin, sjelljet joetike, hilenë, dinakërinë, monopolin dhe shfrytëzimin.

Muhammedi ka thënë: “Kushdo që mashtron nuk është nga ne” (d.m.th. nga besimtarët e drejtë). Transmetuar nga Muslimi. Ai ka thënë po ashtu: “Zoti e lëshon mëshirën e Tij mbi një person që është tolerant kur blen, tolerant kur shet dhe tolerant kur i kërkon të drejtat e tij. *(Applicable for males and females - Bukhari, 2076/16)*

Gënjimi apo thyerja e premtimit është hipokrizia:

Muhammedi ka thënë:

“Kushdo që i ka këto katër (karakteristika) vijuese do të jetë hipokrit, dhe kushdo që ka një nga këto do të ketë një karakteristikë të hipokrizisë, derisa të heqë dorë nga ajo:

- ① Kurdo që i besohet diçka, e tradhton;
- ② Kurdo që flet, gënjen;
- ③ Kurdo që bën ndonjë zotim, del i pabesë;
- ④ Kurdo që grindet, sillet në mënyrë të pamatur, të keqe dhe fyese.”

Shpejt pas arritjes së tij në Medinë, Muhammedi i udhëzoi shoqëruesit e tij të blejnë një copë trualli dhe ta kushtojnë atë për tregti të lirë. Njerëzit blinin dhe shisnin në të pa paguar kurrfarë taksash apo detyrimesh doganore. Ata e quajtën atë Manaha.

Zona e
Tregtisa
SA LIRA

Vlerat dhe parimet morale

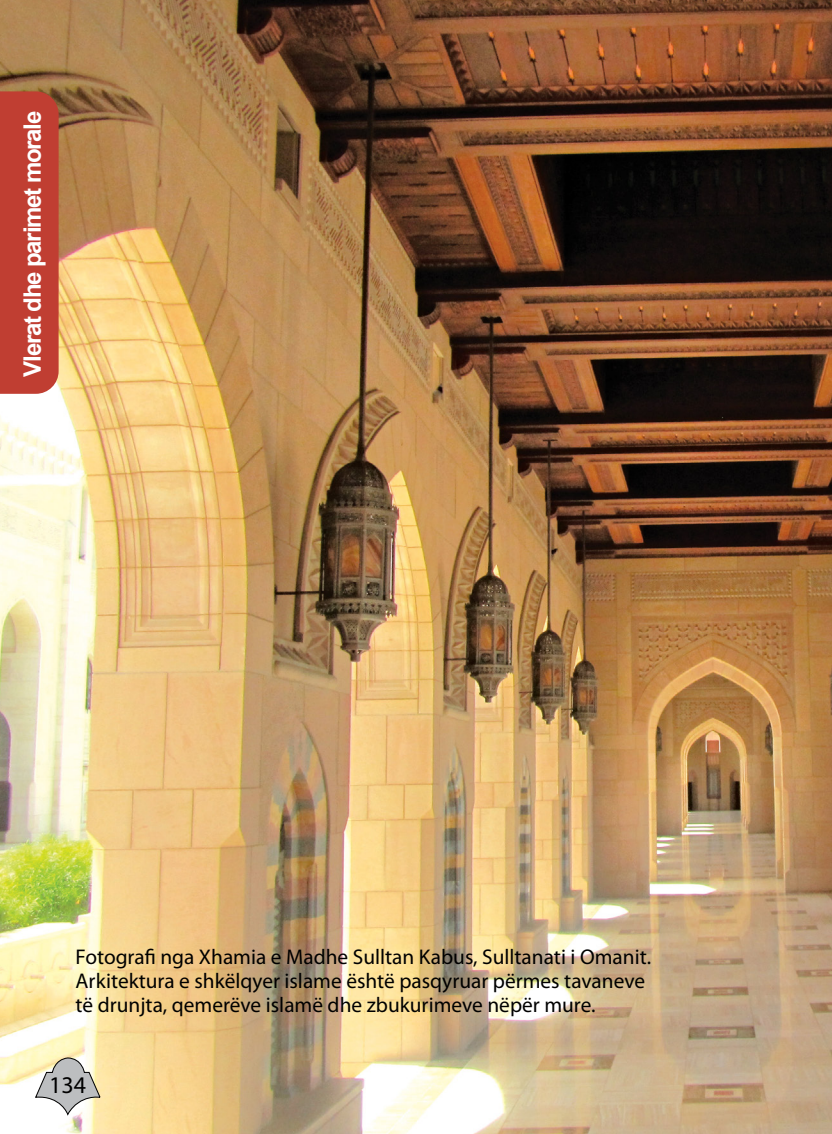

Manaha do të thotë vendi ku janë të ulura devetë me qëllim të shkarkimit të barrës që e mbajnë në shpinat e tyre për qëllime tregtie.

Fotografia e mëposhtme tregon murin që e rrethon truallin që peygamberi Muhammed e ndau për tregti të lirë 14 shekuj më parë.

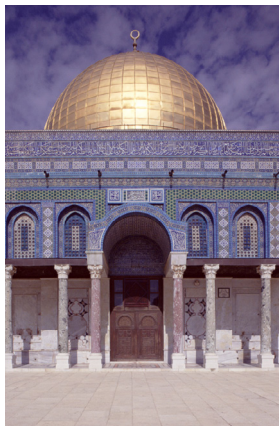
Muri rrethues i Manahas sot.

Fotografi nga Xhamia e Madhe Sulltan Kabus, Sulltanati i Omanit. Arkitektura e shkëlqyer islame është pasqyruar përmes tavaneve të drunjta, qemerëve islamë dhe zbukurimeve nëpër mure.

ENDNOTES

- 1 Rijad Es-Salihin (183/3), (245/2), Sahih El-Buhari (13)
- 2 Rijad Es-Salihin (121/5)
- 3 Rijad Es-Salihin (858/2)
- 4 Sahih El-Buhari (11)
- 5 Sahih El-Albani, Ebu Davud, Imam Ahmed dhe Tirmidhi
- 6 Rijad Es-Salihin (862/1), Buhari (598/10)
- 7 Riyadh Al-Salihin (1591/1), Sahih Al-Bukhari (6065)
- 8 Riyadh Al-Salihin (1734/1) (1738/3)

Kubeja mbi Shkëmb, Jerusalem. Fotografi e marrë nga fotografi profesionist Peter Sanders.

Kreu

6

Gratë

Xhamia Blu, Stamboll, Turqi

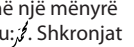
Muhammedi iua dha grave të drejtat e tyre

Para shfaqjes së Islamit, gratë nuk kishin kurrfarë të drejtash qytetare. Arabët u jepnin përparësi foshnjave meshkuj ndaj atyre femra, deri në atë masë sa shumë baballarë i varrosnin të gjalla foshnjat e tyre femra.

Pa diskriminim gjinor: Muhammedi e dënonte diskriminimin midis fëmijëve meshkuj dhe femra dhe i mësonte shokët e tij t'i duan fëmijët e tyre dhe t'i rrisin siç duhet pavarësisht gjinisë së tyre. Në fakt, ai e theksoi dhënien e më shumë kujdesi dhe vëmendjeje fëmijëve femra derisa të rriten dhe të martohen. Muhammedi ka thënë:

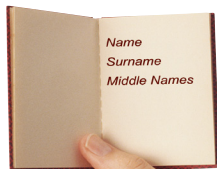
“Gratë janë gjysmat binjake të burrave”. (Tirmithi, 1/154, 113)

Gratë trashëgojnë si burrat: Para Islamit, gratë nuk kishin të drejtë trashëgimie. Muhammedi e ndryshoi me sukses këtë zakon. Femrat e fituan të drejtën të trashëgonin si edhe meshkujt. Megjithatë, Muhammedi nuk e krijoi sistemin islam të trashëgimisë, por vetëm i kumtoi Fjalët e Zotit (të ruajtura në Kur'anin Fisnik), që i përcaktojnë pjesët për secilin individ (mashkull dhe femër) të aftë për të trashëguar.

Fjala “Muhammed” në bukurshkrim arab i krijuar në një mënyrë artistike dhe simetrike. Fjala e vërtetë duket kështu: . Shkronjat M dhe H (që e formojnë pjesën e parë të fjalës “Muhammed”) janë simetrike me shkronjat M dhe D (që formojnë pjesën e dytë të fjalës “Muhammed” në arabishte).

Gratë kanë një identitet unik:

Bashkëshortja nuk konsiderohet si pjesë e gjërave personale të burrit. Ajo ka identitet unik. Kur martohet një grua, ajo nuk e ka të nevojshme ta ndryshojë mbiemrin e saj. Identiteti i saj ruhet, ndërsa pasuria dhe prona e saj mbrohen nga ligji islam. Kur i shoqi ndërron jetë, ajo konsiderohet si njëra nga trashëgimtarët dhe jo pronë që trashëgohet nga trashëgimtarët meshkuj, siç ka qenë para Islamit. (Para Islamit, gratë trajtoheshin si pasuri e tundshme).

Gruaja nuk është vegël seksi: Prostitucioni dhe kursorëshkelja (kurvëria) janë të ndaluara rreptësisht në Islam. Muhammedi ka thënë: Kur një person kryen kurvëri, ose kursorëshkelje atëherë ai/ajo nuk është në gjendje imani (besimi) (d.m.th. besimi tek Zoti nuk është vendosur ende fuqishëm në zemrën e tij/saj, prandaj personi nuk ndihet fajtor, apo nuk frikësohet nga Zoti kur kryhet kurvëria).

“Dhe mos iu afroni imoralitetit/kurvërisë (zinasë), sepse vërtet ai është vepër e shëmtuar dhe është një rrugë shumë e keqe.”

Kur'ani Fisnik, 17:32

Ky bukurshkrim thotë: “Kulmi i urtësisë – frika nga Zoti”.
Nga bukurshkruesi Ismail Hakki.

Hixhabi dhe modestia në Islam: Në

Islam, mbajtja e shamisë dhe veshja modeste është detyrë për gratë e rritura. Përveç kësaj, mësimet islame ua ndalojnë grave t'i shfrytëzojnë trupat e tyre, ose femërinë e tyre për nge publike dhe ngasje seksuale.

Bizneset, reklamat, ose publicitetet që mbështeten mbi ekspozimin e trupit të grave për ngasje dhe tërheqje seksuale, nuk lejohen në Islam.

Mësimet islame i bllokojnë mjetet dhe mënyrat që do të mund të shpinin në shqetësim seksual, mësymje seksuale, krime përdhunimi, sëmundje seksuale dhe neveri të tjera si lakuriqësia dhe pornografia.

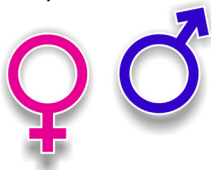

Martohuni!

Muhammedi i nxiste njerëzit të martohen dhe të krijojnë jetë familjare. Ai ua mësonite ithtarëve të tij vlerat islame bujare që ndalojnë marrëdhëniet seksuale, pos si marrëdhënie normale bashkëshortore midis një burri dhe një gruaje. (Sahih Al-Bukhari, 3/26, 1905)

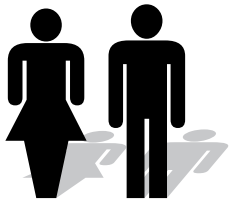

Një i ri kërkoi nga Muhammedi t'i jepte leje të kryente kurvëri (të kishte seks jashtëmartesor me një shoqe ose prostitutë). Muhammedi iu përgjigj: "A e pranon këtë

për nënën tënde?" I riu iu përgjigj: "Jo". Muhammedi tha: "Njëllor njerëzit nuk e duan këtë për nënat e tyre". Pastaj e pyeti të riu të njëjtën gjë edhe tri herë: "A e do këtë për bijën, motrën, tezen tënde?" Secilën herë ai iu përgjigj: "Jo", ndërsa

Muhammedi e përsëriti po të njëjtën gjë: "Njëllor, njerëzit nuk e duan këtë për bijat, motrat dhe tezet e tyre". Pastaj Muhammedi e vendosi dorën e tij mbi zemrën e atij të riu dhe iu lut Zotit: "O Zoti im: falja mëkatin, pastroja zemrën dhe dhuroji dëlirësi". (Munsad Ahmad, 10/5220, 22641)

Muhammedi i autorizoi gratë

Brenda përpjekjeve të tija për t'i autorizuar rolet e grave në shoqëri, Muhammedi caktoi disa ditë brenda çdo jave për arsimimin e grave.

Ai i nxiti ato të marrin pjesë në ngjarjet, festat dhe lutjet islame. Madje edhe shtëpiaket mund ta takonin Muhammedin, të flisnin me të dhe të kërkonin ndihmën, apo këshillën e tij.

Ai kërkonte po ashtu nga gratë të bënin zotim zyrtar (siç bënin burrat), ngaqë ato ishin përgjegjëse para Ligjit islam. Gratë luajnë një rol kyç në shoqëri, ngase e ushqejnë, e rrisin dhe e edukojnë gjeneratën e ardhshme që do ta formojë shtetin. Gratë muslimane ishin të autorizuara të merrnin pjesë aktive në shoqëri, pa e mbuluar rolin e burrave.

Ndonëse përparësia i jepej gjithmonë detyrës së rritjes së fëmijëve dhe kujdesit për mirëqenien e tyre, gratë e kishin zakon të punonin dhe të merrnin pjesë në jetën shoqërore e politike.

Muhammedi e nxiste kujdesin për vajzat/bijat

Muhammedi e theksonte në disa raste trajtimin e mirë të femrave, dhe i përshkruante ato si delikate dhe "të brishta si qelqi". Ai u thoshte shokëve të tij se kushdo që i rrit vajzat e tij siç duhet, dhe i bindet Zotit në kujdesin për to, si dhe i udhëzon në fe, ai do ta fitojë Paraajsën.

Muhammedi e nxiste respektin e plotë ndaj nënave Një burrë e pyeti Muhammedin: “Kush e meriton ndihmën dhe shoqërinë time më të afërt?” Muhammedi iu përgjigj: “Nëna jote”. Pastaj burri e pyeti po pas saj kush tjetër? “Muhammedi përsëri iu përgjigj: “Nëna jote”.

Burri e parashtrroi të njëjtën pyetje edhe një herë, ndërsa Muhammedi iu përgjigj për të tretën herë: “Nëna jote”. Pastaj nga kureshtja burri e parashtrroi pyetjen për të katërtën herë (ai e kuptoi që Muhammedi dëshironte ta theksonte trajtimin më të mirë ndaj nënave). Atëherë Muhammedi i tha: “Babai yt (pra babai yt e meriton ndihmën dhe shoqërinë tënde më të afërt pas nënës tënde)”.

Dijetarët e komentojnë tregimin e mësipërm se nënat nuk mund t’iu ikin tri vuajtjeve kryesore: (1) shtatzënisë, (2) dhimbjes dhe lindjes, (3) dhe në fund gjidhënies dhe zvjerdhjes.

Muhammedi nxiti trajtimin e mirë të bashkëshorteve: Ai ka thënë se nëse një burri nuk i pëlqen njëri nga tiparet e të shoqes, atij do t’i pëlqejë ndonjë tjetër. Dhe ka thënë:

“Besimtarët që shfaqin besimin më të përkryer, janë ata që kanë karakterin më të mirë; ndërsa më të mirët nga besimtarët, janë ata që janë më të mirë me gratë e tyre.” (Tirmithi, 6/188, 3895)

Kjo nxit dashurinë, harmoninë dhe të kuptuarit e ndërsjellë.

Divorci në Islam

Nga ana tjetër Muhammedit nuk i pëlqente divorci. Ai ka thënë: Nëse divorci bëhet i pashmangshëm, ndarja duhet të bëhet në kushte të mira dhe me dashamirësi.³

Kur gratë janë të divorcuara dhe ata kanë arritur kohën e tyre të caktuar (një kohë pritjeje e caktuar për të shqyrtuar vendimin e divorcit), atëherë ose ju mbani ato ose lirojnë ato në mënyrë të drejtë dhe të mirë. Mos i mbani ata me qëllim që t'i dëmtojnë ata dhe të kryejnë agresion: kushdo që bën këtë, ai e bën padrejtësinë.

Kurani, 2: 231

Muhammedi e donte bashkëshorten e tij: Muhammedi e donte bashkëshorten e tij: Disa vite pasi kishte ndërruar jetë bashkëshortja e tij e parë, Hadixheja, Muhammedi u martua

me Aishen, bijën e shokut të tij më të ngushtë, Ebu Bekrit. Përkundër besnikërisë së tij ndaj gruas së tij të ndjerë, ai e donte Aishen dhe ishte i hapur ndaj saj. Një herë atë e pyeti Amr ibn El-Asi (një shok): “Kush është personi më i dashur për ty?” Muhammedi u përgjigj pa hezituar: Aisheja. (Al-Bukhari, 5/5, 3662)

Konfirmojani dashurinë tuaj bashkëshortes suaj: Aisheja rrëfen se Muhammedi e ka përshkruar dashurinë e tij ndaj saj, si një nyje e lidhur fort në litar. Aisheja e kishte për zakon ta pyeste Muhammedin kohë pas kohe “si është nyja”, ndërsa Muhammedi ia konfirmonte dashurinë që kishte për të. Ai i thoshte: “Nyja është ende e lidhur fortë siç ka qenë”.

Muhammedi e kishte zakon të kërkonte nga Aisheja t'u dërgonte një shërbim ushqimi miqve të bashkëshortes së tij të ndjerë Hadixhesë, gjithmonë kur Aisheja gatuante ndonjë dash apo dele..

Muhammedi ia përmendte Aishes se askush nuk kishte qenë më i mirë se Hadixheja në kohën e saj; ajo i kishte besuar atij kur e kishte pranuar shpalljen e Zotit për herë të parë, e shumë të tjerë nuk i kishin besuar (disa nga xhaxhallarët dhe kushërinjtë e tij nuk i kishin besuar). Ajo e mbështeste atë me paratë e saja dhe e përkrahte atë pa hezitim.

Përkundër faktit që disa njerëz mund t'i konsiderojnë komentet e Muhammedit për bashkëshorten e tij të ndjerë Hadixhenë si nxitje të xhelozisë tek bashkëshortja e tij Aisheja, ai ishte bashkëshort i drejtë dhe besnik ndaj grave të veta.

Muhammedi demonstroi besnikëri shembullore ndaj bashkëshortes së tij të ndjerë: Sipas disa transmetimeve, kur Muhammedi u kthye në Mekë në vitin 630 e.r., ai kërkoi nga shoqëruesit e tij që ta ngrenë çadrën e tij afër varrit të Hadixhesë. Ishte kjo një shprehje e dashurisë dhe besnikërisë ndaj saj.

Kjo është fjala "Muhammed" në arabishte e dizajnuar në stil formues që duket si gjeth. Nga artisti në plastikë Farid El-Ali.

Muhammedi dhe poligamia

Muhammedi nuk e futi poligaminë: Në fakt, poligamia ekzistonte qysh para Islamit pa kurrfarë kufizimi në numër. Ishte shumë e zakonshme për një burrë të kishte më shumë se një grua, qoftë si bashkëshorte apo si konkubina apo robinja.⁴

Dihet që Profeti Ibrahim ka qenë i martuar me Sarën, nënën e Isakut dhe Hagarën (Haxheren), nënën e Ishmaelit (Ismailit). Po ashtu, transmetohet se Jakobi (Jakubi) kishte katër gra, dy bashkëshorte dhe dy konkubinas⁵ (Genesis 32:22-24).

Muhammedi e kaloi pjesën më të madhe të jetës i martuar me një grua: Ai ishte i martuar me Hadixhenë për rreth 25 vjet dhe e tij vdiqën qysh si fëmijë.

I martuar
për një grua
plot 25 vjet

Pasi Hadixheja ndërroi jetë, ai u martua me një të ve të varfër dhe në moshë me emrin Sevda. I shoqi i saj kishte ndërruar jetë pasi ishin kthyer nga Abisinia, vendi ku Muhammedi kishte dërguar disa nga shokët e tij për të kërkuar strehim.

Martesa e tij me Sevdanë ishte një lloj përkrahjeje për të. Muhammedi ishte gati 50 vjeçar kur u martua me Sevdanë e cila ishte më në moshë se ai. u bë baba i 4 vajzave dhe 2 djemve. Të dy bijtë

Muhammedi u martua me të bijën e shokut

të tij më të ngushtë, Ebu Bekrit: Disa vite më vonë, Muhammedi u martua me Aishenë, e bija e shokut të tij më të ngushtë dhe shoqëruesit që e mbështeste më së shumti, Ebu Bekrit. Kjo martesë ishte nder për Ebu Bekrin dhe Aishenë.

Muhammedi u martua me të bijën e shokut tjetër më të

ngushtë Omerit: Dy vite më vonë, Hafsa, e bija e shokut tjetër më të ngushtë Omerit, e humbi të shoqin në betejën e Uhudit dhe u bë vejushe. Omeri parapëlqeu që e bija të martohej me njërin nga shokët e tij të besueshëm, por askush nuk i ofroi asaj martesë. Atëherë

Muhammedi mori iniciativën dhe i ofroi asaj martesë. Martesa ishte një nder dhe mbështetje për Omerin dhe të bijën e tij Hafsanë.

Muhammedi u martua me një të ve muslimane që ishte e bija e armikut të tij: Remleh njihej me nofkën "Um Habibeh". Ajo ishte e bija e njeriut kryesor të Mekës (Ebu Sufjanit). Ndonëse Ebu Sufjani nuk i besoi Muhammedit dhe e luftoi për 20 vjet me radhë, e bija e tij e përqafoi Islamin. Ajo ishte njëra nga muslimanët e hershëm që emigruan në Abisini me të shoqin dhe jetuan aty për gati 15 vjet.

I shoqi i saj u konvertua në krishterim dhe ndërroi jetë atje. Ajo mbeti e vetmuarin

në Abisini, ndaj Muhammedi i ofroi martesë Um Habibes dhe ajo e pranoi propozimin e tij dhe u martua me të. Çuditërisht, një vjet më vonë, i ati e përqafoi Islamin.

Muhammedi u martua me Safijjen, një grua nga një

fis çifut: Beni El-Nadir ishte një nga fiset çifute që e tradhtuan Muhammedin dhe punuan kundër tij. Pasi Muhammedi i rrethoi ata në qytetin e tyre të Hajberit, ata u dorëzuan. Safijja, e bija e udhëheqësit të tyre ishte ndër ata që u zunë rob. Muhammedi e liroi atë dhe i ofroi martesë.

Safijja pranoi dhe ata u martuan. Muhammedi u dëshmoi të gjithëve se ai nuk kishte asgjë kundër bashkësisë çifute, por që agresorët duheshin ndaluar pavarësisht racës apo besimit të tyre.

Në shumë raste madje edhe pasi Muhammedi kishte ndërruar jetë, Safijja e përshkroi atë si bashkëshort i dashur dhe i drejtë. (Tirmithi, 6/188, 3894. Musnad Ahmad, 5/2609, 12587)

Koptja Marija

Po në të njëjtin vit, Muhammedi dërgoi një të dërguar tek sundimtari i Egjiptit që ishte i krishterë, duke e thirrur atë ta pranonte porosinë e Islamit.

Sundimtari i Egjiptit u përgjigj me një shfajësim të sjellshëm dhe i dërgoi Muhammedit disa dhurata, si dhe një mjek dhe një shërbëtoare apo konkubinë që quhej Marija. Muhammedi i pranoi dhuratat e sundimtarit egjiptian. Ai u martua me Marijen dhe më vonë ajo i lindi një djalë që ia vunë emrin Ibrahim. Ibrahim i vdiq si i vogël dhe Muhammedi ishte shumë i hidhëruar për humbjen e tij.⁶

Muhammedi e kumtoi Urdhëresën e Zotit për të kontrolluar poligaminë: Islami nuk e ndaloi poligaminë, por e kufizoi dhe e rregulloi atë. Në Islam, nuk është e detyrueshme për t'u martuar me më shumë se një grua, por kjo është e lejuar për shkaqe të sinqerta.

Një burrë mund të martohet me gruan e dytë nëse mund të shfaqë respekt të plotë, drejtësi dhe paanshmëri ndaj grave të tij. Ajeti 3 i Sures 4 në Kur'anin Fisnik tregon qartë se një burrë nuk mund Po ashtu, ky ajet e cakton limitin e katër grave vetëm për bashkëshortët e paanshëm dhe të drejtë. të martohet me më shumë se një grua nëse nuk mund t'i trajtojë ato drejtë dhe paanësisht.

Para kësaj shpalljeje, njerëzit kishin një mori grash pa kufij apo kushte.

Kufizimet mbi Pejgamberin Muhammed: Pejgamberi Muhammed ishte i martuar me më shumë se 4 gra para kësaj shpalljeje. Të qenët bashkëshorte e “të Dërguarit të Zotit” ishte nder i madh, përveç asaj që konsideroheshin si nëna të besimtarëve. Zoti shpalli në Kur'anin Fisnik se gratë e Muhammedit ishin të lejuara për të. Megjithatë, gra të tjera nuk mund të martoheshin më me Pejgamberin Muhammed, madje edhe nëse shkurorezozej prej ndonjërës nga bashkëshortet e tij.⁷

Kufizimet ndaj bashkëshorteve të Muhammedit

Muslimanëve nuk u lejohej të martoheshin me cilëndo nga bashkëshortet e Pejgamberit Muhammed pasi ai ndërroi jetë, ngaqë ato ishin si nënat e tyre.

Nënat e
besimtarëve

Në Kur'anin Fisnik, Zoti i përshkroi bashkëshortet e Pejgamberit se nuk janë si asnjë nga gratë e tjera (ato duhet të shihen nga muslimanët e tjerë si shembullore dhe si nëna të besimtarëve).

Nëse ndonjëra nga bashkëshortet e Pejgamberit do të kryente ndonjë vepër të dukshme mëkatore, ndëshkimi do të dyfishohej për të. Mirëpo, nëse ndonjëra nga bashkëshortet e Pejgamberit do t'i bindej me devotshmëri Zotit dhe të Dërguarit të Tij dhe do të bënte vepra të mira, ajo do të marrë shpërblime të dyfishuara.

Bashkëshortet e Muhammedit kishin lirinë e zgjedhjes:

Zoti kërkoi nga Muhammedi (siç shihet në Kur'anin Fisnik, sureja 33, ajetet 28, 29), t'u japë grave të tij dy opsione: ose të lirohen (d.m.th. të shkurorëzohen) nëse ndonjëra nga to dëshironte jetën e përbotshme dhe zbukurimet e saj, ose të mbeteshin të martuara për Pejgamberin Muhammed dhe t'i përkushtonin jetët e tyre plotësisht për çështjen e Islamit.

Të gjitha e zgjodhën opsionin e dytë dhe që të gjitha mbetën të martuara për Pejgamberin Muhammed. Pasi Muhammedi ndërroi jetë, asnjëra nga ato nuk u rimartua.

1. Transmetuar nga Tirmidhiu. Sipas transmetimeve të tjera pejgamberi Muhammed ka thënë se kushdo që kishte një, dy apo tre bija dhe kujdesej siç duhet për ato (derisa të bëhen të pavarura), ai do të hynte në Parajsën e Zotit.
2. Kur'ani e ka theksuar në shumë ajete se një person duhet të jetë i mirë ndaj të dy prindërve (p.sh. 17:23).
3. Sahih Ebu Davud. Shih, po ashtu, Kur'ani Fisnik, 2:229
4. Në lidhje me poligaminë në religjionet e tjera, të mëhershme, nuk ka pasur kufizim madje as në religjionin hindu. Vetëm në vitin 1954, kur Hindu Ligji Martesor hyri në fuqi u bë e paligjshme për një hindus të kishte më shumë se një bashkëshorte. Sot, është ligji indian ai që e kufizon hindusin të mos ketë më shumë se një bashkëshorte, e jo shkrimet e shenjta hindu.
5. Për më shumë detaje rreth familjes së Jakobit, shih Zanafilla 32:22-24.
6. Muhammedi ishte tejet i pikëlluar për humbjen e të birit deri në atë masë sa qau para shokëve të tij. Duke qenë baba, ai nuk mund t'i ndalte lotët. Muhammedi u tha shokëve të tij se ai do të thoshte vetëm atë që i pëlqente Zotit dhe se një besimtar duhet ta pranojë fatin e caktuar nga Zoti.
7. Luteni të shihni Kur'ani Fisnik, suren 33, ajetet 50, 51, 52 në lidhje me bashkëshortet e Pejgamberit Muhammed (p.q.m.t.)

Të drejtat e njeriut ⁷

Kreu

“O ju njerëz, vërtet Ne ju krijuam juve prej një mashkulli dhe një femre, ju bëmë popuj e fise që të njiheni ndërmjet vete, e s’ka dyshim se te Allahu më i ndershmi ndër ju është ai që më tepër është ruajtur (këqijat), e Allahu është shumë i dijshtëm dhe hollësisht i njohur për çdo gjë.”

Kur’ani Fisnik, 49:13

Liri, drejtësi dhe mbrojtje

“Pa detyrim” është një rregull thelbësore në Islam

Muhammedi e shpalli veten si i Dërguar i Zotit. Ai e pranoi Porosinë Hyjnore për njerëzimin, dhe u përpoq t’iua kumtonte atë të gjithë njerëzve, por nuk detyroi askënd që ta pranonte atë. Ai e recitoi Kur’anin Fisnik që e konfirmon lirinë e besimit dhe lirinë e zgjedhjes për të gjithë njerëzit.

*“Sikur të kishte dashur Zoti yt, do t’i besonin
çka janë në tokë që të gjithë. A ti do t’i detyrosh njerëzit
të bëhen besimtarë?”*

Kur’ani Fisnik, 10:99

*“Në fe nuk ka detyrim. Është sqaruar e vërteta nga e kota.
E kush nuk i beson të pavërtetat e i beson Allahut, ai është
kapur për lidhjen më të fortë, e cila nuk ka këputje.
Allahu është dëgjues i dijshtëm.”*

Kur’ani Fisnik, 2:256

Moraliteti dhe barazia e të gjitha racave:

Në Islam, të gjithë njerëzit konsiderohen si të barabartë para ligjit, për shkak të përkatësisë së tyre gjinisë njerëzore. Devotshmëria dhe epërsia e karakterit moral, janë i vetmi kriter për epërsinë individuale në sytë e Zotit. Muhammedi e ka thënë këtë me fjalët e tij:

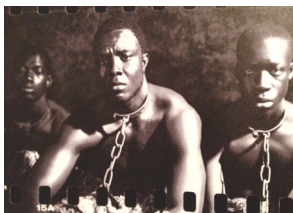

“Zoti juaj është Një. E gjithë gjinia njerëzore është nga Ademi, ndërsa Ademi është krijuar nga pluhuri. Një arab nuk ka epërsi ndaj një jo-arabi, e as një jo-arab nuk ka epërsi ndaj një arabi, veçse nga devotshmëria (Musnad Ahmad 10/5586, 23972)

Muhammedi nxiste lirimën e skllavëve dhe i shtroi rregullat islame për eliminimin e skllavërisë

Skllavëria ekzistonte para kohës së Muhammedit. Në fakt, ajo ishte pjesë e shumë sistemeve shoqërore në botë. Skllavërit konsideroheshin si asete financiare dhe si pjesë e pasurisë së njerëzve. Meqenëse Islami e mbron pasurinë dhe pronën e njerëzve, skllavëria gradualisht u braktis.

Shpagimi për thyerjen e disa rregullave islame kërkonte lirimën e skllavëve (blerja e robit nga dikush dhe lirimi i tij, apo i saj). Po ashtu, abuzimi apo ndëshkimi i skllavëve pa ndonjë arsye të drejtë kërkonte lirimën e tyre me qëllim shpagimin për mëkatën e tillë. Kjo vazhdoi derisa skllavëria nuk u hoq tërësisht.

Muhammedi i inkurajonte besimtarët t’i lironin skllavërit për hir të Zotit. Me një rast, Muhammedi e pa një person që quhej Ebu Mes’ud El-Bedri teksa e godiste dhe e fshikullonte skllavin e tij. Muhammedi i tha prerazi:

“Ti duhet ta dish se Zoti është më i aftë dhe ka më shumë pushtet mbi ty sesa aftësia apo pushteti yt mbi këtë skllav.” Ebu Mesudi si u qetësua paksa i tha Muhammedit me një gjuhë shfajësuese: “Do ta liroj atë për hir të Zotit”. Muhammedi vijoi: “Po të mos e bëje këtë, zjarri i xhehennemit do të ta prekte fytyrën”. (Sahih Muslim, 5/91, 1659)

Mbrojtja dhe siguria e njerëzve: Duke iu drejtuar më shumë se 100.000 besimtarëve muslimanë, Muhammedi tha në predikimin e tij të fundit:

“O njerëz, besimtarët janë vëllezër. Askush nuk guxon t’ia marrë pronën vëllait të vet, pa pajtimin e tij të plotë. A e dorëzova Porosinë? O Allah, Zoti im, bëhu dëshmitar imi. Mos u ktheni kurrë duke goditur qafën e njëri-tjetrit. Vërtetë në mesin tuaj kam lënë atë që nëse e merrni, nuk do të humbisni nga rruga pas meje: Librin e Zotit dhe shembullin tim. A e dorëzova Porosinë? O Allah, Zoti im, bëhu dëshmitar imi”.

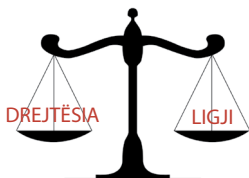
(Al-Hakim, 1/93, 317. Al-Bayhaqi, 6/96, 11640)

Të gjithë njerëzit janë të barabartë

para ligjit: Muhammedi theksonte se të gjithë njerëzit duhet ta respektojnë ligjin, ndërsa kundërvajtësit duhet të ndëshkohen pavarësisht pozitës së tyre shoqërore. Kur ligji zbatohet me drejtësi, të gjithë njerëzit gëzojnë drejtësinë dhe sigurinë.

Për shembull, grabitja dhe vjedhja janë sulm ndaj pasurisë së njerëzve. Keqbërësit duhen ndëshkuar, pavarësisht racës dhe klasës së tyre shoqërore. Muhammedi tregoi që askush nuk është mbi ligjin, madje as farefisi i Muhammedit. Ai ka thënë qartë se do ta kishte ndëshkuar edhe bijën e tij të dashur (Fatimenë), sikur të kishte vjedhur (pasurinë e dikujt).⁴

Gjykoni me drejtësi: rrëfimi i Tumehut dhe burrit çifut:

Me një rast, një burrë arab me emrin Tumeh Bin Ubejrik vodhi një mburojë prej metali, që ishte pjesë e një takëmi parzmoreje dhe e fshehu atë në shtëpinë e një shoku çifut. Çifuti u akuzua për vjedhje të mburojës prej metali, por ai e mohoi këtë dhe e akuzoi Tumehun.

Meqë kundërvajtësi nuk dihej ende, shumë muslimanë arabë ndjenin keqardhje për Tumehun dhe u orvatën të ndikonin mbi mendimin e Muhammedit për ta kthyer rastin kundër burrit çifut, por drejtësia islame mbizotëroi. U dëshmuua që Tumeh ishte fajtor, ndërsa burri çifut i pafajshëm. Në këtë kontekst, u shpall një varg nga Kur'ani Fisnik që kërkon drejtësi:

(Al-Hakim, 4/385, 8256. Tirmithi, 5/128, 3036)

“Ne të zbritëm ty (Muhammed) librin (Kur’anin) me plot të vërteta, që të gjykosh mes njerëzve me atë që të mësoi Allahu. Mos u ngatërro për tradhëtarët (mos u dil në ndihmë).”

Kur’ani Fisnik, 4:105

Të drejtat dhe detyrimet e grave

Muhammedi e ripohoi mbrojtjen e të drejtave të grave në fjalimin e tij të lamtumirës. Ai tha:

“O Njerëz, është e vërtetë se ju keni ca të drejta në lidhje me gratë tuaja, por edhe ato kanë të drejta mbi ju. Mbani mend se ju i keni marrë për gra nën besimin e Zotit dhe me lejen e Tij. Trajtojini gratë tuaja mirë dhe jini të sjellshëm ndaj tyre, sepse ato janë partneret tuaja dhe ndihmuese të përkushtuara” (Sahih Al-Bukhari, 6/27, 5185. Muslim, 4/178, 1468)

Mbrojtja e të drejtave të jetimëve

Muhammedi i kumtoi Urdhëresat e Zotit në lidhje me jetimët. Kur’ani Fisnik i urdhëron muslimanët t’i mbrojnë të drejtat e jetimëve dhe t’i trajtojnë ata me mirësjellje dhe drejtësi.

“Ata që e hanë pa të drejtë pasurinën e jetimëve, në të vërtetë ata hanë atë që mbush barkun e tyre zjarr dhe do të futen në zjarrin e xhehennemit.”

Kur’ani Fisnik, 4:10

Muhammedi ka thënë:

“Unë dhe personi që përkujdeset për një jetim, do të jemi në Parajsë kështu” duke i bashkuar gishtin e tij tregues dhe atë të mesëm”.⁵ (Sahih Al-Bukhari, 7/53, 5304)

Looking
after
orphans

Dorëzuoja amanetet të zotëve: Nga Muhammedi u kërkua ta udhëhiqte namazin mortor për një person, por ai i pyeti fillimisht shoqëruesit e tij: “A ka huazuar ky njeri para, ose a ka pasur në posedim amanete që u kanë takuar të tjerëve?” Ata thanë: “Po.” Atëherë Muhammedi kërkoi që fillimisht t’ua dorëzonin amanetet të zotëve dhe pastaj do të falej për të. Kur’ani Fisnik, 4:58 thotë:

fillimisht shoqëruesit e tij: “A ka huazuar ky njeri para, ose a ka pasur në posedim amanete që u kanë takuar të tjerëve?” Ata thanë: “Po.” Atëherë Muhammedi kërkoi që fillimisht t’ua dorëzonin amanetet të zotëve

“Allahu ju urdhëron që t’u jepni amanetin të zotëve të tyre dhe kur të gjykoni, ju urdhëron të gjykoni me të drejtë mes njerëzve. Sa e mirë është kjo që ju këshillon. Allahu dëgjon dhe sheh si veproni.”

Mbrojtja e të drejtave të trashëgimtarëve

Sipas ligjit islam, kur dikush vdes, anëtarët e familjes së tij apo të saj më të afërt kanë të drejtë për pjesë të përcaktuara nga trashëgimia (pasuria dhe prona e personit të ndjerë). Islami nuk lejon që një person të ndajë me testament më shumë se një të tretën e pasurisë së tij/saj për qëllime bamirësie apo si dhurim. Kjo bëhet me qëllim të mbrojtjes të së drejtave të trashëgimtarëve dhe për të siguruar shpërndarje të drejtë të trashëgimisë ndër të gjithë ata.

Muhammedi e kishte vizituar një nga shokët e tij pasi ky i fundit kishte rimarrë veten pas një sëmundjeje. Burri tha që kishte një pasuri të madhe dhe se kishte vetëm një bijë si trashëgimtare. Ai e pyeti Muhammedin se a mund të linte dy të tretat e pasurisë së tij si bamirësi. Muhammedi i tha: "Jo!" Burri e pyeti për një të tretën? Muhammedi tha: "Një të tretën (duke u pajtuar), e madje edhe një e treta është shumë. T'i lësh trashëgimtarët e tu të pasur është më mirë sesa t'i lësh të varfër që të kërkojnë ndihmë."

S'ka fajde në Islam

Muhammedi ka thënë: "Zoti ua ka ndaluar të merrni fajde, prandaj të gjitha detyrimet me kamatë do të shfuqizohen tani e tutje. Juve ju takon ta mbani kapitalin tuaj. Ju as nuk do të shkaktoni e as nuk do të vuani çfarëdo pabarazie. Allahu ka gjykuar që të mos ketë fajde (kamatë)."

"Ata që hanë (kërkojnë) kamatë, ata nuk ngrihen ndryshe vetëm se si ngrihet i çmenduri nga të prekurit e djallit. (Bëjnë) kështu ngase thanë: "Edhe shitblerja nuk është tjetër, por njësoj sikurse edhe kamata"! E Allahu e ka lejuar shitblerjen, por e ka ndaluar kamatën."

Kur'ani Fisnik, 2:275

Kjo është fjala "Muhammed" në arabishte e dizajnuar në stil formues e pastaj i përsëritur në mënyrë artistike. Nga artisti Farid El-Ali.

Vrasja dhe gjakderdhja për nder

janë të ndaluara: Muhammedi e ndaloi hakmarrjen (shpagimin) dhe gjakmarrjen (armiqësi apo ngatërresë gjaku). Në fjalimin e tij të lamtumirës ai tha:

“Çdo e drejtë që del nga vrasja në ditët para Islamit nuk merret parasysht tash e tutje, ndërsa e drejta e parë e tillë nga e cila unë heq dorë është ajo që del nga vrasja e Rabias (kushërirë e Muhammedit).

(Tirmithi, 5/167, 3087. Ibn-Majeh, 4/243, 3055)

Vrasje të qëllimshme dhe vrasje gabimisht: Vrasja e qëllimshme dhe vrasja me pahir: Vrasja e qëllimshme i nënshtrohet shpagimit në lloj, ndërsa vrasësi duhet ndëshkuar. Mirëpo, kushdo që vret dikë me pahir dhe shkakton vdekje aksidentale, duhet t’i paguajë kompensim familjes së personit të vrarë. Në kohën e Muhammedit, zhdëmtimi arrinte njëqind deve. Muhammedi i tha popullit të tij se kushdo që kërkon më shumë se ky numër është person i Epokës së Injorancës.

Luftoni vetëm ata që ju luftojnë:

Muhammedi i mësoi ithtarët e tij të jenë kategorikë ndaj armiqve të tyre, as të nënshtroar e as agresivë. Ai ishte pashmangshmërisht i përfshirë nëpër fushëbetejat. Muhammedi i përcaktoi rregullat dhe etikën e angazhimit me armiqtë në betejat dhe të sjelljes me robërit e luftës.

Ai i mësoi muslimanët të mos i luftojnë civilët, dhe të mos sulmojnë apo vrasin fëmijë, gra e pleq. Ai kërkoi nga ata të mos e shkatërrojnë mjedisin jetësor apo të dëmtojnë drutë. Ai iua përkujtonte vazhdimisht atyre se përfshirja e tyre në beteja duhet bërë në baza të sigurta, dhe për hir të Zotit i Cili nuk i do ata që i kapërcejnë kufijtë. Ajeti 190 i sures së 2-të të Kur'anit Fisnik i vendos rregullat themelore për luftimin e armiqve dhe agresorëve. Ai thotë qartë:

MOS VRISNI

civilë, fëmijë,
gra dhe pleq

MOS SHKATËRRONI

mjedisin dhe mos
i prisni drutë

“Dhe luftoni në rrugën e Allahut kundër atyre që ju sulmojnë e mos e teproni se Allahu nuk i do ata që e teprojnë (e fillojnë luftën).”

Muhammedi e konsideronte vetëvrasjen mëkat madhor

Muhammedi e tha këtë me këto fjalë:

“Kushdo që vetëvritet me një copë metali, ai/ajo do të ringjallet në Ditën e Gjykimit duke e mbajtur të njëjtën copë metali dhe duke u vetëvrasur pandërprerë në zjarrin e xhehennemit përgjithmonë; ndërsa kush vetëvritet me helm, ai/ajo do të ringjallet në Ditën

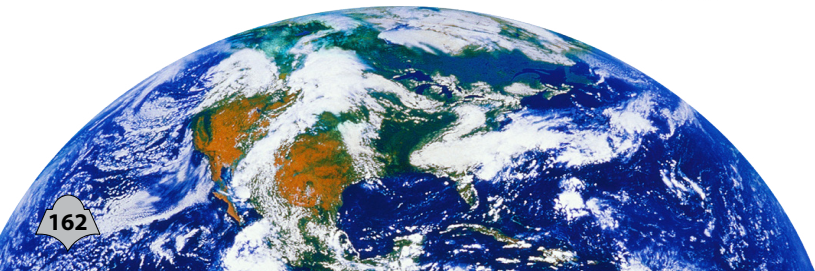
e Gjykimit duke e mbajtur po të njëjtin helm dhe duke e gëlltimitur pandërprerë atë në zjarrin e xhehennemit përgjithmonë; e kush vetëvritet duke u hedhur nga ndonjë vend i lartë, siç është mali, do ta bëjë të njëjtën në zjarrin e xhehennemit përgjithmonë.”⁶

Shenjtëria dhe pacenueshmëria e jetës njerëzore

Ngase Zoti është krijues i jetës dhe i vetmi kontrollues i saj, Ai e posedon vetë jetën e krijesës. Zoti thotë në Kur’anin Fisnik në lidhje me rastin e të parës vrasje në histori kur Kabili/Kaini, i biri i Ademit, e vrau të vëllanë Habilin/Abelin:

“Për këtë (shkak të atij krimi) Ne u shpallëm (ligj) beni israilëve se kush vret një njeri (pa të drejtë), pa mbytur ai ndonjë tjetër dhe pa bërë ai ndonjë shkatërrim në tokë, atëherë (krimi i tij) është si t’i kishte vvarë gjithë njerëzit. E kush e ngjall (bëhet shkak që të jetë ai gjallë) është si t’i kishte ngjallur (shpëtuar) të gjithë njerëzit. Atyre (beni israilëve) u erdhën të dërguarit Tanë me argumente, mandej edhe pas këtij (vendimi) shumë prej tyre e teprojnë (kalojnë kufijtë në vrasje) në këtë tokë.”

Kur’ani Fisnik, 5:32

Muhammedi e dënonte dhunën

Muhammedi nuk e përdorte kurrë dhunën si mjet për kumtimin e Porosisë së Zotit, apo për ta imponuar fenë e Zotit. Edhe pse ai themeloi një Shtet Islam në Medine, ai, nuk e përdori kurrë bashkësinë e vogël të muslimanëve që mbetën në Mekë për të krijuar probleme, apo për t'i vrarë armiqtë e tij. Në fakt, ai kërkoi nga ithtarët e tij ta respektonin rendin shoqëror të shoqërisë ku jetonin.

Muhammedi i mësoi besimtarët se kudo dhe kurdo që butësia dhe mirësjellja përdoren në ndonjë çështje, kjo ia shton vlerën asaj dhe do të japë rezultate të mira. Ai i mësoi po ashtu se vrazhdësia dhe sjelljet harbute do të prishin çdo çështje. Transmetuar nga Muslimi

Bukurshkrim islam i prodhuar nga bukurshkruesi turk Hasan Çelebi i një ajeti në Kur'anin Fisnik. Zoti u thotë njerëzve: "kur të gjykoni mes njerëzve, gjykoni me drejtësi." 4:58.

Bukurshkrim islam i prodhuar nga bukurshkruesi egjiptian Isam Abdul Fettah i një ajeti në Kur'anin Fisnik. Zoti u thotë njerëzve: "...e askush nuk do ta bartë barrën e tjetrit...". Pjesë nga 17:15.

POSHTËSHËNIME

1. **Nelson Mandela** (presidenti i parë i Afrikës së Jugut demokratike) është një shembull madhor për përpjekjen kundër aparteidit dhe diskriminimit mes njerëzve të racave të ndryshme. Afrika e Jugut u bë një shtet në të cilin të gjithë njerëzit jetojnë bashkë si një komb të bashkuar në larminë e tyre.

Mësimet e Kur'anit e konfirmojnë faktin që Zoti e ka krijuar njerëzimin në kombe dhe fise të ndryshme që të mund ta njohin njëri-tjetrin. Një njeri i bardhë nuk ka epërsi ndaj një njeriu jo të bardhë, përveçse në devotshmëri (dhe e kundërta). "E s'ka dyshim se te Allahu më i ndershmi ndër ju është ai që më tepër është i ruajtur (nga të këqijat). *Allahu është shumë i dijshtëm dhe hollësisht i njohur për çdo gjë.*" Kur'ani Fisnik, 49:13.

- 2 Rijad Es-Salihin (1603/4), (1605/6).

- 3 Pejgamberi Muhammed ka bërë me dije se në Ditën e Gjykimit, Zoti do të jetë armik i atyre që angazhojnë punëtorë dhe nuk ua japin atyre pagat. Pejgamberi Muhammed ka theksuar se pagat duhet t'u jepen punëtorëve para se t'u thahet djersa. Pagat nuk guxon të vonohen dhe duhen dhënë menjëherë pas përfundimit të punës.

- 4 Për më shumë informata rreth ligjit islam luteni të shihni: <http://www.islamreligion.com/category/110/>
- 5 Sahih El-Buhari (34/8)
- 6 Sahih El-Buhari (5778) dhe Sahih Muslim (109)

Dizajn artistik nga fjala "Muhammed" në arabishte.
Nga Farid El-Ali.

Mjedisi ∞

Kreu

Druri i përkulur është gjetur në një vend kampimi në Nowra, në jug të Sydneyt, Australi. I përngjan përkuljes para Zotit në lutjet muslimane. Cepi më i ulët i drurit i ngjason kokës së një njeriu që përkulet.

Mësimet e Muhammedit për ruajtjen e mjedisit

Muhammedi kërkonte një botë të gjelbër: Ai e ndërlidhi ruajtjen e mjedisit me besimin tek Zoti, i Cili i ka krijuar të gjitha qeniet. Prandaj, një besimtar i Zotit nuk mund t'i shkaktojë dëm mjedisit, ngaqë ai është pjesë e Mbretërisë së Zotit. Dëmtimi i mjedisit dhe shkretime, apo ndotja e resurseve të tij (ujit, bimëve, kafshëve, dheut, ajrit, ekosistemit detar, etj.), nuk është i pranueshëm nga pikëpamja islame.

“Çdo musliman që mbjell një farë që rritet deri në një shkallë kur njerëzit, kafshët, apo zogjtë mund të kenë dobi nga ajo, ose mund ta hanë atë, atëherë ky veprim konsiderohet sadaka” (bimirësi që shpërblehet nga Zoti). Muhammed ﷺ

(Bukhaari, 2320) and (Muslim, 1188)

Burimet natyrore janë në drejtpeshim të përsosur Muhammedi i ka mësuar ithtarët e tij se të gjitha burimet natyrore janë krijuar nga Zoti, dhe janë caktuar nga Ai në një drejtpeshim të përsosur.

“Ne çdo send kemi krijuar me masë të caktuar”.
“...Tek Ai çdo send është me masë të caktuar.”
“...mjeshtëri e Allahut që përsosi çdo send...”

Kur’ani Fisnik, 54:49; 13:8; 27:88.

Njerëzit kanë të drejta të barabarta në burime

natyrore: Njerëzit kanë të drejta të barabarta në burimet natyrore: Burimet natyrore janë dhuratë nga Zoti për mbarë njerëzimin.

Ato nuk duhet të shpërdorohen apo të monopolizohen. Muhammedi

ka thënë se njerëzit kanë

hise të barabartë në ujë, barin (mbulesën e gjelbër) dhe zjarrin (energjinë) (përveç asaj që është privatizuar ligjërisht).

Shto vlerë

Mos e ndot mjedisin

Mos e dëmto mjedisin

Mos i harxho kot/shfrytëzo tej mase burimet natyrore

Përdori burimet natyrore me efikasitet, konsideroje riciklimin.

Fauna dhe flora janë krijim i Zotit
"I lartë është Allahu, më i miri Krijues!"

Kur'ani Fisnik, 23:14

"Mos dëmto" është rregull i përgjithshëm Muhammedi vendosi një rregull të përgjithshëm për mbrojtjen e burimeve natyrore, ruajtjen e mjedisit dhe sigurimin e njerëzve kur u ka thënë shokëve të tij:

"Ju nuk duhet të dëmtoni apo të dëmtoheni".

"Besimi (në Zot) mund të degëzohet në më shumë se 70 pjesë në krye të të cilave është dëshmimi i njëjesisë së Zotit. Pjesa e fundit është largimi nga rruga i asaj që i dëmton njerëzit".⁴

Muhammed ﷺ

(Sahih Al-Bukhari, 1/11, 9)

Kjo është fjala "Muhammed" e shkruar në një stil fjalëformues të bukurshkrimit arab. Fuket si gjethet e gjelbra nga një pemë.

Muhammedi ka theksuar racionimin e ujit dhe ka dënuar shpërdorimin dhe harxhimin e tepërt

Muhammedi i ka thënë qartë një shoku të tij (i cili merrte abdest) të mos e harxhonte kot ujin, qoftë edhe sikur të ishte pranë një lumi. Me një rast tjetër Muhammedi u tha shokëve të tij të mos e ndotin ujin e amullt dhe të mos urinojnë në të.

Zoti ka thënë në Kur'anin Fisnik:

*“...ujin e bëmë bazë të jetës së çdo sendi.”
 “Ata që shpenzojnë tepër (mastrafxhinjtë)
 janë vëllezër (në veprim) të djajve,
 e djalli është përbuzës i madh i Zotit të Tij.”*

“...hani dhe pini e mos e teproni, pse Ai (Allahu) nuk i do ata që e teprojnë (shkapërderdhin).”

Kur'ani Fisnik, 21:30; 17:27; 7:31

Shto vlerën e mjedisit: Muhammedi i nxiste njerëzit që vazhdimisht t’ia shtojnë vlerën mjedisit, sikur edhe e tërë gjithësia të përmbysesj dhe jeta të përfundonte në këtë planet. Ai ka thënë:

“Nëse vjen Çasti (d.m.th. fundi i jetës së kësaj bote) dhe dikush ka një filiz në dorën e tij dhe është në gjendje ta mbjellë, le ta bëjë atë”. (Musnad Ahmad, 5/2727, 13100)

Shto
vlerë

Nga besimtarët në Zot kërkohet që t'i shtojnë vlerë mjedisit dhe ta mbrojnë atë. Zoti nuk i do ata që shkaktojnë dëm (mbi tokë) dhe i shkatërrojnë të mbjellat dhe bagëtinë.

“Dhe me atë që të ka dhënë Allahu, kërko (ta fitosh) botën tjetër, e mos lë mangu atë që të takon nga kjo botë, dhe bën mirë ashtu siç të ka bërë Allahu ty, e mos bën të këqija në tokë, se Allahu nuk i do çrregulluesit.”

Kur'ani Fisnik, 28:77

Mirëqenia e kafshëve

Muhammedi kërkonte trajtim etik të kafshëve

Ai ishte kundër mbajtjes të mbyllura, ose lidhjes të kafshëve pa ndonjë arsye të vërtetë. Po ashtu, atij nuk i pëlqente fshikullimi i kafshëve, apo goditja e tyre në fytyrë. Me një rast, Muhammedi dëshiroi t'ia përcillte një mesazh mëshire një personi që e kishte ngarkuar devenë e tij me barrë të rëndë. Muhammedi i tha atij se deveja e tij “iu ankua” për shkak se ishte ngarkuar më shumë se ç'mund të mbante.

Me një rast tjetër, Muhammedi iu tha shokëve të tij se Zoti e ka ndëshkuar një grua ngaqë ajo kishte burgosur, apo mbyllur një mace derisa ajo kishte ngordhur. Ajo as nuk e kishte ushqyer macen e as nuk e kishte liruar.

Kafshët dhe të gjitha krijesat janë pjesë e një komuniteti më të madhe të jetës në Tokë

“Nuk ka asnjë gjallesë në tokë dhe as shpendë që fluturojnë me dy krahë e që nuk janë të ndara në grupe (të ndryshme), sikurse edhe ju (Zoti i krijoi, i pajisi si juve). Asgjë nuk kemi lënë pas dore nga evidenca. Më në fund te Zoti i tyre do të tubohen.”

Kur'ani Fisnik, (Bagëtia) 6:38

Mishi
hallall

Hallall do të thotë më shumë se ushqimi hallall: Muhammedi i mësoi ithtarët e tij se ata nuk kishin të drejtë të vrisnin çfarëdo kafshe, pos ato të lejuara nga Zoti. Vetëm me lejen e Zotit (të Cilit i takojnë të gjitha krijesat) disa lloje kafshësh mund të theren për konsumim njerëzor. Vetëm kafshët bimëngrënëse mund të theren për t'u ngrënë, me përjashtim të derrit (p.sh. lopët, delet, pulat dhe zogjtë që nuk hanë mërshë).

Muhammedi i mësoi ithtarët e tij, se vrasja e ligjshme (Hallall) e kafshëve duhet bërë në mënyrën më të mirë, pa dhimbje: Për shembull, kafsha nuk mund të theret me thikë të topitur (ajo duhet të jetë shumë e mprehtë). Kafsha nuk guxon të goditet me gur apo të theret pranë ndonjë kafshe tjetër, që e sheh procesin e therjes. Muhammedi i tha një personi që e therte kafshën pranë një tjetre: **“A dëshiron ta vrasësh kafshën tjetër dy herë?”**

(Al-Hakim, 4/231, 7658)

Trajtimi etik
i kafshëve

Me një rast, Muhammedi dëshiroi t'i jepte një mesazh një personi përkitazi me trajtimin e mirë të kafshëve. Ai i tha se deveja e tij i ishte "ankuar" atij ngaqë ishte ngarkuar më shumë se ç'mund të mbante. (Abu-Dawoud, 2/328, 2549)

Me një rast tjetër, Muhammedi u tha shokëve të tij: "Kushdo që i ka zënë foshnjat e këtij zogu duhet t'ia kthejë ato nënës së tyre (që po fluturonte se pulë pa kokë)."

(Abu-Dawoud, 3/8, 2675, 4/539, 5268)

Mësimi praktik i butësisë me kafshët:

Do të shpërbleheni për mirësjelljen ndaj kafshëve: Një vepër e mirë, madje edhe ndaj kafshëve, meriton të shpërblehet nga Zoti. Muhammedi një herë u rrëfeu shoqëruesve të tij një tregim për një burrë të etur që kishte gjetur një pus uji dhe kishte zbritur në të për të pirë ujë. Kur ishte ngjitur lart, kishte parë një qen teksa po gulçitej nga etja, ndaj burri kishte zbritur sërish në pus për ta mbushur këpucën e vet me ujë dhe ia solli qenit për të pirë. Zoti ishte mirënjohës për mëshirën e këtij burri dhe ia fali mëkatet e mëparshme.

(Sahih Al-Bukhari, 3/132, 2466. Muslim, 7/44, 2244)

Më një rast tjetër Muhammedi u tregoi shoqëruesve të tij se Zoti e kishte ndëshkuar një grua, ngaqë e kishte burgosur dhe mbyllur një mace derisa ajo vdiq. Ajo as nuk e kishte ushqyer e as nuk e kishte lënë të lirë. (Sahih Al-Bukhari, 3071)

Mrekullia 9

Kreu

“Nuk është e logjikshme të mendohet se ky Kur’an është i trilluar prej dikujt pos Allahut, por është vërtetues i asaj (shpalljes) që ishte më parë, dhe sqarues e komentues i librit.

Nuk ka farë dyshimi se është (i zbritur) nga Zoti i botëve.”

Kur’ani Fisnik, 10:37

Mrekullia e Zotit për Muhammedin

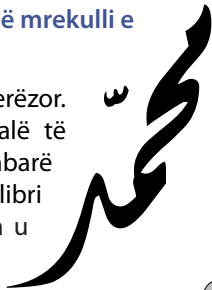
Shumë dijetarë besojnë se misioni i Muhammedit për ta kumtuar Porosinë e Zotit, dhe për t'i sjellë njerëzit në fe, ishte më i rëndë se misioni i shumë të dërguarve dhe profetëve të tjerë para tij. Mrekullia kryesore që ai e solli ishte Kur'ani që ishte libër i recituar në origjinalin në arabishte si shpallje hyjnore nga Zoti. Përkundër rezistencës që e pranoi nga populli i vet që fliste arabisht, ai ua kumtoi Islamit edhe kombeve dhe bashkësive të gjuhëve, kulturave dhe religjioneve të ndryshme jashtë Gadishullit Arabik.

“A nuk e përfillin ata (me vëmendje) Kur'anin? Sikur të ishte prej dikujt tjetër, përveç prej Allahut, do të gjenin në të shumë kundërthënie.”

Kur'ani Fisnik, 4:82

Përse Kur'ani Fisnik konsiderohet si një mrekulli e amshuar?

Kur'ani Fisnik nuk ka autor njerëzor. Muslimanët e konsiderojnë atë si Fjalë të Zotit dhe Porosi e Tij e amshuar për mbarë njerëzimin. Ata besojnë që ai është libri i vetëm që i përmban Fjalët e Zotit, pa u parafrazuar nga i Dërguari i Tij, apo nga kushdo tjetër.

Ndryshe nga mrekullitë fizike që u sollën nga profetët dhe të dërguarit e vërtetë, dhe që u panë vetëm nga popujt që jetuan në kohën e tyre, Ku r’ani Fisnik, konsiderohet nga muslimanët si një mrekulli e am shuar që mund të preket, shihet, le xo het dhe kumtohet nga njëri brez në tjetrin.

“Thuaj (Muhammed): ‘Edhe sikur të bashkoheshin njerëzit dhe xhinët për të sjellë një Kur’an të tillë, ata nuk do të mund të bënin si ky, sado që do ta ndihmonin njëri-tjetrin.’” Kur’ani Fisnik, 17:88

Ruajtja e pakrahasueshme e tekstit Kuranit: Ruajtja e pakrahasueshme e tekstit të Kur’anit: Kur’ani Fisnik që e kemi sot, është identik me atë që i është shpallur Profetit Muhammed më shumë se katërbëdhjetë shekuj më parë. Fillimisht, ai mbahej mend nga shumica e besimtarëve muslimanë të devotshëm (fjalë për fjalë e germë për germë).

Pastaj, brenda një kohe të shkurtë pasi ndërroi jetë Muhammedi, Kur’ani Fisnik i plotë për herë të parë u përmbloodh në një libër, kur Ebu Bekr Es-Siddiku u bë halifi i parë në Islam. Një numër kopjesh autentike u prodhuan dhe u shpërndanë në shtetet ose rajonet e ndryshme islame, kur Osman Bin Affani u bë halifi i tretë, 13 vjet pasi ndërroi jetë Profeti Muhammed.

Kjo është pjesë e një ajeti në Kur’anin Fisnik. Zoti i thotë popullit të Tij: “Më thirrni Mua, Unë ju përgjigjem”. Sureja 40 (Falësi – Gafir): 60.22 Mrekullia

Koncepti i përsëritjes “Tevatur” e konfirmon autenticitetin absolut të Kur’anit, sepse ai tregon që teksti i njëjtë është treguar nga grupe të ndryshme njerëzish dhe është bartur nga një brez në tjetrin pa kundërthënie, mospërputhje ose mungesë lidhjeje logjike.

Veçantia e Kur’anit: Duhet vërejtur se thëniet dhe mësimet e Muhammedit nuk janë përzier me Kur’anin Fisnik (që i përmban vetëm Fjalët e Zotit, pa komente apo shtjellime njerëzore). Thënie dhe mësimet e Muhammedit janë tubuar nëpër libra që janë quajtur “Sunneti ose Hadithi i

Profetit”. Ata i përfshinin mësimet e tij, mënyrën e tij të jetesës dhe shpjegimin e Librit (Kur’anit Fisnik).

Krahasimi midis librave të Hadithit dhe librave të shenjtë të tjerë Shumica e librave të shenjtë të religjioneve të ndryshme, kanë autor, dhe janë shkruar nga individë me fjalë dhe fraza të tyre. Meqenëse librat e Hadithit janë tubuar nga dijetarë muslimanë, dhe përmbajnë thëniet dhe mësimet e Muhammedit, shumë hulumtues i konsiderojnë ato të ngjashme me librat e shenjtë të tjerë. 123 Mrekullia Për shembull, Bibla është shkruar gjatë

një periudhe prej 1400 deri 1800 vitesh nga autorë të ndryshëm. Ajo paraqet një kompilim prej 66 librash të veçantë, të grupuar në dy ndarje kryesore: Dhiata e Vjetër (që përmban 39 libra) dhe Dhiata e Re (që përmban 27 libra).

Gjuha e Kur'anit Fisnik tregon se Zoti i flet njerëzimit. Në të përdor shpesh përemrin "Ne" me folje dhe fjala "Thuaj" (p.sh. Thuaju o Muhammed atyre). Muhammedi ka thënë qartas se ajo që e reciton ai si Kur'an, janë Fjalët e Zotit e jo fjalë të tija.

Ruajtja e pakrahasueshme e stilit të recitimit të Kur'anit:

Kur lexohet apo recitohet Kur'ani Fisnik, fjala "Texhvid" përdoret ose theksohet zakonisht për ta përshkruar dijen që merret me rregullat që e kontrollojnë mënyrën e leximit të Kur'anit Fisnik.

Muslimanët besojnë se nuk është ruajtur vetëm teksti kur'anor në mënyrë unike, por edhe stilet me të cilat Muhammedi dhe shokët e tij e recitonin atë.

Stilet e recitimit të Kur'anit Fisnik janë të dokumentuar nga emrat e transmetuesve dhe të recituesve duke filluar nga ata që dëgjuan nga Muhammedi e deri më sot. Kjo është bërë në mbarë botën islame, dhe ka vazhduar nga njëri brez në tjetrin deri më sot.

Texhvidi
shkencë
unike

Besohet se "Texhvidi" është një shkencë shumë unike, që nuk gjendet nëpër religjionet e tjera. Ajo e pasqyron nivelin më të lartë të vëmendjes të dhënë nga shokët e Muhammedit, me qëllim të ruajtjes së mënyrës se si ai e recitonte Kur'anin Fisnik (fjalë për fjalë).

Gjuha e pasur: Kur'ani Fisnik u shpall në arabishten origjinale. Dijetarët muslimanë besojnë se gjuha arabe ka epërsi ndaj shumë gjuhëve të tjera, meqë mbështetet nga një mori fjalësh dhe një gramatikë arabe e zhvilluar.

Kjo tregon se gjuha arabe mund të jetë më e përpiktë se gjuhët e tjera në përshkrimin e Fjalëve të Zotit. Për shembull, gjuha arabe ka 28 shkronja, disa prej tyre nuk ekzistojnë në gjuhët e tjera si "dhad", që është një "D" e rëndë dhe "the" që është "T" e rëndë.

Numri i fjalëve të prejardhura, nga fjalë burimore ose rrënjë, mund t'i kapërcejë 100 prejardhje dhe sipas kësaj, numri i përgjithshëm i fjalëve në gjuhën arabe, mund t'i tejkalojë gjashtë milionë fjalë. Kjo është shumë më tepër se numri i fjalëve i shumicës së gjuhëve të njohura në botë.

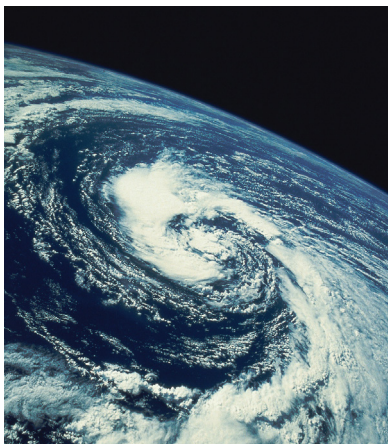
Fakte shkencore të rëndësishme në Kur'an

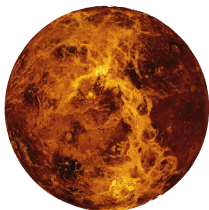
Big bangu dhe krijimi i gjithësisë

Në kohën e Muhammedit askush nuk dinte gjë rreth krijimit të gjithësisë, dhe lëvizjes së planetëve, si dhe a ishte toka e rrafshët apo e rrumbullakët. Muslimanët besojnë se Zoti, Krijuesi i gjithësisë, është i Vetmi që e di se si është krijuar ajo. Para katërbëdhjetë shekujsh, Kur'ani Fisnik e përmendi (në mënyrë të mrekullueshme) krijimin e gjithësisë, lëvizjen e diellit dhe lëvizjen e hënës, rrotullimin e tokës dhe formimin e ditës dhe të natës.

Shkenca moderne e shpjegon krijimin e gjithësisë me "Teorinë e Big Bangut", që mbështetet nga të dhëna vëzhgimore dhe eksperimentale të tubuara përgjatë dekadave. Sipas "Teorisë së Big Bangut" e tërë gjithësia ka qenë fillimisht një masë e madhe, pastaj pati një shpërthim të madh, që rezultoi me formimin e galaktikave ng

retë e aglomeruara të materies qiellore në një tym në formë gazi.

Zgjerimi i gjithësisë

Në vitin 1925, astronomi amerikan Edwin Hubble (Eduin Habëll) siguroi prova vëzhgimore se yjet largohen njëri nga tjetri, që nënkuptonte se galaktikat dhe e tërë gjithësia zgjeroheshin. Po ashtu, është fakt i provuar shkencor se planetët lëvizin nëpër orbita eliptike rreth diellit dhe rrotullohen rreth boshteve të tyre.

Dikush do të habitet nga ngjashmëritë midis zbulimeve shkencore moderne dhe ajeteve vijuese në Kur'anin Fisnik, që i recitoi Muhammedi më shumë se 14 shekuj më parë dhe që janë ruajtur deri më sot:

“A nuk e dinë ata, të cilët nuk besuan se qiejt e toka ishin të ngjitura, e Ne i ndamë ato të dyja dhe ujin e bëmë bazë të jetës së çdo sendi; a nuk besojnë?” Kur’ani Fisnik, 21:30

“Mandej (Ai) e mësyu qiellin (krijimin e qiellit) e ai ishte tym (mjegullinë që ishte si materie e parë) dhe atij e edhe të tokës i tha: “Qasuni urdhrit Tim me dëshirë ose me dhunë!” Ato të dyja thanë: “Po i qasemi me dëshirë!”

Kur’ani Fisnik, 41:11

“Ai është që krijoi natën e ditën, diellin e hënën dhe secili prej tyre noton në orbitë.”

Kur’ani Fisnik, 21:33

“Ne, me forcën tonë e ngritëm qiellin dhe Ne e zgjerojmë atë.” Kur’ani Fisnik, 51:47

Embriologjia dhe krijimi i njerëzimit: Muhammedi e recitoi ajetin e mrekullueshëm vijues që e shpjegon krijimin e njerëzimit. Një gjë e tillë nuk dihej në kohën e tij, ndërsa shkenca e embriologjisë nuk ishte zbuluar ende para 1400 vitesh.

“Ai u krijon juve në barqet e nënave tuaja, krijim (etapë) pas krijimi në tri errësira. Ky është Allahu, Zoti juaj, vetëm i Tij është pushteti, nuk ka zot tjetër pos Tij. E si pra, i shmangeni (adhurimit të Tij)?”

Kur’ani Fisnik, 39:6

Shkenca moderne shpjegon se ka tri shtresa që i formojnë vello e errësirës që e rrethojnë fetusin në mitër dhe sigurojnë mbrojtje të fortë dhe të fuqishme për embrionin: (1) muri abdominal i brendshëm i nënës, (2) muri i mitrës dhe (3) membrana amino-korionike.

Krijimi i racës njerëzore është përshkruar për mrekulli në ajetin vijues nga Kur'ani Fisnik:

“Vërtetë, Ne e krijuam njeriun prej një ajke (lëngu), e një balte.

Pastaj atë (ajkë - baltë) e bëmë (e shndërruam) pikë uji (farë) në një vend të sigurt. Më pas, atë pikë uji e bëmë copë gjaku, e atë gjak të ngurtë e bëmë copë mishi, e atë copë mishi e shndërruam në eshtra, edhe eshtrave ua veshëm mishin, pastaj atë e bëmë krijesë tjetër (me shpirt)”.

Kur'ani Fisnik, 23:12-14

Çuditërisht, zhvillimi i embrionit ashtu siç është përmendur në Kur'an, është dëshmuar si identik me zbulimet e shkencës së mjekësisë.

Po ashtu, u dëshmuua se kockat formohen para formimit të mishit, saktësisht siç përmendet në ajetin e mësipërm.

farë

copë gjaku

copë mishi

eshtra

mish

Përveç kësaj, shkencëtarët kanë zbuluar se shqisa e të dëgjuarit tek embrioni zhvillohet në mitrën e nënës, para shqisës së të parit. Kjo është në përputhje me rendin e përmendur në Kur'anin Fisnik. Sureja 32:9, 76:2, 23:78 i referohen shqisës së të dëgjuarit para shqisës së të parit.

“...I lartë është All-llahu, më i miri Krijues”.

Kur'ani Fisnik, 23:14 (Besimtarët)

309 **Astonishing counting of years**
 Ajeti 25 nga Sureja 18 (Shpella) në Kur'anin Fisnik flet për shtatë gjumashë dhe thotë se ata kaluan 300 vjet në shpellë dhe “9 vjet” plotësuese. Askush në kohën e Muhammedit nuk e dinte përse ajeti nuk e përmend numrin e përgjithshëm “309 vjet” në vend të shprehjes së mësipërme.

Po ashtu, në Arabi, askush nuk e dinte asokohe dallimin kohor midis vitit hënor dhe diellor / kalendarit gregorian. Viti hënor është 11 ditë më i shkurtër se viti diellor. Fakti mahnitës është: në 300 vjet, dallimi midis vitit hënor dhe vitit diellor/gregorian është **9** vjet.

Kur'ani Fisnik zakonisht shtypet në 604 faqe. Ai përmban përafërsisht 80.000 fjalë që formojnë 6.348 ajete të cilat i përbëjnë 114 suret. Sureja më e gjatë në Kur'anin Fisnik përbëhet nga 286 ajete, ndërsa më e shkurta përbëhet vetëm nga 3 ajete.

Amazing information of future events

Verses 2-5, Chapter 30 in the Holy Qur'an state:

“The Romans have been defeated at the nearest/ lowest land but they will gain victory within a few years. Allah has the Command in the former case and in the latter and on that day believers (in God) will rejoice and will be pleased with the victory of God. He helps to victory whom He Wills. He is the All Mighty, the Merciful”.

Në kohën e Muhammedit, ishte thujse e pamundur për arabët të parashihnin se si do të rridhte zhvillimi i konfliktit midis dy superfuqive (të kohës), brenda dhjetë viteve të ardhshme dhe se perandoria e mundur do të mund të kthente fitoren

brenda disa vitesh. Është një fakt historik që Perandoria Perse e mudi Perandorinë Romake në periudhën 614-619 e.r. në hapësirën e Palestinës dhe se e pushtoi Jerusalemin. Mirëpo, brenda disa vitesh, romakët e rikthyen fitoren ndaj persëve në Ninive (qytet në Irak).

Gjeografi e jashtëzakonshme

Çuditërisht, kërkimet gjeologjike të kohëve të fundit kanë zbuluar se Deti i Vdekur që gjendet në luginën e Jordanit është liqeni i stërkripur më i thellë në botë. Ai gjendet 422 metra nën nivelin e detit. Brigjet e tij janë pikat më të ulëta në sipërfaqen e tokës. Ajetet e mësipërme tregojnë se romakët u mundën në tokën romake më të afërt me Arabinë, dhe në fakt ajo përfshinte terrenin më të ulët në tokë.

Shënim: Fjala origjinale arabisht “edna” (ajeti 3 më sipër) tregon të dy kuptimet: më e afërt dhe më e ulët.

POSHTËSHËNIME

1. Dhiata e Vjetër është shkruar në hebraishte më 1500-400 p.e.r. Dhiata e Re është përpiluar në greqishte dhe e shkruar gjatë pjesës së dytë të shekullit të parë e.r. Ka një pajtim të përgjithshëm se Libri i Matheut ka qenë Ungjilli i parë i shkruar mes viteve 50 dhe 75 e.r. Nga të katër ungjijtë, ai i Gjonit konsiderohet të ketë qenë i shkruar më së voni, rreth vitit 85 e.r.
2. Për më shumë informata rreth embriologjisë dhe fakteve në Kur'an, vizitoni www.eajaz.org, www.eajaz.org, www.islamhouse.com

Fotografia e mëposhtme është e shpellës për të cilën besohet se ka qenë e njerëzve të shpellës (e njohur përgjithësisht si shpella e “gjumashëve”). Ajo u zbulua në një zonë të quajtur Ebu Elanda, në Lindje të Jordanisë. Autoritetet jordaneze ndërtuan një xhami në afërsi të vendit ku gjendet shpella. Dera që shihet në fotografi është vendosur në hyrje të shpellës.

Muhammedi (duke i gërshetuar gishtat e duarve) ka thënë:
**“Besimtarët janë si një godinë (strukturë),
ata e shtrëngojnë njëri-tjetrin”**
Al-Bukhaari (481) and Muslim (2585)

*Muhammedi tërhoqi tri vija në rërë dhe tha:
“Kjo është qenia njerëzore (që ka shumë
shpresa dhe plane në këtë jetë bimore). Derisa
ai jeton për t’i përmbushur apo arritur këto
shpresa, atij i vjen vdekja”.*

Narrated by al-Bukhaari (6417) and Muslim (1671)

Thëniet e tij

Thëniet dhe mësimet e Muhammedit kanë ndikim të madh, ngaqë ato mbulojnë sh micën e aspekteve të jetës. Ato buruan nga një bazë urtësie dhe shpalljeje Hyjnore. Thën et e tij, veprimet, miratimet dhe tiparet, të nj hura më mirë si “sunnet”, paraqesin burimin e dytë të legjislacionit islam, pas Kur’anit Fisnik.

"Your companion (i.e. Muhammad) has not strayed from the path of truth nor has he been deluded. Nor does he speak out of whim"

Kur’ani Fisnik, 53:2-3

“Shfrytëzoni pesë para pesëve:

Rininë tuaj para pleqërisë

Shëndetin para sëmundjes

Pasurinë para varfërisë (nevojës)

Kohën e lirë para kohës së zënë

Jetën para vdekjes”. (Al-Hakim in Al-Mustadriq No. 7846 (4/341)

“Besimtarët e përkryer janë ata që kanë sjelljen më të mirë.” (Transmetuar nga Tirmidhiu)

“Dy mirësi shumë njerëz i nënvlerësojnë: shëndetin dhe kohën e lirë.” (Buhari, 6049)

“Lakmia është e ndaluar, veçse në dy raste (dëshironi t'i keni të njëjtat gjëra që kanë të tjerët, por pa dëshira të këqia ndaj tyre). I pari është një burrë, të cilit Zoti i ka dhuruar pasuri, e ai e shpenzon atë për të mirë; i dyti është një burrë, të cilit Zoti i ka dhuruar urtësi, dhe ai vepron sipas saj dhe ua mëson edhe të tjerëve”.

(Buhariu, 73/15)

“Lehtësoni gjërat për njerëzit (në lidhje me çështjet fetare) dhe mos ua vështirësoni; jepuni atyre lajme të mira dhe mos i bëni të largohen”.

(Buhariu, 69/11)

“Ata që bëjnë tregti dhe biznes të ndershëm, të bazuar mbi kushte të qarta, Zoti i bekon ata dhe biznesin (tregtinë) e tyre). E kundërta, Zoti nuk i bekon ata që gënjejnë dhe i fshehin faktet.” (Buhariu, 2082/22)

“Ju nuk do ta besoni Zotin derisa nuk ua doni vëllezërve tuaj atë që ia doni vetvetes”. (Buhariu, 13/7)

“Çdo musliman duhet të paguaje Sadaka (të harxhojë diçka për bamirësi); nëse nuk gjen çfarë të harxhojë atëherë le të punojë që të fitojë e pastaj të japë lëmoshë; nëse nuk gjen punë, atëherë le t’u ndihmojë të tjerëve (kjo është një vepër bamirësie); nëse nuk gjen askënd për ta ndihmuar, le të bëjë vepra të mira dhe le të përmbahet nga kryerja e veprave të këqija dhe të liga. Edhe kjo është bamirësi për të“.

(Buhariu, 1445/30)

“Kur një njeri vdes, ai nuk fiton kurrfarë shpërblimesh, veçse nga tri gjëra: në rast se ka caktuar ndonjë bamirësi nga e cila njerëzit do të përfitojnë vazhdimisht; ose nëse ka lënë dituri, ose shkencë që është në të mirën e njerëzimit; ose nëse ka lënë një djalë të mirë (besimtar) që vazhdon të lutet dhe të kërkojë bekime nga Zoti dhe ndjesë për prindërit e tij”.

(Kjo vlen edhe për meshkujt edhe për femrat)

(Transmetuar nga Muslimi, Tirmidhiu, Nesaiu)

“Kije frikë Allahun kudo që të jesh, pasoje një vepër të keqe me një vepër të mirë, se ajo e fshin parapraken, dhe sillu me njerëzit me moral të lartë”. (Tirmidhiu, 1987 dhe Ahmedi 5/153)

“Mirësi (drejtësi) është morali i mirë; ndërsa mëkati (keqbërja) është ajo që ju vështirëson (d.m.th. nuk jeni rehat brenda vetes), ndërsa urreni që këtë ta dinë të tjerët”. (Muslimi, 15/2553)

“Person i fuqishëm nuk është ai që i hedh kundërshtarët e tij për tokë. Person i fuqishëm është ai që e përmban veten kur është i zemëruar”.

(Bukhaari, 5785) and (Muslim, 4853)

“Kushdo që beson Allahun dhe Ditën e Gjykimit, duhet të flasë (fjalë të) mirë ose të heshtë; dhe kushdo që beson Allahun dhe Ditën e Gjykimit, duhet ta nderojë (të jetë zemërgjerë me) fqinjin e tij; dhe kushdo që beson Allahun dhe Ditën e Gjykimit, duhet ta nderojë (të jetë zemërgjerë me) mysafirin e tij”.

(Buhariu, 6018 dhe Muslimi 74-47)

(Ju lutemi kini vëmendjen, se të gjitha thëniet e mësipërme vlejné edhe për meshkujt edhe për femrat)

Thëniet e Profetit Muhammed në lidhje me ushqimin dhe mjekësinë

Parandalimi është më i mirë se mjekimi

Edhe pse Muhammedi nuk ishte mjek, thëniet e tij në lidhje me ushqimin, shprehinë për ngrënie të shëndetshme, trajtimin me barishte mjekësore dhe mjekësia alternative, u tubuan në libra që u bënë të njohura më vonë si: “Mjekësia profetike”.

Muhammedi në disa rastet thase stomaku është ena më e keqe për t’u mbushur. Vaktet e vogla, dhe disa kafshata që e shuajnë urinë, janë më mirë se mbushja e stomakut. Ato ndihmojnë në masë të madhe në shmangien e komplikimeve shëndetësore.

Ai i nxiste shokët e tij të hanin e pinin me maturi, t’i shmangeshin trashjes dhe të mbanin një mënyrë jete aktive dhe të shëndetshme. Ai i përmendi në këtë kontekst Fjalët e Zotit. Ajeti 31, kaptina 7 në Kur’anin Fisnik thotë:

“O bijtë e Ademit, vishuni bukur për çdo namaz (lutje), hani dhe pini e mos e teproni, pse Ai (Allahu) nuk i do ata që e teprojnë (shkapërderdhin).”

**Stomaku-
gjaja më e
keqe për t’u
mbushur**

Muhammedi këshilloi përdorimin

e elbit: Sot, ka shumë kërkime që tregojnë përfitimet mahnitëse shëndetësore të elbit. Bima e elbit është shtojcë e tërë ushqimeve. Elbi përmban një spektër të gjerë enzimash, vitaminash, mineralesh, fito-kimikatesh dhe të teta amino acidet thelbësore, përfshirë triptofanin që pengojnë depresionin.

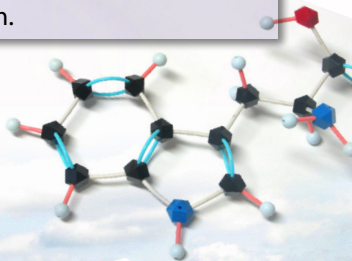

**Elbi
kunder
depresionit**

Muhammedi e rekomandoi përdorimin e supës nga elbi (**telbineh**) për çrregullimet e stomakut, dhe tregoi në thëniet e tij të padiskutueshme se ajo ndihmon në lehtësimin e pikëllimit dhe depresionit. E shoqja e tij Aishja ua këshillonte farefisit të ngushtë të ndonjë personi të ndjerë, të hanin supën telbine për të lehtësuar hidhërimin. (Bukhaari, 5365) and (Muslim, 2316)

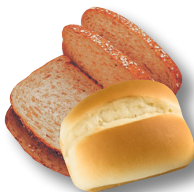
Sipas kërkimeve mjekësore, është zbuluar se sëmundja e depresionit shkaktohet nga rënia e disa kimikateve apo neuro-bartësve në tru, që janë shkaktarë për gjendjen shpirtërore. Anti-depresantët stimulojnë ndryshimet kimike që i rrisin nivelet e këtyre neuro-bartësve.

Tre neuro-bartësit kryesorë që ndërlidhen me gjendjen shpirtërore janë: serotonini, norepinefrini dhe dopamini. Është zbuluar se elbi ndikon mbi serotoninin në mënyrë pozitive që e lehtëson depresionin. Këshillimi për përdorimin e elbit nga Muhammedi, 1400 vjet më parë, ishte krejtësisht i jashtëzakonshëm.

Gruca
apo elb?

Është zbuluese se Muhammedi nuk jepej pas konsumimit të rregullt të grurit, por në vend të tij hante më shumë elb dhe bukë të bërë nga mielli i elbit.

Është zbuluar se elbi ka dobi shëndetësore të shumta. Ai e rregullon sheqerin në gjak, i parandalon trombozat e gjakut dhe e redukton prodhimin e kolesterolit nga trupi i njeriut.

Është pjesë e mësimave të Muhammedit të hahen vakte të vogla gjatë ditës. Nëse dikush dëshiron të hajë më tepër, stomaku nuk duhet të mbushet më shumë se dy të tretat. Ai u tha shokëve të tij ta mbanin një të tretën e stomakut për ushqim, një të tretën për pije dhe një të tretën e fundit, ta linin të zbrazët për ajër.

(Burimi: Mikdam Bin Ma'd Jekrib)

$\frac{1}{3}$ ushqim

+

$\frac{1}{3}$ lëng

+

$\frac{1}{3}$ zbrazët

Zamzam mineral water: Zemzem është emri i ujit mineral që buron nga një burim 20 metra në lindje të Ka'bes në Xhaminë e Shenjtë të qytetit të Mekës. Muslimanët besojnë se ai ka buruar mrekullisht mijëra vjet më parë kur i biri i Ibrahimit, Ismaili, kishte qenë i etur dhe po qante dhe godiste tokën derisa shpërtheu uji (pasi e ëma Haxhereja kishte kaluar një kohë të gjatë në kërkim të ujit).

Uji Zemzem është paksa alkaline (pH=7.5) dhe ka shije të dallueshme. *(Luteni të keni parasysh se pirja e ujit të çmineralizuar siç janë ujërat e distiluar, krijon një pH thartire në stomak dhe në zorrët. Po ashtu, kjo do të përkeqësonte rrjedhjen mbrapsht të thartirës.)*

Muhammedi ka thënë se uji Zemzem është ujë i bekuar nga Zoti. Ai është ushqim i bollshëm dhe shërim për shumë sëmundje. *(Transmetuar nga Bezzari dhe Taberaniu).*

Uji mineral është klasifikuar nga Autoritetet për Ushqim dhe Barëra të SHBA se përmban të paktën 250 pjesë për milion (parts per million – ppm) (totali i materieve të tretura – total dissolved solids – TDS).

Analiza kimike e ujit Zemzem ka treguar se ai ka një mesatare prej 1000 ppm të mg/l, TDS. Megjithatë, është në pajtim me standardet e Organizatës Botërore të Shëndetësisë për ujë portativ.

Është ky një ushqim i bollshëm që përmban një sërë mineralesh që i nevojiten trupit të njeriut, si kalciumi (që nevojitet për kocka të forta dhe që zemra, muskujt dhe nervat të funksionojnë siç duhet), fluori që është i nevojshëm për dhëmbët dhe bikarbonatet që endihmojnë tretjen e ushqimit.

Uji Zemzem është njëri nga ujërat portativ më të pasur me kalcium. Ai përmban 195-200 mg/l kalcium (kjo është rreth 20% e mesatares së nevojshme për marrje ditore të kalciumit tek të rriturit).

Kjo përqindje është më e lartë se shumë ujëra mineralë të njohur në botë si "Evian" (78-80 mg/l kalcium) dhe "Perrier" (147-150 mg/l kalcium).⁵

Uji mineral ka një gamë të gjerë funksionesh terapeutike që mund t'i çlirojnë dhe trajtojnë inflamacionet e muskujve dhe të kyçeve, reumatizmin dhe artritin.

Kjo është fjala "Resul Allah" (I Dërguari i Allahut) në arabishte, shkruar në stil formues që duket si një pikë uji. Nga Farid El-Ali.

Truffle as a medicine

Muhammedi ka thënë:
"Tartufët janë një lloj "Menna"
(zbritur Bijve të Izraelit), dhe
lëngu i tyre është ilaç për sytë."
(Bukhaari, 5708) and (Muslim, 5244)

Tartufi është një bimë mishtake e ngjashme me kërpudhën që i takon familjes Agaricaceae. Ai rritet në grupe nën sipërfaqe të tokës (2-50 cm në thellësi) në hapësira të lagështa shterpe pa gjethe apo rrënjë. Ai ka një erë të dallueshme dhe mund të jetë i bardhë, i gritë apo bojëkafë.

Sipas kërkimeve analitike, 77% e tartufit është ujë, ndërsa pjesa e mbetur është përzjerje proteinash, yndyrash, karbohidratesh dhe materialesh të tjera.

Megjithatë, zbulimet e shkencës moderne tregojnë se lëngu i tartufëve ka një ndikim shërues të efektshëm për shumë sëmundje të syrit, përfshirë edhe Trakomën, që është një sëmundje e syrit infektuese që shkakton dëmtim të qelizave të korneas.

Muhammad and olive oil

Muhammedi e ka përshkruar vajin e ullirit se vjen nga një dru i bekuar. Ai i ka këshilluar shokët e tij ta hanë vajin e ullirit si dhe ta lyejnë lëkurën e trupit të tyre me të. ((Tirmithi, 1851)

Të gjitha zbulimet shkencore moderne konfirmojnë se vaji i ullirit është përplot me dobi shëndetësore. Pjesa më e madhe e “blloqeve ndërtese” të acidit yndyror që e përbëjnë vajin e ullirit vijnë nga yndyra e pangopur (yndyra e mirë) që ofron mbrojtje kundër sëmundjes së zemrës duke i kontrolluar nivelet e LDL (kolestrolit të keq), ndërkohë që i ngre nivelet e HDL (kolestrolit të mirë).

Vaji i ullirit tolerohet shumë mirë nga stomaku. Funkzioni mbrojtës i tij ka efekt të dobishëm për trajtimin e ulcerave dhe gastritit.

Vaji i ullirit ekstra i pastër, nga shtypja e parë e ullinjve, përmban nivele më të larta të antioksidantëve, në veçanti të vitaminës E dhe fenolë, ngase është më pak i përpunuar.

Sot, vaji i ullirit konsiderohet si ilaç i mirë për problemet me lëkurën dhe si një njomës i efektshëm.

Ata që janë të rrezikuar nga diabeti këshillohen të kombinojnë një dietë me pak yndyra dhe shumë karbohidrate me vaj ulliri. Studimet tregojnë se ky kombinim është më i miri në kontrollimin e nivelit të sheqerit në gjak, në krahasim me dietën që përbëhet tërësisht nga vakte me pak yndyra.

Allahu është dritë (ndriçues, udhëzues) i qiejve e i tokës. Shembulli i dritës së Tij i përngjan kandilit të vendosur në një zgavër të errët. Kandili gjendet brenda një qelqi si të ishte yll flakërues e që ndizet prej (vajit të) një druri të bekuar, prej ullirit që nuk mund të quhet as i lindjes e as i perëndimit, e vaji i tij ndriçon pothuajse edhe pa e prekur zjarri. Dritë mbi dritë. Allahu udhëzon kah drita e Vet atë që do Ai. Allahu sjell shembuj për njerëzit. Allahu çdo gjë di shumë mirë.

Kur'ani Fisnik, 24:35

Xhamia e Pejgamberit Muhammed
(El-Mesxhid El-Nebevi), Medinë
Arabia Saudite

Shënim: Shtëpia dhe varri i Pejgamberit i janë
bashkëngjitur xhamisë.

Muhammedi – Njeriu

Historia e ka regjistruar sjelljen sublime dhe të njerëzishme të Muhammedit me njerëzit. Thirrja dhe mësimet e tija bazoheshin mbi miqësinë dhe vëllazërinë. Armiqësia nuk kishte vend në qëndrimin e tij.

Michael Hart (Majkëll Hart) në librin e tij: “100-shi; Renditja e personave më me ndikim në histori” konstaton:

“Me prejardhje të thjeshtë, Muhammedi themeloi dhe përhapri njërën nga fetë botërore më të mëdha, dhe u bë një udhëheqës politik jashtëzakonisht i efektshëm. Sot, trembëdhjetë shekuj pas vdekjes së tij, ndikimi i tij vazhdon të jetë i fuqishëm dhe depërtues. Shumica e personave në këtë libër, kanë pasur përparësinë të jenë lindur dhe rritur në qendrat e qytetërimit, të kombeve shumë të kulturuar dhe po litikisht të rëndësishëm.

“Është ky kombinim i pashembullt i ndikimit shekullar dhe religjioz që më bën të ndiej që Muhammedi duhet konsideruar si figura e vetme më me ndikim në historinë njerëzore”.

Michael Hart

Mirëpo, Muhammedi lindi në vitin 570 e.r., në qyte tin Meka të Arabisë jugore, asokohe hapësirë e prapambetur e botës, larg qendrave të tregtisë, artit dhe të dijes.”

Kjo është fjala “Muhammed” në arabishte e krijuar në stilin fjalëformues.
Nga artisti Farid El-Ali.

“Është e mundur që ndikimi përkatës i Muhammedit mbi Islamin, të ketë qenë më i madh se ndikimi i kombinuar i Jezu Krishtit dhe Shën Palit mbi Krishterimin. Në nivel të pastër religjioz, ka të ngjarë që Muhammedi të ketë qenë po aq me ndikim në historinë njerëzore sa edhe Jezusi.”

Muhammedi, i Dërguar i Zotit

Muhammedi – udhëheqësi

Duke folur në mënyrë objektive për Muhammedin, shkrimtari francez Alphonse de Lamartine (Alfons dë Lamartin) ka shkruar në librin e tij: “Histoire de la Turquie”:

“Nëse madhështia e synimit, vogëlsia e mjeteve dhe pafundësia e rezultatit, janë tri masat e gjenit të një njeriu, atëherë, kush do të kishte guximin që njerëzisht të krahasonte një njeri të madh të historisë moderne me Muhammedin?”

“Kurrë një njeri nuk ia ka vendosur vetes, qoftë vullnetarisht ose pa dashje, një qëllim më madhështor, ngaqë ky qëllim ishte përtej vlerësimit: të gërryheshin themelet e besëtytnive të vendosura midis krijesës dhe Krijuesit, t’i kthehet Zoti njeriut dhe njeriu Zotit, të rivendosej ideja e arsyeshme dhe e shenjtë e hyjnisë në mes të këtij kaosi mbizotërues të zotave

material dhe të shfytyruar të idhujtarisë. Kurrë një njeri nuk ka arritur për një kohë aq të shkurtër një revolucion aq të pamasë dhe aq të zgjatur në botë”.

Lamartine gjithashtu tregoi se Muhammedi nuk vuri në lëvizje armë dhe perandori për të krijuar pushtet material, por i vuri në lëvizje idetë, besimet dhe shpirtat. Ai themeloi mbi Librin, nga i cili çdo shkronjë u bë ligj, një shtetësi që përfshiu popujt e të gjitha gjuhëve dhe racave në botë.

Tregimi për Surekanë; një parashikim realizohet 20 vjet më vonë

Historia e Suraqah; një premtim përmbushura 20 vjet më vonë

WKur Muhammedi migroi në Medinë me shoqëruesin e tij të ngushtë Ebu Bekrin (v. 622 e.r.), udhëheqësit e Mekës shpallën një shpërblim të madh prej 100 devesh për akëcilin që do të mund ta sillte Muhammedin të gjallë apo të vdekur.

Fatkeqësisht, një nga kalorësit arabë me emrin Sureka bin Malik, që ishte joshur nga shpërblimi i madh, u ra në gjurmë Muhammedit dhe shoqëruesit të tij. Për udhe, kali i tij u pengua dhe ai ra për toke disa herë. Ai i konsideroi këto incidente të pazakonshme si një porosi e tërthortë se Muhammedi me gjasë po mbështetej nga një fuqi hyjnore.

Kur Sureka iu afrua Muhammedit, Muhammedi i tha: “kthehu tek populli yt dhe të premtoj që një ditë (nën ombrellën e shtetit islam) do t’i mbash byzylykët e Hosros, sundimtarit pers.” Al-Bayhaqi in Al-Sunan Al-Kubra (6/357), no. 13156

Sureka pyeti i habitur nëse Muhammedi kishte menduar për byzylykët e Husrou bin Hormuzit, perandor i Iranit. Muhammedi iu përgjigj “po” me bindje të plotë. Ai kishte besim të fortë se feja islame do të mbërrinte në Persi dhe do të bëhej e njohur anembanë botës.

Sureka u kthye prapa në Mekë, por nuk e përqafoi Islamin deri kur

Muhammedi e mori Mekën paqësisht 8 vjet më vonë (v. 630 e.r.). Muhammedi ndërroi jetë në vitin 632 e.r., ndërsa shoqëruesit e tij besonin se premtimi i tij për Surekanë ishte i vërtetë dhe do të plotësohej një ditë.

Koha kalonte dhe Omer Bin El-Hattabi u bë halifi (sundimtar i shtetit musliman) i dytë. Në kohën e tij, Islami arriti deri në Persi në vitin 642 e.r. dhe të gjitha thesaret e Husros, perandorit të Persisë ranë në duart e Omerit.

Omeri e kujtoi tregimin për Surekanë dhe kërkoi nga shoqëruesit e tij që ta sillnin ata para tij. (Kishin kaluar 20 vjet qëkur ky tregim kishte zënë fill, dhe Sureka tash ishte një njeri plak).

Pas namazit të përbashkët, Omeri i tha Surekasë: *“Ja ku janë byzylykët e Husros, perandorit të Persisë, kjo është ajo që ta gjithë muslimanët le t’i shohin, ashtu që çdokush të bindet se premtimi i Muhammedit u plotësua.”*

Sureka qau, dhe të gjithë qanë. Parashikimi i Muhammedit u bë realitet 10 vjet pasi ai ndërroi jetë.

Në vitin 630 e.r., Muhammedi ngadhënjeu mbi parinë e Mekës dhe hyri në Mekë paqësisht. Ai u kthye në shtëpi jo për të jetuar aty deri në fund të jetës, por për ta fshirë paganizmin dhe për ta çliruar apo kthyer qëllimin burimor të Ka'bes (godinës kubike të themeluar nga Pejgamberi Ibrahim për adhurimin e Zotit). Ai i largoi të gjithë idhujt përreth Ka'bes dhe kërkoi nga shoqëruesi i tij Bilali të ngjitej sipër Ka'bes dhe të thërrasë:

*Zoti është më i Madhi, Zoti është më i Madhi;
Dëshmoj se nuk ka hyjni, pos Allahut dhe dëshmoj
se Muhammedi është i dërguari i Tij.*
Muhammedi kërkoi çelësin e derës së Ka'bes,
ndaj e thirri

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

Othman Bin Talhanë (nga familja Beni-Shejbe), që ishte ruajtës i çelësit të Ka'bes. Është me rëndësi të dihet se kishte një marrëveshje para Islamit sipas të cilës nderi i të qenit kujdestar apo roje i Ka'bes i ishte dhënë familjes së Beni Shejbes. Ky nder dhe përgjegjësi kishte kaluar nga stërgjyshërit tek bijtë në të njëjtën familje derisa kishte mbërritur tek Othman Bin Talha.

Othman Bin Talha ishte një musliman i ri asokohe. Shumë vite më parë ai kishte refuzuar që t'i lejonte Muhammedit madje të hynte brenda Ka'bes dhe të falej ashtu siç bënin të tjerët, ngaqë nuk i kishte besuar atij. Kur Muhammedi u kthye në Mekë, Othmani nuk kishte alternativë tjetër pos t'ia jepte çelësin dhe ta humbiste nderin e ruajtjes së tij. Në atë çast shumë njerëz kërkuan nga Muhammedi t'ua

jepte atyre nderin e ruajtjes së çelësit të Ka'bes dhe mijëra muslimanë shikonin nga Muhammedi për të parë se kush do të ishte kujdestari i ri i çelësit të Ka'bes.

Duke e thyer heshtjen, Muhammedi hapi derën e Ka'bes dhe e pastroi atë nga idhujt. Ai e shikoi Othman Bin Talhanë dhe i tha (duke respektuar marrëveshjet e mëparshme):

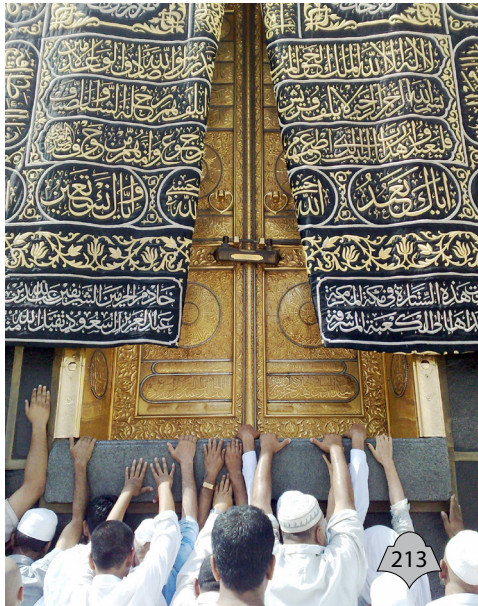
“Sot është ditë besnikërie dhe devotshmërie! Merre prapa çelësin. Që tani e deri në Ditën e Gjykimit, askush nuk mund ta marrë atë nga ju (familja e Beni Shejbe), veçse nëse është agresor”. Transmetuar nga el-Tabaraani në el-Kabir (11/120) Nr.: 11234,

Çast besnikërie që ka zgjatur deri tani: Mund t’ju habisë fakti që çelësi vazhdon të ruhet nga pasardhësit e familjes Beni Shejbe deri MË SOT!

Më shumë se 1400 vjet kaluan dhe çelësi akoma kalohet nga njëri brez i familjes Beni Shejbe tek brezi i ardhshëm. Deri më sot, askush nuk ka guxuar ta mernte atë nga ata, për shkak se në atë rast ai ose ajo do të konsideroheshin “agresorë”, sipas përshkrimit të Muhammedit.

Sot, kur autoritetet saudite bëjnë pastrimin e tyre vjetor dhe përgatitjen e Ka’bes për pelegrinazhin vjetor, ata kontaktojnë me një person nga familja Beni Shejbe (që sot është familje saudite) për t’ua hapur atyre derën e Ka’bes.

Muhammedi, Pejgamber për kohën tonë

Karen Armstrong, autore e librit: *"Muhammad a Prophet for Our Time"* sugjeron se ne duhet t'i qasemi jetës së Profetit Muhammed në një mënyrë të balancuar me qëllim që t'i vlerësojmë arritjet e tija të konsiderueshme. Ai kishte mësim të rëndësishme, jo vetëm për muslimanët, por edhe për popujt perëndimorë gjithashtu.

Muhammedi derdhi djersë në kuptimin e plotë të fjalës, për të sjellë paqen në Arabinë e përçarë nga lufta. Jeta e tij ishte fushatë e palodhshme kundër makutërisë, padrejtësisë dhe arrogancës.

Karen beson se nëse dëshirojmë të shmangim katastrofën, bota muslimane dhe ajo perëndimore, duhet të mësojnë jo vetëm ta tolerojnë, por edhe ta vlerësojnë njëra-tjetrën. Një vend i mirë për të filluar është me figurën e Muhammedit.

Gold kromuar derë nga Muhammed Xhamia Profeti (El-Xhami el-Nabawi), Medine, Arabia Saudite

Kreu

12

Arti, bukurshkrimi dhe arkitektura islame

Fotografi nga Xhamia e Sulltanit të Madh Kabus, Sulltanati Oman. Arkitektura figurative islame pasqyrohet nëpërmjet tavaneve me trarë, qemerëve islamë dhe zburimeve nëpër mure.

Islamic art and calligraphy, Bahrain

Peter Gould- Australi

I lindur në Sydney, dizajnuesi dhe artist digjital Peter Gould (Pitër Guld) e themeloi Azaan-in (<http://peter-gould.com>) për ta eksploruar pasionin e tij për dizajnin grafik bashkëkohor, artin, fotografinë dhe traditat e pasura islame pamore dhe shpirtërore. Udhëtimet dhe studimet e tij anembanë botës muslimane kanë frymëzuar një fuzion kulturor unik që është reaktiv ndaj botës së keqkuptimit. Puna e Peterit ka fituar shumë auditorë në nivel lokal dhe jashtë vendit përmes ekspozitave dhe bashkëpunimit me artistë të tjerë.

Peter Sanders, Britani

Peter Sanders (Pitër Sanders) është fotograf britanik profesionist që filloi karrierën e tij nga mesi i viteve 1960. Ai ndërtoi një arkiv

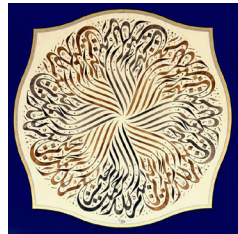
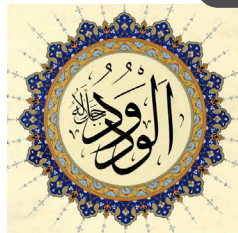
fotografik prej më shumë se çerek milioni fotografish nga mbarë bota. Libri i tij i parë "In the Shade of the Tree", jep një depërtim të mrekullueshëm në larminë e kulturave muslimane

anembanë botës. Sanders u përzgjodh nga qeveria e Marokut për t'i fotografuar dhe dokumentuar xhamitë më të rëndësishme dhe arkitekturën islame në Marok.

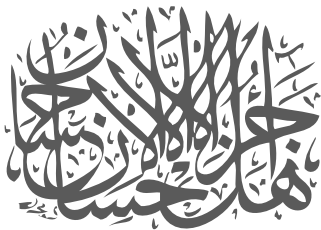
Hasan Çelebi, Turqij

Ai është njëri nga bukurshkruesit islamë më të famshëm në botë. Qëkur filloi të jepte mësimë në bukurshkrimin islam në vitin 1976, ai u ka dhënë "ixhaze" (diplomë në bukurshkrimin islam) më shumë se 40 studentëve nga mbarë bota. Ai ka prodhuar pjesë unike bukurshkrimi për vendet e njohura historike islame dhe xhamitë në mbarë botën. Për shembull: Xhamia e Pejgamberit Muhammed dhe Xhamia e Kubasë në Medinë, Arabia Saudite; Xhamia Blu në Stamboll; Xhamia Fatih në Pfortzehim, Gjermani; Xhamia Xhum'a në Johannesburg, Afrika e Jugut; Xhamia Xhum'a në Almati, Kazakistan dhe Qendra Mjekësore Islame në Kuvajt.

Mohamed Zakariya, Amerikë

Z. Zakariya është një bukurshkrues amerikan që konsiderohet si ambasador i shquar i artit të bukurshkrimit islam në Amerikë. Ai e mësoi bukurshkrimin arab dhe islam në moshën 19 vjeçare në Marok, Spanjë dhe Angli. Ai është amerikan i parë që siguroi dy licenca në bukurshkrimin islam në Turqi. Ai njihet po ashtu edhe për dizajnin e pullave postare të SHBA për "Urimet e Bajramit". Ai përqendrohet në rend të parë mbi bukurshkrimin klasik arab dhe osmano-turk.

Ky bukurshkrim është paraqitje e ajetit:

"A mund të jetë shpërblimi i veprës së mirë diç tjetër, veçse e mirë!" Kur'ani Fisnik, 55:60

Nuria Garcia Masip, Spanjë

Ajo është një bukurshkruese profesioniste nga Ibiza, Spanjë. Pas diplomimit në letërsi në The George Washington University, SHBA, ajo studioi artet islame në Marok, e pastaj u zhvendos në Stamboll ku u diplomua në bukurshkrimin islam në vitin 2007. Për momentin ajo vazhdon karrierën e saj të bukurshkrimit përmes ekspozitave, garave dhe punëtorive, duke lëvizur mes SHBA-ve, Marokut, Turqisë, Evropës, Afrikës së Jugut dhe Lindjes së Mesme. Punimet e saj i ngjallin tekstet klasike përmes paraqitjes estetikisht mahnitëse.

Islami Art

Salva Rasool, Indi

Salva ka diplomuar për artet e zbatuara në Mumbai më 1985. Ajo inkorporon një element të harmonisë në çdo zhanër në të cilin krijon, duke e ruajtur drejtpeshimin midis tekstit origjinal në arabishte dhe pikturave të saja moderne bashkëkohore. Ajo është e njohur për inkorporimin krijues të materialeve origjinale si terakota, qeramika, poçaria, qelqi dhe lëkura në punimet e saj.

'Me emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirëbërësit!'

*Falënderimi i takon Allahut, Zotit të botëve!
Mëshiruesit, Mëshirëbërësit! Sunduesit të
Ditës së Gjykimit (përgjegjësisëshpërblimit)!
Vetëm Ty të adhurojmë dhe vetëm te Ty
kërkojmë ndihmë! Udhëzoni (përforconi) në
rrugën e drejtë! Në rrugën e atyre, të cilët i
begatove me të mira, jo në të atyre që kundër
veti tërhoqën hidhërimin, e as në të atyre që e
humbën veten! Kur'ani Fisnik, Kaptina 1*

Ky fragment e tregon kaptinën kryesore në Kur'anin Fisnik, të cilën muslimanët e recitojnë gjatë namazeve të tyre ditore. Ajo quhet "El Fatiha", d.m.th. hapësja.

Celina Cebula, Poloni

E diplomuar nga Universiteti i Pedagogjisë në Krakov, dhe e specializuar në artin dekorativ dhe arsimim artistik. Me talentin e saj shques për përzierjen e bukurshkrimit me pikturën ajo ka qenë në gjendje të pasqyrojë kuptime të reja në dizajnët e saj artistikë.

Fjala Muhammed, i Dërguari i Zotit në arabishte e pasqyruar mbi një sfond piktoresk. ▶

“Nëse nuk shfaq mëshirë ndaj të tjerëve, Allahu nuk do të jetë i mëshirshëm ndaj teje.”

“Kush nuk u falënderohet njerëzve, nuk i falënderohet Zotit.”

Haxhi Nur Din, Kinë

I lindur më 1963 në provincën Shangdong. Ai është njëri nga bukurshkruesit më të shquar që ka krijuar një lidhje unike midis bukurshkrimit kinez dhe arab.

Pjesa artistike shënon: "Nuk ka Zot, pos Allahut, Muhammedi është i Dërguari i Allahut." Kubeja në pjesën e poshtme është e formuar nga dëshmia: "Muhammedi është i Dërguari i Allahut."

壬午年夏
朱廣江書

Bobuko Sagawa, Japoni

Ajo është njëra nga mjeshtrit e certifikuar më të njohur japonezë në bukurshkrimin arab. Studioi artet e bukura në Japoni dhe u interesua për bukurshkrimin arab. Znj. Sagawa

zhvilloi një stil “bashkëpunimi” midis

kombinimeve të shkrimit japonez (kana), germave kineze (kanxhi) dhe shkronjave

arabe. Talenti i saj në zotërimin e fonteve arabe “Thuluth” dhe “Kufi” i mundësoi asaj të prodhojë dizajnë kreativë bukurshkrimi.

“Ne nuk të dërguam ty ndryshe vetëm se për të gjithë njerëzit, myzhdedhënës dhe tërheqës i vërejtjes”.

Kur’ani Fisnik, 34:28

Farid El-Ali, Kuvajt

Ai është drejtor i Qendrës Kuvajtiane të Artit Islam dhe njëri nga artistët më të njohur në Lindjen e Mesme për dizajnët e tij të shkathtë dhe artin inventiv. Në vitin 2005 ai publikoi “Muhammadejat”, një koleksion prej 500 punimesh artistike të nxjerra nga fjala “Muhammed” në arabisht (shih më poshtë). Të 500 dizajnët janë të ndarë në 11 grupe (të buta, katrore, gjashtëkëndëshe, tetëkëndëshe etj.). Për më tepër, El-Ali bëri një koleksion të ngjashëm me “Muhammadejat”, por të nxjerra nga fjala “Allah”.

Mohammed Mandi, E.B.A.

With his unique experience and creative designs, he was nominated to design the Arabic calligraphy on the banknote and passports of U.A.E. and many other countries. In addition, he was nominated to supervise calligraphic designs in Shaikh Zayed Grand Mosque in Abu Dhabi, U.A.E. and many other mosques in the world.

 Një dizajn artistik i fjalës “Muhammed” i bazuar mbi shkrimin arab (shkronja të ndara). Është ky komponenti kryesor i pjesës së dizajnuar nga z. Mandi, që pasqyron harmoninë transparente midis dizajnëve artistikë të fjalës “Muhammed” në shkrim arab dhe në anglishte.

MUHAMMAD

MUHAMMAD

MUHAMMAD

Achmat Soni, Afrika e Jugut

Është themelues i Fondacionit të Artit Islam të Afrikës së Jugut. Në veprat e tij ai ka arritur sukses të krijojë elemente harmonie midis bukurshkrimit arab dhe kulturës afrikane. Ai ka shfrytëzuar artin Ndebele, që është një formë arti indigjen i praktikuar nga fisi afrikan Ndebele. I njëjti karakterizohet me ngjyrat e tija prekëse dhe format gjeometrike.

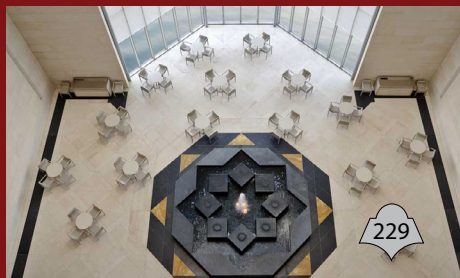
Kaptina Një në Kur'anin Fisnik (Sure El-Fatiha) më shkronja arabe kufi me zbulurim Ndebele.

◀ Vepra e artit e madhëron Allahun e Plotfuqishëm në tekst arab. Aty shkruan "Madhërimi dhe Lavdërimi i qofshin Allahut. Nuk ka Zot pos Allahut, Allahu është më i Madhi." Një kombinim i shabllonit tradicional në bukurshkrim dhe dizajnit modern të bashkuar në një. Shkronjat arabe janë zgjatuar në mënyrë që të duken si fildishi i elefantëve.

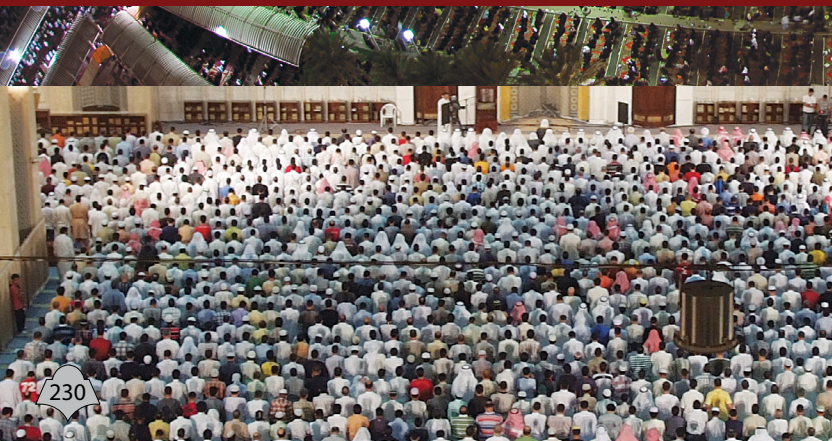

Muzeu i Artit Islam, Katar: MAI u hap për publikun në dhjetor të vitit 2008, i dizajnuar nga arkitekti amerikan I.M. Pei, dizenjatori i famshëm i Piramidës së Luvrit. Artefaktet e ekspozuar në muze e pasqyrojnë pluralitetin dhe larminë në artet e botës islame.

Xhamia e Madhe e Kuvajtit: Foto është marrë nga fotografisti Ahmad Al Amiri në natën e 27-të të muajit hënor të Ramazanit. Në kohën e pikut, xhamia mund të strehojë më shumë se 45,000 njerëz duke përfshirë zonat në natyrë.

Muslimanët agjërojnë muajin e Ramazanit nga agimi deri në perëndim të diellit. Natën musliman kryejnë lutje dhe lutje shtesë.

Xhamia e Madhe e Shejh Zajed, Abu Dhabi, EBA: Është xhamia më e madhe në Emiratet e Bashkuara Arabe dhe xhamia e tetë për nga madhësia në botë. Vendi ku ndodhet xhamia është përafërsisht e barabartë me madhësinë e pesë fushave të futbollit. Ajo mund të akomodojë më

shumë se 40.000 adhurues. Ka 82 kube dhe 4 minare, secila me një lartësi prej 107 m. Xhamia ka qilimin më të madh në botë prej 5627 m² dhe llambadarin më të madh (15 m i lartë dhe me diametër prej 10 m). Xhamia konsiderohet si njëra nga atraksionet turistike më të rëndësishme në EBA.

Xhamia Xhumeirehi, Dubai, E.B.A.: Një nga xhamitë më tërheqëse në Dubai, që e pasqyron arkitekturën islame moderne.

Xhamia e Mbretit Husein, Aman, Jordani: U përrua në vitin 2005 si një nga xhamitë më të mëdha në Aman që e pasqyron artin islam dhe bukurshkrimin modern. Me formën e saj katrore dhe katër minaret, ajo ngrihet mbi qytetin e Amanit, ngaqë është ndërtuar në një kodër me lartësi mbidetare prej rreth 1000 m.

Xhamia Ahmed El-Fatih, Mbretëria e Bahrejnit: U hap në vitin 1988 nga i ndjeri Emir i Bahrejnit, Shejh Isa bin Selman El-Halifa. Xhamia zë një sipërfaqe prej 6.500 metrash katrorë dhe mund të akomodojë deri në 7000 adhurues. Xhamia pasqyron një përzierje transparente të arkitekturës islame dhe trashëgimisë lokale.

Xhamia El Saleh, Sana – Jemen: Është xhamia më e madhe në Jemen. U hap në vitin 2008 me një hapësirë të përgjithshme prej rreth 224.000 m², dhe me një kapacitet për 40.000 adhurues. Xhamia është ndërtuar në stilin arkitekturor jemenas. Ajo përfshin 15 dyer prej druri si dhe 6 minare të mëdha.

Xhamia e Madhe Sulltan Kabus, Oman: Është xhamia më e madhe në Oman. U hap në vitin 2001 dhe në të gjenden qilimi i dytë për nga madhësia në botë i thurur me dorë dhe llambadari i dytë për nga madhësia (hapësira e xhamisë 416.000 m², kompleksi i xhamisë shtrihet deri në 40.000 m²).

Xhamia El-Aksa, Jerusalem: Muslimanët besojnë se kjo është xhamia e dytë e ndërtuar në tokë për adhurimin e Zotit nga njerëzit. (Shënim: xhamia e parë është Xhamia e Shenjtë në Mekë). Xhamia El-Aksa është vend i shenjtë për muslimanët, dhe dikur ka qenë Kibla e parë në Islam (vendi drejt të cilit drejtoheshin muslimanët kur i luteshin Zotit). Me shpallje kur'anore nga Zoti, muslimanët u urdhëruan ta ndërrojnë "Kiblen" e tyre drejt Xhamisë së Shenjtërores në Mekë, ku gjendet Ka'ba (godina kubike e ndërtuar nga Profeti Ibrahim/Abraham (p.q.m.t.) për adhurimin e një Zoti). Hapësira e përgjithshme

Qibli Masjid

e Xhamisë/Shenjtërores El-Aksa është rreth 14.4 hektarë ose 144.000 m2. Ajo përfshin dy faktore, "Kibli Mesxhid" (aty ku imami zakonisht i udhëheq namazet) dhe "Kubeja mbi Shkëmb".

Kubeja mbi Shkëmb – Jerusalem: Është një faktore islame dhe xhami e ndërtuar në periudhën prej v. 688-692 e.r. nga halifi umajad Abdul Malik Bin Mervan mbi një shkëmb për të cilin muslimanët besojnë se është vendi nga ku Profeti Muhammed (p.q.m.t.) është ngjitur në Qiell. Është ky një tetëkëndësh i ndërtuar me kube ari me diametër prej 29.4 m.

Xhamia Emevite, Damask, Siri

Xhamia Emevite, e themeluar (v. 706-715 e.r.) nën Halifin emevit El-Velid. Është njëra nga xhamitë më të mëdha dhe më të vjetra në botë që ka një rëndësi të madhe arkitektonike (brendësia e xhamisë është rreth 4.000 m²). Në vitin 2001 Papa Gjon Pali II e vizitoi xhaminë. Ishte kjo hera e parë që një Papë të vizitojë një xhami. Minarja në cepin më jugor quhet Minarja e Jezusit, ngase shumë muslimanë besojnë se kur Jezusi të kthehet, ai do të zbresë afër kësaj minareje.

Xhamia e Madhe në Samara, Irak

Është një xhami nga shekulli 9 që gjendet në qytetin irakian Samara. Ndërtimi i xhamisë ka filluar në vitin 848 dhe ka përfunduar në vitin 851 nga Halifi abasid El-Mutevekkil.

Xhamia e Madhe e Samaras ishte një kohë xhamia më e madhe në botë: minarja e saj, Kulla Melvije, është një kon spiral i madh (në formë kërmilli) 52 metra e lartë dhe 33 metra e gjerë me pjerrësi spirale. Xhamia ka pasur 17 korridore, ndërsa muret e saj të veshura me mozaikë qelqi ngjyrë blu. Minarja është në stilin e ziguratit babilonas.

Xhamia e Sulltan Ahmetit – Turqi: Është e njohur si “Xhamia Blu”, me kube në formë ujëvarash dhe gjashtë minare të holla. Është autorizuar nga Sulltan Ahmeti i Perandorisë Osmane në shekullin 17-të (ndërtimi ka filluar më 1609 dhe ka zgjatur 7 vjet).

Aja Sofja, Stamboll – Turqi:

Aja Sofja (Hagia Sophia/Shën Sofja) në Stamboll – Turqi është ish-kishë bizantine, që më pastaj shërbeu si një xhami osmane për rreth 500 vjet. Tani është muzeu dhe vend i njohur turistik.

Taxh Mahal, Agra, Indi: Kjo nuk është xhami, por një mauzole (ndërtesë varri që e pasqyron arkitekturën islame) e ndërtuar nga Shah Xhahani (v. 1592-1666) në kujtesë të gruas së tij. Për shkak të disenjit arkitektonik të veçantë, ajo konsiderohet si një nga atraksionet turistike më të rëndësishme në botë.

Xhame Mesxhid në Nju Delhi, Indi: Xhamia më e madhe në Indi, e ndërtuar në v. 1656

Kalaja e Kuqe, Agra, Indi

Xhamia Fejsal, Islamabad, Pakistan *Fortesa e Lahores në Pakistan*

Xhamia Yll, Daka, Bangladesh

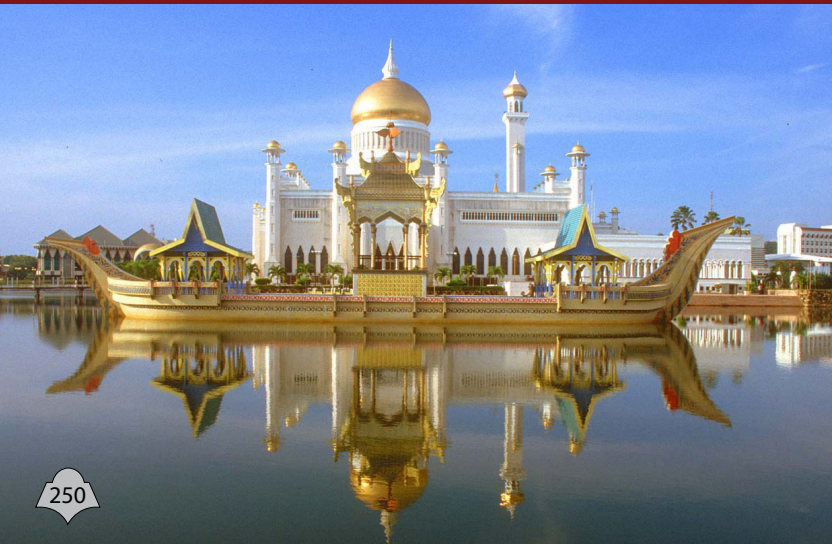
*Xhamia Galipol në Auburn,
Sydney, Australi*

Xhamia Sulltan, Singapor

*Xhamia Sulltan O.A.
Sejfuddin, Brunei*

Xhamia Turke në Tokio, Japoni Xhamia në Pattani, Tajlandë

Xhamia e Kristaltë, Kuala Terenganu, Malajzi:

Xhamia është e bërë kryesisht nga kristali. Është e vendosur në Parkun e Trashëgimisë Islame në ishullin Van Man. U hap zyrtarisht në v. 2008

Xhamia Putraxhaja, Malajzi

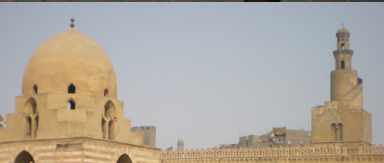
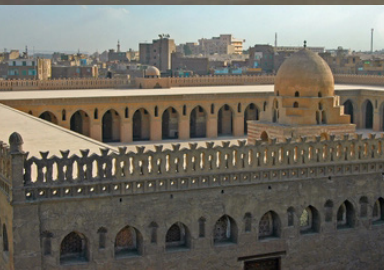
Xhamia Kuantan, Malajzi

Xhamia në Perak, Malajzi

**Xhamia El-Ez'her në Kajro, Egjipt: E themeluar në vitin 971 e.r.,
ndërlidhet me njërin nga universitetet më të vjetër funksionues në botë
(u hap në vitin 988 e.r.).**

Xhamia Ahmed Ibn Tulun në Kajro, Egjipt: Përfunduar në vitin 879 të es, një nga më të mëdhatë në botë, (26.318 metra katrorë) është gjithashtu i famshëm për arkitekturën e saj të bukur dhe minaret unike.

Mezgita e Kordobës, Spanjë: Mezgita është fjala spanjolle për "Xhami" ("Mesxhid"). Është një Xhami nga shekulli i 8-të, i disenjuar nga arkitektët islamë nën mbikëqyrjen e Emirit të Kordobas, Abdul-Rrahman II (822-852). Sot, Mezgita është Katedrale e Kordobas (zyrtarisht Katedralja e Sh. Marisë së Ngjitjes).

Kelat Alhambra, Spanjë: E quajtur po ashtu edhe “Kalaja e kuqe”. Është një kompleks pallati dhe fortese, e ndërtuar gjatë sundimit të Sulltanit musliman të Grenadës (v. 1353-1391 e.r.). Sot ajo është njëra nga atraksionet turistike kryesore të Spanjës, që ekspozon arkitekturën islame më të famshme në Spanjë. Shënim: Brenda Alhambbras, është ngritur Pallati i Perandorit Roman Karlit V më 1527 e.r.

Xhamia e Hasanit II, Kazablanka, Marok: U përfundua në vitin 1993. E disenjuar nga arkitekti francez Michel Pinseau. Minarja e Xhamisë së Madhe është struktura më e lartë në Marok, dhe minarja më e lartë në botë (210 metra). Në mbrëmje, lazerët lëshojnë një rreze nga maja e minares drejt Xhamisë së Shenjtë në Mekë (kapaciteti: 25.000 adhurues).

Xhamia Keiravun, Fes, Marok: E themeluar në vitin 987 e.r. Është xhamia e dytë për nga madhësia në Marok (pas Xhamisë së Hasanit II në Kazablanka) dhe njëri nga universitetet më të vjetër në botë. Po ashtu, ajo është edhe monumenti islam më i vjetër në Fes.

o Kipchak Mosque in Ashgabat Turkmenistan Azadi Mosque in Ashgabat Turkmenistan ,

, Shir Dor Madrasah- Samarkand, Uzbekistan Mosque in Bukhara, Uzbekistan o

Xhamia e Madhe në Paris, Francë: Është xhamia më e madhe në Francë. U themelua pas Luftës së Parë Botërore. U inaugurua më 15 korrik 1926.

Shënim: Në Islam ka pesë namaze ditore. Në vijim është përkthimi i fjalëve të Ezanit (thirrja për çdo namaz). Secila thënie përsëritet nga dy herë: Allahu është më i Madhi. Dëshmoj se nuk ka hyjni pos Allahut. Dëshmoj se Muhammedi është i Dërguari i Allahut. Ejani në namaz. Ejani në shpëtim. Allahu është më i Madhi. S'ka hyjni pos Allahut.

Xhamia në Penzberg, Gjermani: Minarja është e skalitur me fjalët e Ezanit, thirrjes muslimane për namaz. Disenji me bukurshkrim arab është bërë nga fituesi i çmimit bukurshkruesi Muhammed Mendi nga EBA.

Xhamia e Madhe në Indonezi

Xhamia Hui në Ningksia, Kinë

*Xhamia Auval në Bokaap, Kejptaun, Afrika e Jugut. Xhamia e parë,
(e themeluar në Afrikën e Jugut (1794*

*o Mesxhidul Kuds në
Gatesville, Kejptaun, AJ*

*o Nizamiya Mosque in
Midrand, Johannesburg, SA*

o Xhamia në Bobo Dioulasso Burkina Faso Xhamia Xhene në Mali ,

Xhene është vendi i xhamisë më të madhe prej balte në botë. Ajo është akoma më mbresëlënëse se ç'mund të tingëllojë: godina është e stërmadhe dhe duket elegante si nga afër ashtu edhe nga larg. Dy herë në vit të gjithë banorët e qytetit lënë gjithçka, mbajnë me karroca baltën nga lumi i afërt Bani dhe së bashku i ringjeshin muret e Xhamisë.

Referencat

Abdul Ghani, M. Ilyas, (2003). The History of Al-Madinah Al-Munawwarah, Rasheed Publishing, KSA

Adair, John, (2010). The Leadership of Muhammad. Kogan Page, UK

Ahmad, Mumtaz, (1996). Islam and Democracy: The Emerging Consensus; Middle East Affairs Journal,

Al-Maghluth, Sami, (2008). The Historical Atlas for Prophet Muhammad Life. Obaikan, KSA

Al-Mutawa, Jassem, (2001). The Wives of the Prophet in Contemporary Time. Kuwait

Al-Mubarakpuri, Safi-ur-Rahman, (1996). The Sealed Nectar: Biography of the Noble Prophet Muhammad, Darussalam, KSA.

Al-Zayed, Samirah, (1995). The Inclusive Book About Prophet Muhammad's Life, The Scientific Press, First Edition, Syria

Armstrong, Karen, (2002). Islam: A Short History. Harper Collins, New York, USA

Armstrong, Karen, (1992). Muhammad: A Biography of the Prophet. Harper Collins, New York, USA

Armstrong, Karen, (2007). Muhammad: A Prophet for Our Time. Harper Collins, New York, USA

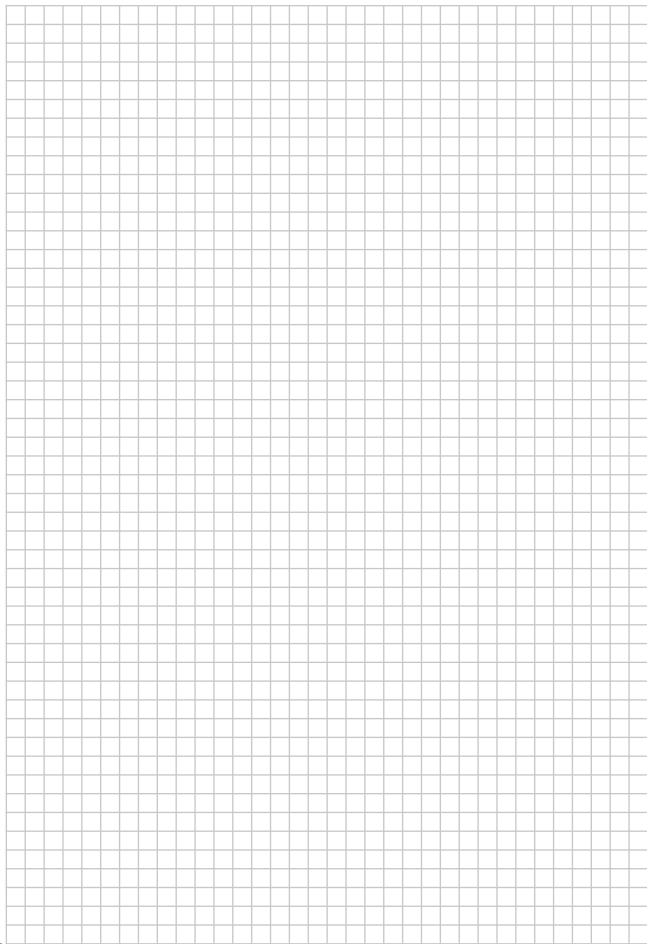
Al-Nawawi, Y.S., (2003). Riyadh Al-Saliheen. Authentic Sayings of Prophet Muhammad, Arabic Cover –Cairo, Egypt

As-Sallaabee, Ali Muhammad, (2008). The noble life of the Prophet, Darussalam, KSA

Bukhari, Mohammad Bin Ismael, (1997). Saheeh Bukhari, Dar Al Afkar, Amman, Jordan

- Hammad, Ahmad Zaki (2007). *The Gracious Qur'an: A Modern-Phrased Interpretation in English*, Lucent Interpretations, IL, USA
- Hart, Michael, (1992). *The 100; A Ranking of the Most Influential Persons in History*, Carol Publishing Group. N.J., USA
- Islam, Yusuf, (1995). *The Life of the Last Prophet*, Darussalam, KSA
- Khalidi, Tarif (2009). *Images of Muhammad: Narratives of the Prophet in Islam Across the Centuries*. Kindle Edition
- Khan, M. Muhsin, (1985). *Sahih Muslim –English Translation*, 4th Ed, Beirut, Lebanon
- Montgomery Watt, W.(1974). *Muhammad: Prophet and Statesman*. Kindle Edition
- Pickthall, Marmaduke (2006). *The Qur'an Translated: Message for Humanity – The International Committee for the Support of the Final Prophet*, Washington, USA
- Ramadan, Tariq, (2009). *In the Footsteps of the Prophet: Lessons from the Life of Muhammad*, Oxford, UK
- Saheeh Int. (2004). *The Qur'an English Meanings*. Abul-Qassim Publishing –Al Muntada Al-Islami-Jeddah, KSA
- Sultan Sohaib N., Ali, Yusuf Ali, and Smith, Jane I. (2007). *The Qur'an and Sayings of Prophet Muhammad: Selections Annotated & Explained (Skylight Illuminations)*
- Unal, Ali, (2006). *The Holy Qur'an With Annotated Interpretation in Modern English*, The Light –New Jersey, USA
- Wolfe, Michael & Kronemer, Alex (2002). *Muhammad: Legacy of a Prophet (DVD - Dec 18, 2002)*.

SHËNIME

وَالْعَاقِبَةُ
لِالْعَاقِلِينَ
۱۶۴۴

You Are Of Great Moral Character

The Holy Qur'an V4, Ch 68

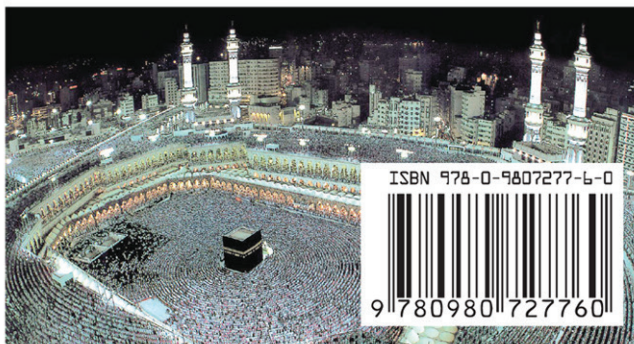
“Zgjedhja ime e Muhammedit në krye të listës së personave më me ndikim në botë mund të papritur disa lexues dhe mund të merren në pyetje nga të tjerët, por ai ishte i vetmi njeri në histori që ishte supremely suksesshëm në të dyja nivelet fetare dhe laike”.

Michael H. Hart

Autor i: *The 100, A Renditja e personave më me ndikim në Histori*

	Dëshmitë	Karakteri i tij
	Biografia	Porosia
	Vlerat dhe parimet morale	Gratë
	Të drejtat e njeriut	Mjedisi
	Mrekullia	Thëniet e tija
	Epilog	Arkitektura islame

Fotot e artit islam dhe arkitekturës nga e gjithë bota

ISBN 978-0-9807277-6-0

9 780980 727760